

๑ คนผู้ใดที่รู้แจ้งด้วยญาณปัญญาว่า
งานที่ตนทำนั้นคือ “ความจริงอันประเสริฐ”
แม้งานนั้นจะหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน เหื่อหยดเหวี่ยงย้อย
หรืองานนั้นจะหนักหนาสาหัสทุกโหดปานใด
ผู้นั้นจะเต็มใจและบากบั่น
ซึ่งแตกต่างกับผู้ยังไม่รู้แจ้งด้วยญาณปัญญา
เพราะเขาจะทำอย่างเสียไม่ได้
หรือไม่เต็มใจบากบั่น ที่สุดถึงขี้เกียจ

✧ อมตะโพธิวัฑฒ์

สารบัญ

สารอโศก

ปีที่ ๒๕(๒๕) ฉบับที่ ๘
เดือนเมษายน ๒๕๔๘
จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

๑ ผู้รู้แจ้ง

๓ แถลง : ดินและฟ้ามีอายุยืนยาว เพราะดินและฟ้ามีได้อยู่เพื่อตัวเอง

๔ งานอบรมสัมมนาภคิกรมไร้สารพิษ เพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๒

๒๒ ลิขิตานาที่กับพ่อท่าน

๓๐ จดหมายจากญาติธรรม

๓๗ ธรรมะประทับใจ (๑๐๘)

๓๘ พระอริยสงฆ์ “โพธิรักษ์” ผิดตรงไหน ?

๔๙ บันทึกจากปัจฉาสมณะ : สุขภาพดีตามวิถีไทยไท

๗๐ เรียงวลีกวีธรรม

๗๒ จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ถึงพัน บัณฑิต)

๗๔ กว่าจะถึงอรหันต์ (พระมหาโมคคัลลานเถระ)

๘๐ รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนเมษายน ๒๕๔๘)

๙๙ สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก

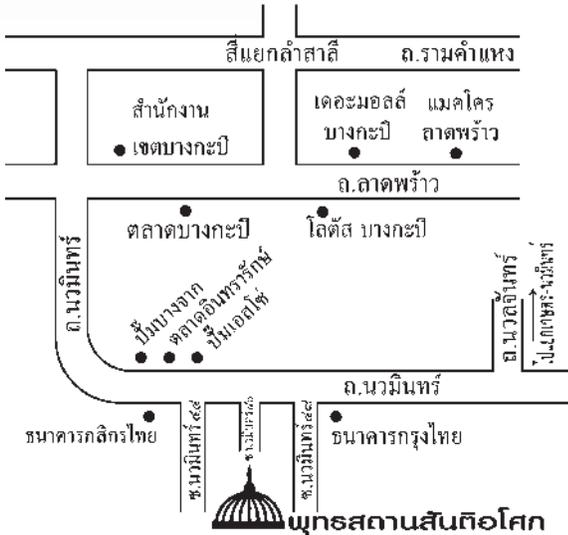
๑๐๕ ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือนเมษายน ๒๕๔๘)

๑๑๒ น้ำจิตจริงหรือ?

๑๑๔ กรรมตามสนอง

๑๑๖ ทอมดอกพุทธรักษา : ถูก-ผิดไม่สำคัญเท่ากับ ยอม

๑๑๗ ค่ายยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๔

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- * เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง

จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เว็ตรีแซมดิน เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ
๖๗/๑ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info,
e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พินิจพงศ์

ดินและฟ้ามีอายุยืนยาว เพราะดินและฟ้ามีได้อยู่เพื่อตัวเอง

คุณแก่นฟ้า แสนเมือง เป็นผู้ที่หนึ่งที่ได้ทุ่มเทให้กับการจัดงานเพื่อฟ้าดินครั้งที่ ๑๒ อย่างเต็มที่ เขาได้คิดวิธีเปิดงานอย่างยิ่งใหญ่ เพื่อให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการเปิดงานครั้งนี้ เขาได้มีการเสนอให้มีการจุดโคมลอยถึง ๘๐ ดวง ทุกๆสายตาก็จะสามารถแหงนหน้าขึ้นฟ้าดูโคมลอยและคำขวัญต่างๆ ที่ติดอยู่ในตัวโคม โดยเฉพาะโคมที่ใหญ่ที่สุด ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ จะเป็นผู้ปล่อยลอยขึ้นฟ้า นั้นจะมีคำขวัญติดไว้ว่า **“ไทยจะเรืองอำนาจเพราะไทยเป็นชาติกสิกรรม”**

มีผู้ทักท้วงด้วยความหวังใญ่ว่า ถ้าช่วงนั้นฝนตกมา จะแก้ปัญหาย่างไร คุณแก่นฟ้าให้คำตอบด้วยความวิตกกังวลเช่นเดียวกันว่า **ตัวเขาเองก็อยากให้ฝนตกลงมา แต่ที่กลัวก็คือว่ากลัวฝนจะไม่ตก** ถ้าฝนตกก็ถือว่าฟ้าเป็นผู้เปิดงานไปเรียบร้อยแล้ว รายการจุดโคมลอย ๘๐ ดวงเป็นอันเก็บพับหมดห่วงไป ไม่ต้องกังวลว่าจะมีโคมลอยขึ้นทุกดวงไหม? ปรากฏว่าคำตอบของคุณแก่นฟ้า ทำให้ทุกคนหมดความกังวลในเรื่องฟ้าฝน

แม้งานเพื่อฟ้าดินจะเป็นงานที่หลักๆ เลกว่าทุกอย่างของชาวอโศก งานฉลองหนาวฉลองน้ำก็ยังไม่อยากลำบากเท่า เพราะเดี๋ยวแดดจะออก เดี่ยวฝนจะตก มีหน้าข้าผู้คนที่มาร่วมงานก็มีทั้งข้าราชการผู้ใหญ่ระดับผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ และข้าราชการกระทรวงเกษตรอีก ๔๐๐ กว่าชีวิต รวมทั้งเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.อีกเป็นร้อย แถมยังมีเกษตรกรอีก ๓๐๐ ชีวิต **แต่ด้วยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาวอโศก ต่างก็ได้ช่วยกันแก้ปัญหาทุกสิ่งทุกอย่างให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี**

ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะทุกคนต่างตั้งใจ มาทำงานให้เพื่อฟ้าเพื่อดิน เมื่อยอมให้ฟ้าดินเป็นใหญ่ ไม่ใช่เอาใจตัวเองเป็นใหญ่ ทุกคนก็จะสามารถทำงานเพื่อฟ้าเพื่อดิน ได้อย่างมีจิตใจเป็นสุข และถ้าได้สัมผัสกับความสำเร็จของเกษตรกรทุกๆท่าน ที่ได้มาร่วมในงานนี้ ก็จะพบว่าความสำเร็จของเกษตรกรเหล่านั้น **มีจุดสำคัญอยู่ที่ การมีจิตใจดีให้เพื่อฟ้าดินทั้งสิ้น** และก็เป็นที่น่าประจักษ์ชัดเจนเช่นเดียวกันว่า **เกษตรกรที่พากันล้มเหลว หนี้สินมากล้นพันตัวนั้น ล้วนเกิดจากการตั้งหน้าตั้งตาอโศกโศกเอาจากแผ่นดิน ทั้งจุดไฟเผาแม่ธรณี ใช้ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลงซึ่งทำลายแผ่นดินและธรรมชาติ ธรรมชาติจึงพากันลงโทษทั้งทางตรงและทางอ้อม**

คำถามที่นักปฏิบัติธรรมควรถามตัวเองอย่างยิ่งก็คือ **แผ่นดินนี้มีบุญอุปการต่อชีวิตของพวกเขาเรามายาวนาน เราคิดที่จะให้อะไร? ปลุกอะไรให้กับแผ่นดิน? และลูกหลานของเราบ้าง** ทั้งฟ้าและดินต่างมีอายุยืนยาวเพราะฟ้าและดินมีได้อยู่เพื่อตัวเอง ชีวิตของมนุษย์ที่ไม่ได้อยู่เพื่อตัวเองล้วนต่างมีอายุยืนยาวเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน

“การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน ด้วยเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรอินทรีย์”

เครือข่ายกิจกรรมไร่สารพิษแห่งประเทศไทย(คร.) ร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์-การเกษตร และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) จัดงานอบรมสัมมนาหลักสูตรไร่สารพิษเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๒ “การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน ด้วยเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรอินทรีย์”

ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๘ พ.ค. ๒๕๔๘ ณ ศูนย์การศึกษาและเรียนรู้กิจกรรมไร่สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง หมู่บ้านราชธานี๑โคก ต.บุงไหม อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ภายใต้คำขวัญของงานว่า “รักษาดิน รั้งฟ้า รั้งคนที่มาเพื่อฟ้าดิน”

วัตถุประสงค์ของการจัดงาน เพื่อ ๑. นำเสนอตัวอย่างกรณีความสำเร็จของเกษตรกรในการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน ด้วยเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรอินทรีย์ โดยมีการพัฒนาจิตใจเป็นพื้นฐานหลักที่สำคัญ ๒. แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ในการทำงานจริงของ

เกษตรกรที่มีการพัฒนาองค์ความรู้แบบครบวงจร ในสามอาชีพภูษาคือ การทำกลีกรมธรรมชาติ การทำปุ๋ยสะอาด และขยะวิทยา เป็นการจัดการขยะให้มีคุณค่า แปลงขยะให้เป็นปุ๋ย ทำกลีกรมไร้สารพิษ การแปรรูปผลผลิต มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มและการพึ่งตนเอง เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

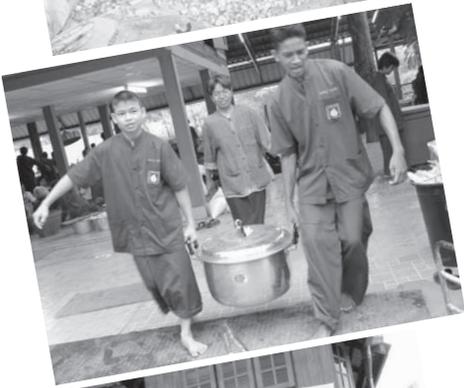

๘ ผู้ร่วมอบรมสัมมนาประกอบด้วย

๑. ข้าราชการจากกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าฯ ๗๖ จังหวัด จำนวน ๗๖ คน
๒. เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตรฯ เกษตรอำเภอ และเกษตรจังหวัด จำนวน ๗๕๐ คน
๓. เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. จำนวน ๑๐๐ คน และเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน ๒๐๐ คน
๔. เกษตรกรจากกรมพัฒนาที่ดิน จำนวน ๑๐๐ คน
๕. ญาติธรรมจากพุทธสถานและเครือข่ายชุมชนต่างๆของชาวโอศกประมาณ ๑,๐๐๐ คน

๘ ที่พักสำหรับผู้มาร่วมงาน มีที่เลี้ยงสัตว์ต่างๆดูแลรับผิดชอบดังนี้

- เขื่อนศูนย์สุญ ชั้น ๒ : เจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฯฝ่ายชาย จากอีสานใต้ ประกอบด้วยจังหวัดศรีสะเกษ, ยโสธร, ร้อยเอ็ด, อ่างางเจริญ, มุกดาหาร, อุบลราชธานี ที่เลี้ยงสีฟ้า ชั้น ๓ จากอีสานเหนือ ประกอบด้วยจังหวัดมหาสารคาม, กาฬสินธุ์, นครราชสีมา, นครพนม, บุรีรัมย์, สุรินทร์ ที่เลี้ยงสีแสด ชั้น ๔ จากอีสานเหนือ ประกอบด้วยจังหวัดสกลนคร, อุตรธานี, หนองคาย, เลย, ขอนแก่น, หนองบัวลำภู, ชัยภูมิ สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายที่เหลือจากเขื่อนศูนย์สุญพักในหมู่บ้านทางคุ้มตะวันตก ที่เลี้ยงสีม่วง
 - บ้านคุ้มตะวันออก : เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.ทั้งหมด ที่เลี้ยงสีเขียวเข้ม
 - เขื่อนศูนย์สุญชั้น ๑ : เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.ฝ่ายชาย ที่เลี้ยงสีแดง, ฝ่ายหญิงพักที่เขื่อนตะเคียนและบ้านพัก ที่เลี้ยงสีเขียวเข้ม
 - โรงแสมพู่ : เกษตรกรจากกรมพัฒนาที่ดินและผู้ดูแลคนพิการฝ่ายชาย ที่เลี้ยงสีเทา, ฝ่ายหญิงพักที่หม่องคำผง ที่เลี้ยงสีชมพู
 - บ้านคุ้มตะวันออก : แยกวีไอพี
- สำหรับญาติธรรมและเครือข่ายฝ่ายหญิงพักและกางเต็นท์ในหมู่บ้าน ฝ่ายชายพักที่เขื่อนศูนย์สุญชั้น ๑

อาหารสำหรับผู้ร่วมงาน
 อาหารนานาชาติจัดบริการไว้ที่
 เต็นท์หน้าเฮือนเพ็งกันไปจนถึง
 เฮือนหนองหม้อแกง อาหารจานเดียว
 ที่บ้านคุณป้าสำเนียง, เมียงฉวนที่
 บ้านสุภาพ และอาหารภาคตะที่
 บ้านคุณเพชรตะวัน

ชุมนุมทรรศการจัดไว้ที่บ้านใน
 ชุมชนมี ๑๗ แหล่งเรียนรู้ มีทั้ง
 เอกสารแจกฟรี สาธิตให้ดู มี
 ตัวอย่างให้ชมและชิม และมีผลผลิต
 จำหน่ายให้แก่ผู้ที่สนใจ คือ ๑.ชมพู่
 (บ้านราชฯ) ๒.เศรษฐกิจพอเพียง
 ๓.ฝรั่งมักจนคนพอเพียง ๔.เศรษฐกิจ
 พอเพียง ๕.นคร.กลางองค์ความรู้
 เรื่องผลิตภัณฑ์ต่างๆเพื่อลดสารเคมี
 ๖.น้ำมันงา ๗.แปรรูปอาหาร (ปลูม
 อโศก) ๘.น้ำฉัญพืช ๙.สมุนไพร
 ๑๐.อาหารเป็นยา ๑๑.การทำผงหัว
 ๑๒.โรงบุญมังสวิวัติ ๑๓.การดูแล
 สุขภาพ ๗ อ. ๑๔.สามอาชีพกู้ชาติ
 ๑๕.แปรรูปถั่วเหลือง ๑๖.แหล่ง
 เรียนรู้สีมาอโศก สมุนไพรไทย
 ๑๗.แหล่งเรียนรู้ศาลืออโศก แปรรูป
 อาหารจากถั่วเหลือง

และที่**ศูนย์บริเวณตลาดอาริยะ**มี ๑๕ แห่งเรียนรู้ คือ ๑.โรงเรียนชานา(ธ.ก.ส.) ๒.เพาะเห็ด (ม.อุบลฯ) ๓.กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ๔.กรมส่งเสริมสหกรณ์ ๕.กรมพัฒนาที่ดิน ๖.กรมส่งเสริม การเกษตร(สนง.เกษตรจังหวัด, สนง.เกษตรอำเภอ) ๗.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ๘.องค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ ๙.ปฐมอโศก ๑๐.นคร.ภาคใต้ ๑๑.นคร.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๒.นคร. ภาคตะวันออก ๑๓.นคร.ภาคเหนือ ๑๔.น้ำส้มควันไม้(เคียงมูล) ๑๕.คลังแก่นเชื้อ นอกจากนี้ยังมีผลไม้ พันธุ์ไม้จากเครือข่ายจำหน่ายมากมาย

๘ รายการในแต่ละวันมีดังนี้

๑๔ พ.ค.
เกษตรกรตัวอย่างเดินทางเข้าพื้นที่
เพื่อเตรียมงาน

๑๕ พ.ค. ผู้เข้าร่วมอบรมสัมมนาเดินทางเข้าพื้นที่
ลงทะเบียน รับเอกสาร เข้าที่พัก

๑๘.๓๐ น. รายการสาระบันเทิง, **ปฐมนิเทศ** โดย **สมณะ
เดินดิน ดิกขวิโร** ได้กล่าวแนะนำและพูดถึงวัฒนธรรมของหมู่บ้าน
ว่า “...หมู่บ้านราชธานีนี้เป็นหมู่บ้านยากจนอันดับที่ ๕ ของจังหวัด
อุบลฯ ประสบกับอุทกภัยติดต่อกันมาหลายปี แต่ละบ้านจึงไม่มีข้าวของ
มากมาย ยกเว้นส่วนกลางซึ่งมีไว้เพื่อต้อนรับผู้มารับการอบรม พวกเราเป็นคนจนที่มีความอุดมสมบูรณ์
อยู่กับดั่งระบบสาธารณโภคี ปลอดภัยจากอบายมุข นอนแต่หัวค่ำตื่นแต่เช้า งานเพื่อทำดินเป็นงานที่
ยกให้ทำดินเป็นใหญ่ และเป็นผู้กำหนดว่าอากาศจะร้อน หรือฝนจะตก....”

หลังจากนั้น**ชมวีดิทัศน์** แนะนำหมู่บ้านราชธานีโอศก, วีดิทัศน์ผู้นำจิตวิญญาณชาวโอศก
พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ การก่อเกิดพุทธสถานต่างๆ การก่อเกิด ร.ร.สัมมาสิกขา, การไปร่วมซบซัวญ-
ชาวใต้ และรายการสุดท้ายเอื้อโออุ่น โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ บริเวณลานโคกไต้ดิน เวทีธรรมชาติ

๑๖ พ.ค.

๐๕.๓๐ น. ออกกำลังกาย โดยทีมสุขภาพ ๗ อ.
และอาหารเช้า

๐๘.๐๐ น. เข้าศาลาศูนย์ฝึกอบรม พ่อท่าน
แสดงธรรม

๐๙.๓๐ น. **พิธีเปิดงาน คุณธำรงค์ แสง-
สุริยจันทร์** ประธาน ครร. กล่าวต้อนรับ เล่าถึงความ
เป็นมาของการจัดงานโดยสังเขป

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง บอกเล่าความเป็นมาของ
การทำเกษตรอินทรีย์ ว่าชาวโอศกเริ่มทำเกษตร
อินทรีย์มาหลายปีแล้วที่หมู่บ้านศิระชะโอศก ต่อมา
มีการอบรมเกษตรลูกค้า ธ.ก.ส. ตามศูนย์อบรมของ
ชาวโอศก ๒๐ ศูนย์ มีเกษตรกรผ่านการอบรมตั้งแต่
ปี ๒๕๔๔-๒๕๔๗ ประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน ซึ่งได้ปรับ

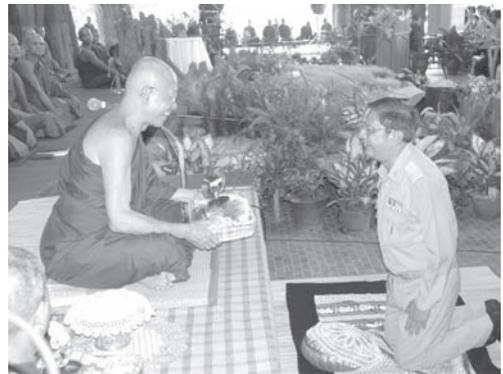

ส่วนนี้จึงเป็นสิ่งที่ดีที่เราได้นำส่วนของส่วนมาพบส่วนนั้น ทั้งเรื่องของความตั้งใจใจ คุณคชชวม แล้วเรื่องของวิธปฏิบัติทางด้านเกษตรอินทรีย์

ขอขอบคุณคณะคชชวมทางจังหวัดงาเพื่อพาเดินทางวันที่ ๑๒ ที่มีความตั้งใจอยากมาพบปะหาชมอง เกษตรฯ และมีเขตนานอันประดิษฐ์ที่ชะง่ายทอตนพระสัปการณนี้ต่อขอตของค้ความดี ต้องขอขอบคุณท่าน ผู้ว่าฯ ท่านรองผู้ว่าฯ ในจังหวัดงาของที่มีความสนใจที่จะให้เกษตรมาของของท่านอยู่ขอต่ออย่างยั่งยืน ถือว่าท่านได้สร้างกุศลสิ่งไหนที่ชะง่าความยั่งยืนให้กับเกษตรฯ เราไม่ยอมปากสร้างควมช่วยหระยะสั้นๆ เราคงอยากชะง่าความสุ่ ความพอมีพอกินให้เกษตรฯ ดีฉันว่าแค่นี้ก็พอ ขอว่าไม่มีหนี้เขาที่พออยู่พอกิน มีชีวิตอยู่สบาย ไม่ต้องช่วยหระยะไหนมาคอย ดีฉันว่าแค่นี้ก็เกษตรฯเราก็มีความสุ่แล้ว

สุดท้ายก็ต้องขอทราบนมัสการและกราบ-ขอพบพระคุณพ่อท่าน ท่านสมณะไพฑูริย์ ชาติได้ให้ การสนับสนุนกับเกษตรฯทั้งในทางให้ใช้ สถานที่ และวิทยากร ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ก็คงจะ ขอบทพ่อก่อน พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ประธานใหญ่ ของเกษตรอินทรีย์ และท่านรองค้ แสงสุชัยอินทร์ อีกหลายงาน ก็ต้องขอทราบพระคุณล่วงหน้าว่า คงจะต้องขบรณกันอีกหลายงาน ไน่ทางที่ชะง่ากัน ทำให้เกษตรฯมีความเข้าใจในเรื่องของเกษตรอินทรีย์ และนำมาปฏิบัติได้อย่างได้ผลอย่างแท้จริง และ กราบขอพบพระคุณทุกท่านที่มาช่วยงาน และหวังว่า การจัดงานครั้งนี้จะประสบความสำเร็จ และขอพบพระคุณ ท่านจำลองอีกคั้งหนึ่ง

ในโอกาสนี้ ผู้ว่าฯ จ.อุบลฯ ได้มอบเงินสนับสนุน การจัดงานครั้งนี้ ให้แก่หมู่บ้านราชธานี จำนวน ๑ แสนบาท โดยคุณหญิงสุภารัตน์ เป็นผู้มอบให้ผู้ใหญ่บ้าน นายรินทร์ มุ่งมาจน หลังจากนั้น คุณหญิงสุภารัตน์ เกตุราพันธ์ และแขกผู้มีเกียรติรับของที่ระลึกจากพ่อท่าน

เสร็จแล้ว คุณหญิงสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์ ทำพิธีเปิดงานเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๒ ด้วยการปล่อยโคมลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า บริเวณหน้าเขื่อนศูนย์ ๘๐ ดวง เสร็จแล้วประธาน คกร. นำ รมว.กระทรวงเกษตรฯ ไปยังเรือทำวถ่านพญามูล เพื่อเขียนใบสั่งจะอธิษฐานเนื่องในวันวิสาขบูชาที่จะถึง ซึ่งท่านได้เขียนว่า สุจริต เสียสละ อุดหนุน และให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว หลังจากนั้นเยี่ยมชมโรงปุ๋ย, โรงเรียนเกษตรอินทรีย์วิถีไทย แล้วเดินทางกลับ

ขณะเดียวกันในบริเวณเขื่อนศูนย์ ๘๐ ผู้ว่าแบ่งกลุ่มเป็น ๖ กลุ่ม เดินชมเต็นท์นิทรรศการต่างๆ ภายในงาน ๖ แหล่งการศึกษาเรียนรู้ สำหรับผู้เข้ารับการอบรมฯ ศึกษาเรียนรู้ตามฐานต่างๆ ตามความสนใจ

๑๓.๐๐ น. หลังรับประทานอาหาร ผู้ว่าฯ ๗๖ จังหวัด สัมมนาที่เฮือนโสเหล่ สำหรับที่
เขื่อนศูนย์สูญ ผู้เข้ารับการอบรมสัมมนาเสวนาเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง บนเส้นทางสามอาชีพกู้ชาติ”
ดำเนินรายการโดย **คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์** ผู้ร่วมอภิปรายประกอบด้วย **คุณวิวัฒน์ ศัลยกำธร,**
พ่อทองเหมาะ แจ่มแจ้ง, คุณแก่นฟ้า แสนเมือง, พ่อชมพู จากอำนาจเจริญ แต่ละท่านได้พูดถึง
ชีวิตแต่หนหลังที่ดำเนินชีวิตตามกระแสทุนนิยม อยากรวย อยากสบาย แต่สุดท้ายก็ก้าวข้ามอบาย
ไม่ได้ เมื่อหันกลับมาสู่วิถีชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง บนเส้นทางสามอาชีพกู้ชาติ กลับพบ
ความสุขที่แท้จริง

๑๕.๐๐ น. ผู้ว่าฯและรองผู้ว่าฯ จากจังหวัดน่านรองเกษตรอินทรีย์เดินทางไปศึกษาดูงาน
ที่กองพลทหารราบที่ ๖ ซึ่งทำเกษตรอินทรีย์ และจังหวัดนครพนมอีก ๒ แห่ง และมีการสัมมนา
ต่อในวันรุ่งขึ้น

๑๖.๓๐ น. ขบวนแห่เพื่อฟ้าดิน แสดงเอกลักษณ์พื้นบ้านของแต่ละภาค นำขบวนด้วยป้าย
งานเพื่อฟ้าดินครั้งที่ ๑๒ พระบรมสาทิสลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและข้อความว่า
“เราจะปกครองแผ่นดินโดยธรรม”

เริ่มต้นขบวนแห่เป็นกลองตุ้ม วัฒนธรรมดั้งเดิมอีสานจากบ้านห้วยชะยุ้ง, บ้านท่าลาด เครื่องแหราชธานี ถัดมาเป็น ขบวนกองพันเพื่อฟ้าดิน ตีกลองสะบัดชัย วัฒนธรรมภาคเหนือ จากภูผาฟ้า น้ำ และ เหล้าทหารเพื่อฟ้าดินรวมพลังทุกเครื่องข้าย พร้อมอาวุธคือจอบ ถัดมาเป็นขบวน หนึ่งทะลุ วัฒนธรรมภาคใต้ ต่อด้วย ขบวนกลองยาวจากปทุมอโศกและเครื่องแหภาคกลาง ขบวนแห่ผลผลิตกิจกรรมไร่สารพิษและพิษ แคนอีสานของโรงเรียนชวมนาค จังหวัดยศธรและอำนาจเจริญ และปิดท้ายด้วยกลองยาวอีสาน เครื่องแหราชธานี

เริ่มต้นขบวนที่บ้านสุภาพผ่านไปยังเขื่อนตะเคียน, เขื่อนเพ็งกัน, เขื่อนโสเหล่ และไปสิ้นสุดที่หน้าพญาเร่งเขื่อนศูนย์สุภูมิ ตลอดขบวนแห่ ผู้มาร่วมงานให้ความสนใจชื่นชมตลอดสองข้างทาง

๑๘.๓๐ น. **รายการสารบันเทิง สัมภาษณ์ คุณมาร์ติน วิลเลอร์ และครอบครัว** ข้อคิดและวิถีดำเนินชีวิตที่มักน้อย สันโดษ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง พออยู่พอกิน ก็พบแต่ความสุข ดำเนินรายการโดย **คุณสุชัย เจริญมุขยพันธ์**

๑๗ พ.ค.

๐๔.๐๐ น. **ธรรมะรับอรุณ** โดยพ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์

๐๖.๐๐ น. **ออกกำลังกาย บริเวณลานโคกไต้ดิน และโยคะ บริเวณเขื่อนศูนย์บุญ** โดยทีมสุขภาพ ๗ อ.

๐๘.๓๐ น. **เข้าศาลาศูนย์ฝึกอบรม** แบ่งกลุ่มเจาะลึก **“สังฆกรรมชีวิต”** พบสมณะ ๑๐ กลุ่มแยกตามสถานที่ต่างๆ คือ ชั้น ๒, ๓, ๔ เขื่อนศูนย์, ได้ร่วมแถววัลย์เปรียง, เรือท้าวแกนพญามูล, เรือเหลียง, เรือเขี้ยว, เขื่อนไล่แหล่, ได้ร่วมจามจूरिमฝั่งมูลและกลุ่มพิเศษเกษตรกรโรงเรียนชานา พบพ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์ บริเวณเขื่อนศูนย์บุญ

๑๐.๓๐-๑๒.๐๐ น. แต่ละกลุ่มทำวีรวิชาการตามความสนใจ และ**ห้องเรียนพิเศษ** โดย**คุณลุงทองเหมาะ แจ่มแจ่ม** บริเวณเขื่อนศูนย์บุญชั้นล่าง

๑๓.๐๐ น. กิจกรรม **“เวทีเสริมภูมิปัญญา”** แบ่งกลุ่มสัมมนา ๖ กลุ่มตามหัวข้อดังนี้

๑. โรงเรียนเกษตรอินทรีย์วิถีไท โดย ทีมงานโรงเรียนชานา
๒. เมล็ดพันธุ์มหัศจรรย์ โดยคุณไพโรจน์ อัครสีวร
๓. สามอาชีพภูษาติ และไปโอดีเซล โดยคุณแก่นฟ้าและคุณขวัญดิน
๔. สุขภาพดีไม่มีขาย อยากได้ต้องทำเอง โดย น.พ.สมนึก ศิริพานทอง และหมอมะเขี้ยว
๕. แชนอีทลี โดยไม่มีผงชูรส โดยกลุ่มอินแปง

และ ๖. ตอบทุกปัญหา โดยพ่อท่าน ที่เขื่อนโสหล่
๑๖.๐๐ น. ตามอัครยาคัย เยี่ยมร้านค้าชุมชน พักผ่อน หรือล่องเรือแม่น้ำมูล โดยจัดเรือไว้
๒ ลำ ลำละ ๒ ที่เยว ใช้เวลาล่องเรือเที่ยวละ ๒๐ นาที

๑๘.๓๐ น. สาระบันเทิงและสัมภาระณ์ปฏิบัติกรพร้อมชมภาพประกอบ แบ่งเป็น ๓ ช่วง
ช่วงแรก ดำเนินรายการโดย**สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** สัมภาระณ์นิสิตสวนสุข(ลำพัน) ชะเอม
เกษตรตัวจริงผู้ปลูกผักพื้นบ้านไว้มากมายนับร้อยชนิด และ ผอ. ธ.ก.ส.จังหวัดตรัง นายอุทัย หนูวาด
ผอ.ติดดิน ดำเนินชีวิตด้วยเศรษฐกิจพอเพียง นำพี่น้องเกษตรกรทางภาคใต้เข้ารับการอบรมสังฆกรรม
ชีวิต จนละเลิกอบายมุข พลิกผันชีวิตพบเศรษฐกิจที่พอเพียง

ช่วงที่สอง ดำเนินรายการโดย**สมณะเสียงศีล ชาตวโร** สัมภาระณ์คุณวิชัย อุ่นขาว ผู้ประสบ
ความสำเร็จจากการปลูกผักหวาน และ พ.ต.ท.ภัทรพล(สมชาย) กมล สวป.อ.แกดำ จ.มหาสารคาม
สารวัตรที่มีแต่ให้ ยึดแนวพระราชดำรินั้นการป้องกันมากกว่าการปราบปราม จนประสบความสำเร็จ
เป็นที่รักใคร่ของผู้ใต้บังคับบัญชาและพี่น้องประชาชน

ช่วงสุดท้าย ดำเนินรายการโดย**สมณะนาไท อิศสรชโน** สัมภาระณ์ญาติธรรมกลุ่มละโว้ธานี
ที่ประสบความสำเร็จจากกิจกรรมธรรมชาติที่ทำงานสอดร้อยเป็นขบวนการกลุ่มที่น่าสนใจ

๑๘ พ.ค.

๐๔.๐๐ น. ธรรมะรับอรุณ โดยพ่อท่านสมณะ
โพธิรักษ์

๐๗.๐๐ น. ผู้เข้ารับการอบรมเดินทางไปยังริมฝั่ง
แม่น้ำมูล ร่วมกล่าวปฏิญาณ เพื่อสร้างพันธะทางใจที่พึง
ปฏิบัติ ๓ ข้อ ให้ระลึกถึงกัน และเป็นกำลังใจเพื่อฟันฝ่า
อุปสรรคได้อย่างมีพลัง ร่วมกันสร้างแนวทางปฏิบัติที่จะ
ตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
โดย

๑. จะหยุดการใช้ปุ๋ยเคมี, สารเคมี อันเป็นเหตุ
ให้ดินเสื่อม น้ำเป็นพิษ จะหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ฟันชีวิตให้
กับดิน, น้ำ

๒. จะช่วยกันทำนุบำรุงพระศาสนาด้วยการปฏิบัติบูชา จะเพียรลดละเลิกอบายมุข สร้าง
บุญให้ชีวิต สร้างสุขให้สังคม

๓. จะนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของพ่อฟ้าหลวงไทยมาใช้ดำเนินชีวิต ฟังตนเอง สร้าง
ตนให้เป็นไท สมองคุณพ่อหลวงของแผ่นดิน

ปฏิญาณทั้ง ๓ ข้อนี้ เพื่อร่วมกันสร้างมิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี เป็นพลังกู้ดินฟ้า
พื้นฟ้า พัฒนาสังคมให้เกิดสันติสุข มอบเป็นมรดกแก่อนุชนรุ่นหลังสืบไป

**ทางเจ้าภาพได้เตรียมผักมังกรหยกไว้สำหรับผู้สนใจนำกลับไปปลูกเผยแพร่ ซึ่งเป็นผักที่
ปลูกง่าย รสชาติดี โดยเฉพาะผักมังกรหยกไฟแดง ที่ผักบั้งไฟแดงก็ต้องหลีกเลี่ยงให้**

รวมตัวกันที่เฮือนศูนย์บุญอีกครั้งหนึ่ง ตัวแทนเกษตรกร, เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.และกระทรวง
เกษตรฯ สรุปแนวทางในแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืนและเปิดใจผู้ร่วมสัมมนา
ดำเนินรายการโดยคุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์

รายการ **พรก่อนจาก** โดย **ลิขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล, สมณะฟ้าไท สมชาติโก,
สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** ว่า ผู้ที่จะประสบความสำเร็จจากกิจกรรมธรรมชาติ จะต้องเป็นผู้ที่หัวใจเป็น
บุญนิยม มีแต่ให้ฟ้าดินอย่างแท้จริง

สุดท้ายเป็นพิธีอำลาอย่างเรียบง่าย แล้วแยกย้ายกันไปกอบกู้ฟ้าดิน หยุดการใช้เคมีทุกชนิด
หยุดการนำสารเคมี(อบายมุข)เข้าสู่ร่างกาย พลิกพื้นผืนแผ่นดินด้วยกิจกรรมธรรมชาติ ใช้ปุ๋ยสะอาด
เพื่อฟื้นฟูฟ้าดิน เยียวยาพระแม่ธรณี เพื่อฟ้าดินที่สะอาดบริสุทธิ์ เป็นมรดกตกทอดไปยังลูกหลาน
ของเราในภายภาคหน้ากสิกรแข็งขลัง เป็นกระดูกสันหลังของชาติ ไทยจะเรืองอำนาจเพราะไทย
เป็นชาติกสิกรรม....

งานกิจกรรมไร่สารพิษ เพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๒ ดำเนินมาครบ ๑ นักัศตร ด้วยความร่วมมือ
มือร่วมใจของนักบวช เหล่าญาติธรรม ผองเพื่อนร่วมอุดมการณ์ และหน่วยงานราชการ ที่ทุ่มเท
กำลังกาย กำลังใจ เพื่อพี่น้องเกษตรกรระดับรากหญ้าชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ผู้มีพระคุณต่อแผ่นดิน
ผลิตอาหารมาเลี้ยงพวกเราทุกคน

ขอขอบพระคุณชาวนาที่ปลูกข้าวให้พวกเรารับประทาน...สาธุ...!!

ขอจบด้วยการแสดงธรรมของพ่อท่าน ในช่วงทำวัตรเช้าวันที่ ๑๘ พ.ค. ๒๕๔๘ ว่า ...ขอ
ย้าพวกเราว่า จะสร้างอาชีพ จะมีฝีมือสมรรถนะในการสร้างอาชีพด้านไหนของแต่ละคนก็ตาม
ให้เก่งอาชีพ ทำอาชีพได้เก่งเท่าไร ถ้าไม่มีธรรมะ ไปไม่รอด โดยเฉพาะธรรมะพระพุทธเจ้า
เป็นธรรมะที่โลกวิทู รู้เท่าทันโลก แล้วไม่ให้โลกมันมาดึงเอาเราจมไปกับมัน เป็นโลกุตระอยู่
เหนือโลก โลกมันจะปรุงสร้างสังขารปรุงแต่งมาหลอกกันอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง ทุกวันนี้ที่เอาตมาพูด
เทศน์มาเมื่อคราวก่อนแล้ว ทุกวันนี้มันล่าอาณานิคมด้วยวิถีทางวัฒนธรรม ด้วยวิถีทางบริโภคนิยม

โดยหรรณานิยม Luxuryism ด้วยอำนาจนิยม บริโภคนิยม หรรณานิยม ทุนนิยม นี่เขาล่า
 อาณานิคมด้วยอันนี้ทุกวันนี้ ล่าด้วยวิธีทุนนิยม ล่าด้วยวิธีบริโภคนิยม ล่าด้วยวิธีอำนาจนิยม ล่า
 ด้วยวิธีหรรณานิยม จะให้ชัดดีเข้าบ้านเลย ล่าด้วยอวิชชานิยม ฉลาดนะ อวิชาแปลว่า ฉลาด
 ฉลาดที่โง่ในโลก ฉลาด โ้อโหวิ่งตามโลกเขาต้อๆ รู้หมด อะโรมันเกิดมาใหม่รู้เท่าทันหมด ท้นเกม
 ท้นการณธ์ รู้ข่าวคราวกระแสะอะโรมาหมด โ้อโห intrend รู้หมด เท่าทันมันหมดเลย กระแสะมาใหม่รู้
 ก่อนเขา แล้วก็โง่หูตาเหลือกไปตามเขา ฉลาดรู้เท่าทัน แต่ไม่รู้เท่าทัน รู้ตามทันเขาแต่ไม่รู้เท่าทันเขา
 พวกนี้ก็ถูกเขาจงจุมกหลอกไปหมด เราก็ไม่ตกหล่นเท่าโหระรอก ชาวคราวเราก็รู้ แต่เราไม่วิ่งตาม
 เรารู้ โ้อนี้มันมาอย่างนี้ เออ...ไม่เอา มันจะมีตัวพิจารณาวินิจฉัย จะมีปัญญา รู้จักเลือกเฟ้น โลกวิทู
 รู้เท่าทันโลก โลกุตระอยู่เหนือโลก โลกานุกัมปายะช่วยคนโลกๆ นี่เป็นตรีลักษณ์ หนึ่ง โลกุตระ
 สอง โลกวิทู สาม โลกานุกัมปา สามโลก ตรีลักษณ์ะ

**มีโลกุตระ คือจิตอยู่เหนือโลกโลกีย์แล้ว โลกวิทู รู้เท่าทันโลก ไม่ไปตามโลกเขา
 โลกานุกัมปายะ อนุเคราะห์โลก เอื้ออาทร ช่วยเหลือเพื่อฟายโลก เป็นคนมีประโยชน์ต่อโลก
 นี้คือสามลักษณะใหญ่ที่เราจะเป็นคนอย่างนี้ให้ได้**

เพราะฉะนั้นมาที่นี้แล้ว ได้มาฟัง ได้มาเห็น ได้มาสัมผัส ได้มารู้ว่าคนแบบนี้ก็มีด้วยน้อ
 ไนโลก จะมาอยู่อย่างคนจน แล้วมันจะจนจริงๆหรือ หรือมาหลอกสร้างภาพ ทำที่เป็นจน แต่ที่ไหน
 ได้กำลังกอบโกย สะสม หลอกลวงกระเป๋าคคนอื่น ก็มาตามพิสูจน์ ส่งแนวที่ห้ามา ส่ง spy มา ส่ง
 นักสืบชั้นยอดเข้ามาเลย มาตรวจ มาดูใส่ดูฟังดูตบดูไตดูหัวใจแก่ๆของชาวโศก **ดูให้หมดเลย ฝ่า
 เข้าไปเลยหัวใจสี่ห้อง มีห้องไหนที่เลอะเทอะบ้าง มีห้องไหนที่ซ่อนแผลง มีห้องไหนที่มันมีเล่ห์เหลี่ยมอะไร
 บ้าง เชิญ เอหิปีสลโก เชื่อเชิญให้มาดูได้ ทำทายให้มาพิสูจน์ได้ว่ามีของจริงมั๊ย อยู่จนๆ ทำงานฟรี
 ไม่ต้องมีเงินทอง เป็นคนมีศีล มีสมาธิ มีปัญญา มีวิมุตินี้มันเป็นยังไง หลุดพ้นจากอบายมุข หลุดพ้น
 จากกามารมณธ์ กามคุณ หลุดพ้นจากโลกธรรม ๘ หลุดพ้นจากอาตมัน อตตาดัตตน มันหลุดพ้นยังไง**

แล้วอยู่อย่างหลุดพ้นมันเป็นคนยังงัย สุขแบบไม่โลภก็ สุขแบบโลกุตรระมันสุขยังงัย

มาดูสิ **รูปสโมสสุข** สุขแบบไม่ต้องรวย ไม่ต้องมีรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสมาบำเรอตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มันสุขยังงัย รูปสโมสสุข สุขสงบๆ สุขแล้วมันจะแห้งๆ เหี่ยวๆ มาดูซิ จะยิ้มแย้มบ้างมั๊ย หรือว่าเคร่ง หน้าบูด มันจะเป็นยังงัยมาดูสิ มันซ้อนนๆอยู่ มันรู้สึกว่ามีแล้วเหมือนย่อนแย่ง ก็โลก เขาสุขก็แบบนั้น แต่ไฉนไม่มีแล้วจะสุขยังงัย พวกนี้เป็นเรื่องลึกซึ้ง ที่ต้องมาพิสูจน์ด้วยตน **สันติภูริโก** ตนเองต้องมาพิสูจน์ด้วยตนเอง **อกาลิโก** แม้อยู่คนเดียวก็มีวิมุติก็มีหลุดพ้นก็มีนิพพาน มีศรัทธาวิญญู มีได้ อะไรอย่างนี้เป็นต้น มีได้ มันจริงหรือ มาดู อกาลิโก **โอปะนะยิโก** ยากอยู่ เป็นของสูง เป็นดอกฟ้าที่หมาวัดต้องเอ้อมเอาให้ได้ อาตมาแปลโอปะนะยิโกว่าอย่างนั้นนะ เป็นของสูง สูงนะที่ พระพุทธเจ้าค้นพบ มันเอายาก แต่เอาได้ ขอให้มันสัมมาวิญญูพากเพียรให้พอ เอาได้ ได้มากได้น้อยก็ เอาได้ ออย่ายอ้ยมันเลย เวลาเราไปแย่งลาภยศสรรเสริญ มีคู่แข่งมีบาบมีเวรมีเยอะเยอะไปโน่น โลกียมันมีบาบมีเวรพัวพันทั้งนั้น คุณก็ยังไปสู้กันแทบเป็นแทบตาย หลายคนก็อายุ ๔๐, ๕๐, ๖๐ แล้ว ยังแย่งอยู่ไม่หยุดหย่อน โอ้...ยังสร้างเวรไม่พอหรือไง จะก่อเวรไปถึงไหน เลิกเถอะมาเอาอันนี้

อาตมาก็ย้ำว่า **ควรมาทางนี้ให้ได้** ถ้าไม่เช่นนั้นก็สูญเปล่าเป็นโมฆะบุรุษ เกิดมาพบ **ศาสนาพุทธ** แต่ไม่ได้อะไรไป น่าเสียดายชาติเกิด เกิดมาแล้วไม่ได้อาริยธรรมของ **พระพุทธเจ้า** ไม่ได้โลกุตรธรรมของพระพุทธเจ้า น่าเสียดายที่เกิดมาเป็นพุทธ เป็นคนไม่ เจอพุทธก็แล้วไปเถอะมันห่าง เขาไม่รู้เรื่อง แต่ชาวพุทธแท้ๆไม่ได้พุทธไป น่าเสียดาย

ก็ขอให้พวกเราทุกคนที่มาคราวนี้ ได้ฟังธรรมะแล้วก็เอาไปไตร่ตรอง อะไรที่เริ่มต้นได้ **อย่าช้า อย่าไปรอช้า เดี่ยว เอะเลย ทันทึเลย เจอของดีแล้วเอา เริ่มต้น ขอให้ทุกคนไป ตั้งใจปฏิบัติแล้วให้ได้มรรคผลกันทั่วถ้วนทุกคนเทอญ....สาธุ....!!**

ทีมชวนขยาย

☆ ทิม สมอ.

งานคือชีวิต

ชีวิตคืองาน บันดาลสุข

สุขในที่นี้ มีทั้งที่เป็น

โลกียสุขกับโลกุตระสุข “โลกียสุข”

ได้มาจากงานที่ทำแล้วมีค่าตอบแทน

อาจเป็นเม็ดเงิน จำนวนมากน้อย

ก็ตามแต่ งานในนัยนี้จึงเป็นไป

เพื่อเงิน คนส่วนใหญ่ยอมลำบากยอมแลกกับทุกสิ่ง ให้เงินมีความหมายเปรียบดังพระเจ้าผู้บันดาล
ทุกสิ่ง ซึ่งตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับสุขแบบโลกุตระ ซึ่งอาศัยงานเป็นตัวนำพาเช่นกัน ดังงานเพื่อฟ้าดิน
ที่เราจัดขึ้นมาปีนี้เป็นครั้งที่ ๑๒ แล้ว ก็เป็นอีกตัวอย่างที่ยืนยันความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เล่าถึงบรรยากาศในงานเพื่อฟ้าดิน และคำสอน
เตือนพวกเราถึงลาภ ยศ สรรเสริญ อันตรายอันแสนเผ็ดแม่พระชีณาสพ ในยุคของโศกเพื่อการงาน

งาน พพด. มีวัตถุประสงค์อย่างไร ?

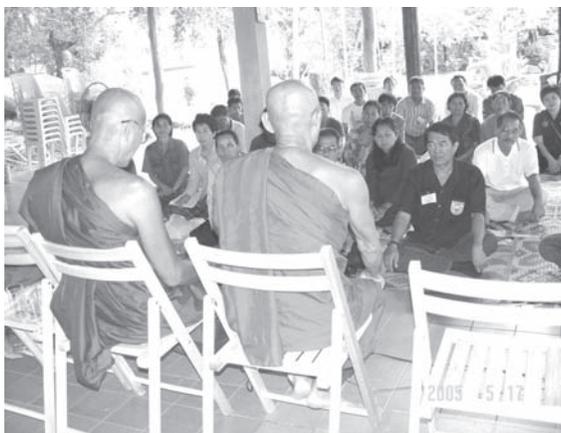
การจัดงาน พพด. เราจัดขึ้นก่อนเกิดพรรคเพื่อฟ้าดิน จุดมุ่งหมายแรกก็เพื่อส่งเสริม
การทำกิจกรรมไร้สารพิษ ซึ่งอาตมาพยายามปลุกเร้าให้พวกเขา ๓ อาชีพกู้ชาติ จนกระทั่งจะต้องมีวิธีการ
ตามที่เรารู้จักได้ เราก็ต้องระดมคน จัดการอบรมรวมพล ปลุกเร้าเข้าไป ตามวิธีการของสังคม
จะเรียกล้มมนา หรือจะเรียกว่า WORK SHOP หรือจะเรียกว่า มาอบรม มาฟังบรรยาย มาสอน
มาสาธิต อะไรก็ตามใจเถอะ มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้เกิดการรวมพลังกันสำหรับคนที่สนใจพัฒนา
กิจกรรมไร้สารพิษ ที่จะต้องใช้ปุ๋ยสะอาด ปุ๋ยอะไรที่ไม่มีพิษ ไม่มีภัย เราก็พยายาม อาตมาไม่ได้
เก่งเรื่องนี้แต่ต้น กลักรรมาอย่างไร ปุ๋ยสะอาดคืออย่างไร ขยะวิทยาจะอย่างไร อาตมาไม่ได้เก่ง
หรอก แต่อาตมารู้จักๆ รู้รวมๆ โดยในรายละเอียดของหลักวิชาการอะไรพวกนี้ อาตมาไม่เก่งหรอก

แต่เก่งในเรื่องแก่นๆ แขนๆ สารสัจจะอะไรพวกนี้จะมีรู้ ก็ทำออกมา พูดออกมา พยายามชักชวนพวกเรา มาทำ เมื่อทำไปแล้วก็ก่อเกิดอย่างที่มีนัยเป็น เพราะฉะนั้นเมื่อมันได้ผู้คนได้ตัวปฏิบัติ ได้ตัวนักทฤษฎี หรือนักวิจัยวิเคราะห์อะไรก็แล้วแต่ ก็รวบรวมกันมาจัดงานซึ่งก็คืองานกิจกรรมนี้แหละ แต่เราก็ตั้งชื่อ ให้เพราะๆว่า **“งานเพื่อฟ้าดิน”** ซึ่งก็หมายความว่าถึงเรื่องกิจกรรม เพื่อทำให้เกิดดินดี ดินงาม น้ำใส พืชสวยอะไรขึ้นมาให้ได้จริง นี่ก็คือจุดมุ่งหมายของการจัดงานเพื่อฟ้าดินขึ้น ตั้งแต่ครั้งที่ ๑ จัดที่ ปฐมมอศก ไล่มาจนถึงปีนี้ครั้งที่ ๑๒ จัดกันปีละครั้ง เราก็จัดขึ้นมา

๑๐ กว่าปีที่จัดมา ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ?

มันได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ เกินกว่าที่คิดด้วยซ้ำไป ก็มีคนมารวมมารวมจนกระทั่งมี ๓.๕. มาร่วมให้ทุน จนเกิดการอบรม การสัมมนา เกิดการประเมินผลอะไรต่างๆนานาขยายกว้าง ออกไป ทำจนกระทั่งเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นถึงวันนี้ มันก็ได้ผล ได้ทั้งตัวงานเองคือกิจกรรมไร้สารพิษ มันก็เกิดขึ้นมาแล้ว แม้จะยังไม่แข็งแรง ยังไม่เป็นปึกเป็นแผ่น จนกระทั่งเลิกยอดก็ตาม แต่มันก็ ก่อรูปขึ้นมาแล้ว แม้กระทั่งเรื่องปุ๋ยสะอาดเราก็ได้พัฒนาขึ้นมา แต่ก่อนแต่ไรเราทำปุ๋ยมาหลายนัย ทำมาตั้งแต่ที่ปฐมมอศก สร้างคอกแล้วเอาเศษไปไม้เศษขยะหมัก แล้วเอาปูนทับ บางครั้งบางครั้ง เกิดหนอนมากมาย เราก็ทำกันมาสารพัดวิธี จนพัฒนาการทำปุ๋ยที่ผสมจุลินทรีย์ ตอนแรกก็คิดใช้

จุลินทรีย์ EM โดยพวกเราคิดว่าทำอย่างไรจะได้เชื้อจุลินทรีย์ที่มีคุณภาพ ก็พยายามจะไปติดต่อกับ
ญี่ปุ่นแต่ไม่สำเร็จ จนกระทั่งได้มีสเตอร์โซว์มาอธิบายวิธีเพาะเชื้อจุลินทรีย์ และทำมาถึงทุกวันนี้
ขยะเปียกหรือขยะอะไรที่แปรรูปได้ก็จะไปหมักทำเป็นน้ำหมักชีวภาพ มันก็เลยกลายเป็นวงจรของ
ขยะวิทยาปุ๋ยสะอาดและกลีกรรรมธรรมชาติที่ครบวงจรทั้ง ๓ อาชีพกู้ชาติ และก็มีส่วนเสริมอะไรอื่นๆ
เกิดขึ้นมาอีก เกิดทั้งตัวงานกลีกรรรม เกิดทั้งตัวบุคคล เกิดทั้งการรวมผู้รู้ รวมผู้ที่เอาใจใส่ รวม
ผู้ที่ดีเห็นดีเห็นด้วยกันเป็นคณะเป็นปีกแผ่น จนเกิดแม้กระทั่งได้อาศัยกินใช้พอสมควร แม้ยังไม่
อุดมสมบูรณ์ที่เดียวยังไม่เข้าฝัก คือยังไม่เป็นสูตรสำเร็จที่แข็งแรงสมบูรณ์ จนกลายเป็นสูตรสุดท้าย
แต่ก็ถือว่าได้ขึ้นมาเยอะแล้ว ที่ถามว่าตรงตามเป้าประสงค์ไหม ตอบได้ว่าได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์
และได้มากเกินกว่าที่คิดด้วย ที่กล่าวไว้ตั้งแต่ต้น

ปีนี้บรรยากาศต่างจากปีก่อนๆ อย่างไร ?

ปีนี้มีความพิเศษกว่าปีก่อนมากก็คือ มันเกิดความตื่นตัว เกิดการแพร่หลาย เกิดการ
ยอมรับจากผู้บริหารประเทศหลายกระทรวงมางาน พพด. ปีนี้ทางกระทรวงต่างๆติดต่อมาเอง ตั้งแต่
กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรนั้นแน่นอนอยู่แล้ว กระทรวงการคลัง ก็เห็นดีเห็นด้วย แม้แต่
วงการศึกษา กระทรวงพัฒนาสังคม ก็ตื่นตัวกันมาก และก็ได้รับการยอมรับอย่างมาก ในผลที่ทำ
ขึ้นมาแล้วเกิดความรู้กว้างขวาง และก็ปลุกเร้าให้ผู้ที่สนใจมาเรียนรู้ อันนี้เป็นงานหลักของเรา เพราะ
งานกลีกรรรมมันปลูกไม่ขึ้นมานานแล้ว แม้แต่มหาดไทยก็มาร่วมรู้ด้วย เออ คนไทยเป็นชาวนากัน

หลายสิบเปอร์เซ็นต์ แต่ก่อนพูดถึงตัวเลขประชากร ๘๐% เป็นชาวนา เต็มวันไถดไปเยอะ แต่ถึงอย่างไรก็มากกว่า ๕๐% ที่เป็นชาวนา เพราะฉะนั้นถ้าเราจะตั้งหลักหรือเราจะปลูกฝัง ให้คนไทย และสังคมไทยแข็งแรง ก็ต้องแข็งแรงด้วยอาชีพด้วยการทำงาน ที่เป็นงานหลักของประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวนาดังกล่าว เพราะฉะนั้นจะเป็นกระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงการคลังก็ตาม ก็ต้องมาดู ส่วนกระทรวงเกษตร เรื่องนี้เป็นเรื่องของเขาโดยตรงอยู่แล้ว แม้แต่รัฐมนตรีเกษตรก็ไม่มีปัญหาอะไร ก็แวะมาทำงานที่วันงานนั้นมีประชุม ครม.สัญจร ก็ยังมา และรีบขึ้นเฮลิคอปเตอร์ไปร่วมงานต่อ ก็แสดงว่ามาร่วม มาสนับสนุนส่งเสริมจริงๆ สิ่งเหล่านี้แตกต่างจากปีก่อนๆ ที่เราทำกันมา ปีนี้เมื่อเทียบกับปีกลาย ซึ่งเราก็มองว่าปีกลายทำอะไรเยอะแล้ว ปีนี้กลับมีผู้แสดงความจำนงขอเข้ามาร่วมสมทบต่างชาตินามากทีเดียว ก็ไม่ใช่ที่เราจะเอาแต่มวลประชากรที่เขาฮือฮาเท่านั้น แต่ว่าในรูปของงาน ในรูปที่เรียกว่าพัฒนาไปในแนวลึกเราก็ทำ คือไม่เพียงแต่พูดเรื่องกิจกรรมเท่านั้น แต่กินลึกไปถึงความเป็นอยู่ เศรษฐกิจและการยังชีพด้วยเพื่อสร้างหลักฐานของชีวิต ซึ่งเราก็พยายามย้ำว่าการจะสร้างอาชีพ ทำกิจกรรมได้ร่ำรวย ถ้าไม่พัฒนาจิตวิญญาณ ไม่พัฒนาศีลธรรม ไปพัฒนาให้ลดละ

สิ่งที่เราไม่รู้เท่าทันสังคัม และก็ถูกหลอกมอมเมา ถึงมีกินมีใช้รายได้เป็นตัวเงินมากมายเท่าไรๆ ถ้าไม่เรียนรู้เรื่องนี้แล้ว มันอยู่ไม่รอด อาตมาเทศน์คราวนี้ ถึงขั้นใช้คำว่าทำมา“ท่า”กินหมด มันจะหลงไปตามสังคัมโลกเขาหลอกกันไปหมดเลย มันจะไม่เหลือ เพราะฉะนั้นการจะพัฒนางาน พัฒนาอาชีพ พัฒนาอะไรให้ดีขึ้นก็ตาม เราต้องเลิกในสิ่งที่ควรเลิกก่อน ก็ได้ผลเสริมหลายอันหลายด้านขึ้นมา ทำให้ชีวิตของคนตื่นตัวขึ้น ทั้งด้านอาชีพการงานทั้งด้านการดำเนินชีวิต รู้ว่าควรปรับปรุงชีวิตของตนเองให้พัฒนาเจริญขึ้นอย่างไร แทนที่จะเป็นคนจมอยู่ในโลกโลกีย์ที่หมุ่นเวียนตกต่ำ ถูกหลอกจากคนฉลาดแกมโกงอะไรต่างๆ มันดูดีใช้เอาไปเป็นทาส ปีนี้ก็รู้สึกว่ารุ่งเรืองกันดี จากการประเมินผล และแสดงความคิดเห็น เขาก็พอใจในธรรมะมากอยู่นะ

ร่างกายนอกมากขึ้น เราจะระวังความเสี่ยงได้อย่างไร ?

เราก็ต้องประมาณงาน จะไปตะกละตะกลามไม่ได้หรอก ต้องประมาณงานให้พอเหมาะพอดี พอสมกับแรงงานที่เราทำได้ และสมรรถนะที่เราสามารถทำได้ ใครไปทำงานเหนื่อยหนักหนาสาหัสของตัวเองเกินไปทางด้านไหน ก็ตายกันทั้งนั้นแหละ

อาตมาว่ามันมีความไม่ค่อยเข้าใจอยู่มั้ง โดยไปเข้าใจว่าการทำงานแล้วมันจะเป็นภัยต่อการปฏิบัติธรรม ซึ่งไม่ใช่ การปฏิบัติธรรมกับการงาน มันไม่ได้ค้านแย้งกันเลย ต้องเข้าใจให้ได้ว่า ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งกัมมันตะ เป็นศาสนาแห่งการงาน เป็นศาสนาที่ต้องทำงาน โดยทำงานไปด้วยแล้วก็ต้องฝึกตนไปด้วย มีสติปัญญาตลอดเวลา มีสติรู้ตัวทั่วพร้อมทุกเวลาที่ลมหายใจเข้าออก เรียกว่า อานาปานสติ อานาปานะ แปลว่าลมหายใจเข้าออก สติ ก็คือต้องมีสติทุกลมหายใจเข้า ลมหายใจออก สัมตาโพลงๆอยู่ตลอดเวลา ตราบใดที่คุณมีลมหายใจเข้า ลมหายใจออก คุณก็รู้จักว่า นั่นคือลมหายใจเข้า ลมหายใจออกของคุณ มีสติแล้วรู้ตัวให้ได้ ตาเห็นรูป จมูกได้กลิ่น ลิ้นได้รส หูได้ยินเสียงอะไรต่าง ๆ นานา ก็จะต้องรู้การกระทบสัมผัสนั้น อ่านรู้ไปถึงวิญญูณ รู้ในจิตวิญญูณ อ่านถึงในจิตใจ มีธัมมวิจยจนแยกแยะในภายในออกไปถึงเวทนาในเวทนา ซึ่งพระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ชัดถึงวิธีปฏิบัติเหล่านี้ และเราจะพันมิจฉาทิฏฐิได้โดยเข้าไปเห็นแจ้งรู้จริงความเป็นของไม่เที่ยงอย่าง เป็นปรมาตถธรรมในจิตวิญญูณของเรา จะพันสักกายทิฏฐิก็ต้องรู้แจ้งเห็นจริงเข้าไปในจิตวิญญูณ ที่เป็นปรมาตถธรรมจริงๆ หรือจะพันอตตานุทิฏฐิได้ด้วยการปฏิบัติที่มี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มีจักขุสัมผัส มีโสต มีตัวอายตนะทั้ง ๖ แล้วก็รู้จักลึกลงไปถึงจิตวิญญูณ รู้ไปถึงความรู้สึก รู้ไปถึงความรู้สึกที่มีเวทนาว่ามันจะสุขมันจะทุกข์อย่างไรและเห็นความไม่เที่ยงของความสุขความทุกข์ในจิตวิญญูณ เห็นเหตุของสุขของทุกข์ด้วยวิชา จริงๆก็ต้องเรียนรู้เจาะไปจนกระทั่งถึงอารยสัจ ๔ รู้ในสักกายทิฏฐิสูต ต้องเห็นทุกข์รู้เหตุแห่งทุกข์ให้ได้ คือตัณหา แล้วก็ต้องมีวิธีการดับตัณหาให้ได้ ถึงจะลดสักกายะได้ และลดอตตานดับอตตาเป็นอนัตตาสุดท้าย

ใน ๓ พระสูตร มิจฉาทิฏฐิสูต-สักกายทิฏฐิสูต-อตตานุทิฏฐิสูตนี้ พระพุทธองค์ทรง แจกแจงการจะรู้จักรู้แจ้งรู้จริง“ไตรลักษณ์ที่เป็นปรมาตถธรรม” อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา โดยความเป็น

อนิจจัง โดยความเป็นทุกขัง โดยความเป็นอนัตตา ในมัจฉาทิฏฐิสุตต ในสักกายทิฏฐิสุตต และกัใน
อัตตานุทิฏฐิสุตต จากพระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๘ ข้อ ๒๕๔ คือ **มัจฉาทิฏฐิสุตต** ข้อ ๒๕๕ คือ **สักกาย-**
ทิฏฐิสุตต ข้อ ๒๕๖ คือ **อัตตานุทิฏฐิสุตต** **นี้แหละคือวิธีปฏิบัติธรรมของพุทธ** เพราะฉะนั้นการปฏิบัติ
อย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า เราจะไม่ทำงาน ทำงานปกติในชีวิตประจำวันมีโพชฌงค์ ๗ และปฏิบัติ
มรรคทั้ง ๗ องค์ ซึ่งต่างจากการนั่งเฉยๆปฏิบัติธรรม คือนั่งสะกดจิต ทำงานแล้วทำสมาธิ

การปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าตามหลักมรรคองค์ ๘ นั้น ไม่ต้องไปนั่งสะกดจิต จะเดิน
ยืน นั่ง นอน ก็มีสติทุกลมหายใจเข้าออกโดยมีสัมผัสเป็นปัจจัย ท่านตรัสชัดเจนไว้ในมัจฉาทิฏฐิสุตต
สักกายทิฏฐิสุตต และอัตตานุทิฏฐิสุตต **ท่านตรัสไว้ชัดว่ามีผัสสะเป็นปัจจัย มีการผัสสะจึงเป็นเหตุ**
เป็นแบบฝึกหัดสำหรับการปฏิบัติ การเรียนรู้ แล้วถึงจะรู้ของจริง ถึงจะละได้ การปฏิบัติธรรมของ
พระพุทธเจ้า จึงไม่ใช่ต้องปลีกตัวไปจากการงาน เพื่อไปนั่งทำสมาธิ ไปนั่งนอน ก้าวนอน เดินนอน
อย่างนอน นั่นมันวิธีปฏิบัติเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อฝึกฝนใหม่ๆขึ้นง่ายๆโดยสติของเรามันยังไม่มีเลย
แม้แต่ในการก้าวก็ไม่มีสติสัมโพชฌงค์ ไม่มีธัมมวิจยสัมโพชฌงค์ ไม่มีวิริยสัมโพชฌงค์ การเอื้อมก็
เช่นกัน การเคลื่อนไหวก็เช่นกันไม่มีโพชฌงค์ ๓ ไม่รู้จักการกินการอยู่ จึงต้องฝึกรู้จักการซ้าๆมันเป็น
บทปฏิบัติของอนุบาลของประภม ซึ่งมันก็ถูกในส่วนหนึ่งแต่มันเป็นบทต้นๆเท่านั้น เหมือนหัดคัด
ก.ไก่ แต่จริงๆแล้วการปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าไม่ใช่จะเป็นอย่างนั้น มันจะต้องรู้พร้อมอยู่เสมอ
ทุกอิริยาบถ ทุกสัมผัสที่มี ซึ่งมันก็จะอยู่ในการงาน ในกัมมันตะ ในอาชีพะโดยเราจะต้องรู้ในมรรคมี
องค์ ๘ มีสังกัปปะ-วาจา-กัมมันตะ-อาชีวะทุกๆเวลา แล้วก็เรียนรู้การปฏิบัติธรรมมรรค ๗ องค์
อย่างที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในมหาจิตตารัสกสูตร การปฏิบัติมรรคทั้ง ๗ องค์นี้แหละ จะเกิดสัมมาสมาธิ
ทำให้เกิดอริจิตสิกขา จิตก็จะเจริญขึ้นเป็นสัมมาสมาธิได้

แต่งานที่เข้ามามีมาก คนที่ทำงานก็ยังฐานอ่อนอยู่ จึงไม่สามารถจะทำงานที่
พ่อท่านสอน คือ **การมีสติอยู่กับงานตลอดเวลา**

ก็ต้องฝึกไปเรื่อยๆตามลำดับ แต่ต้องฝึกหัดให้อ่านจิตใจให้เป็น อ่านเข้าไปในจิตใจให้ได้ทุก
ขณะที่อายตนะ ๖ มีต่อสัมผัสทุกอย่าง มันจะเร็วจะช้าอย่างไร เราก็ต้องฝึกใจฝึกการปฏิบัติ เพื่อที่
จะให้จิตใจของเราแว่วไว ให้จิตใจของเราปรับได้ เป็นมุกฎุทธชาติ เป็นธาตุที่ห้าวอ่อน จิตห้าวอ่อนที่จะมีทั้ง
ปัญญารู้เร็ว รู้ไว มีทั้งการรู้เท่าทันจิต เท่าทันกิเลสแล้วก็ปรับจิตให้มันลดกิเลส ปรับกิเลสให้มันลด
ในจิตของเราให้ได้เรื่อยๆ

บางคนทำงานเก่ง ก็ทำเพลิน งานนี้ก็ง่ายทำ งานโน้นก็ทำ

อย่าตะกละงาน ก็ต้องตัด ก็ต้องอย่าไปหลงยินดีในงานจนเกินตัวเกินควร ท่านเรียกว่า
กัมมรามาตา เป็นความยินดีในการทำงานอย่างมีกิเลสโลภมากไปเป็นต้น กิเลสในงานมันไม่เท่าไรหรอก
ถ้าคนไม่โลภในลาภ-ยศ-สรรเสริญ-สุข แบบโลกีย์ หรือมีอัตตามานะเกินไป มันไปมุ่งงานที่จะได้เงิน
ได้ทอง ได้โลกธรรมนั้นแหละจะหลง **ถ้าคนที่ไม่ติดยึดในโลกธรรมมากๆมันจะไม่ค่อยไปโลกในงาน
มากเท่าไรหรอก มันจะประมาณได้** แต่บางคนเขาเรียกว่า มีมานะติดดี งานนี้มันดี งานนี้มันควรทำ
ก็เป็นได้บ้างเหมือนกัน ก็ต้องรู้ทั้ง ๒ อย่าง อย่าไปติดโลกธรรมหรือติดด้วยมานะของเราเองก็แล้วกัน

ตัวอย่างดิฉันนัดเพื่อนร่วมงาน สัมภาษณ์ แต่ในขณะนั้นก็ยังทำงานไม่เสร็จ เหมือนหยุดไม่ได้ จึงผัดนัดเพื่อน เห็นความสำคัญของงานมากกว่า ไม่คิดตัดรอบ แต่ต่อไปก็จะระวังไม่ทำอย่างนี้อีกแล้วค่ะ

ก็ต้องรู้จักตัด ใช้ต้องรู้จักประมาณ ยิ่งผู้ปฏิบัติธรรมของพุทธ ปฏิบัติแล้ว มันลดละใน ความโลกที่จะได้โลกที่จะทำ ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข จะไม่มีแรงกดดันให้เราไปอยากได้ โลกธรรมนี้มาเป็นตัวเร่ง มาเป็นตัวกระตุ้นให้เราไปตะกละตะกลามกับงานมากมายนักหรอก เพราะฉะนั้น เราต้องประมาณ พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้ทรมาณตน ถ้าทำงานหนักมาก มันก็เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า มันก็เสียกำลังวังชา เสียสุขภาพ งานก็ไม่ได้ดี ก็จริงทำงานหลายๆ คุณก็ไม่ทันหรอก คุณจะอ่านจิต อ่านใจอะไรมันยาก มันไม่เร็ว มันไม่ทันบ้างเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะไปตะกละตะกลามงานทำไมละ

บางทีเราเหมือนถูกบังคับโดยการะรับผัดชอบ

นั่นมันเป็นอัตตาชนิดหนึ่ง ขี้ต้องดี ขี้ต้องเก่ง ขี้ต้องใหญ่ ขี้ต้องอะไรๆ มันยึดมากไป

บางครั้งความต้องการของผู้บริโภคที่มากขึ้นก็ทำให้ต้องรีบตอบสนอง บางแห่ง ขยายกิจการใหญ่โตเพื่อรองรับ

อย่าหลงอย่ารีบขยาย นี่แหละมันตาย เพราะคนไปหลงงาน แล้วก็ไปหลงขยายงาน ตายเพราะอันนี้เยอะไปไม่รอด สุดท้าย งานก็ทับถมตัวเองตาย ปฏิบัติธรรมก็เลยยิ่งอ่อนแอ เพราะไม่ประมาณมันจะต้องประมาณให้พอเหมาะ ถ้าไม่ประมาณก็เสร็จ!

★ กิเลส...

เป็นสิ่งที่รู้ได้ยากและจับตัวไม่ได้ง่าย ๆ เลย
มันมักจะนำพาให้เราคิดหรือทำอะไรเกินจริงเสมอ
มันมักจะนำพาให้เราเหนือและเหนือ
และเราก็ยังไม่ยอมเหนือ ไม่ยอมพัก....
และนำเราสู่ความตาย
เราควรตายหรือกิเลสสมควรตาย !

จดหมาย จากญาติธรณี

คือ...เครื่องชำระอันวิเศษ

ผมยังว่างงานอยู่ไม่ได้กรีดยางช่วงนี้ ถูดูแล้งหยุดกรีดยาง เป็นการพักให้ยางเพราะไม่ค่อยมีน้ำยาง บางคนเขาก็กรีดยางเพราะเขาไม่มีเงิน ความจนยังมีอยู่ทั่วไป จนเพราะอะไร เงินหามาได้หมดไปกับค่าใช้จ่ายของเศรษฐกิจแบบทุนนิยม การค้าเสรี นำกลั้วมาๆกับการค้าแห่งเสรีภาพ และการทุจริต ทุจริตคือทุนนิยม ทุนนิยมคือกิเลสไม่รู้จักพอ กักตุน กอบโกย ผมยังถือศีล ๕ กินเจ (ไม่ใช่มังสวิรัต)

ศีลข้อ ๑ ไม่บริสุทธ์ด้วยกาย ไม่ได้ฆ่าสัตว์ใหญ่ แต่ยังตบยุงอยู่บ้าง มันอดไม่ได้ จิตยังไม่เมตตาเต็มร้อย ยังเอาหนั่งสติขึงหมาแต่ไม่ฆ่าสัตว์ใหญ่

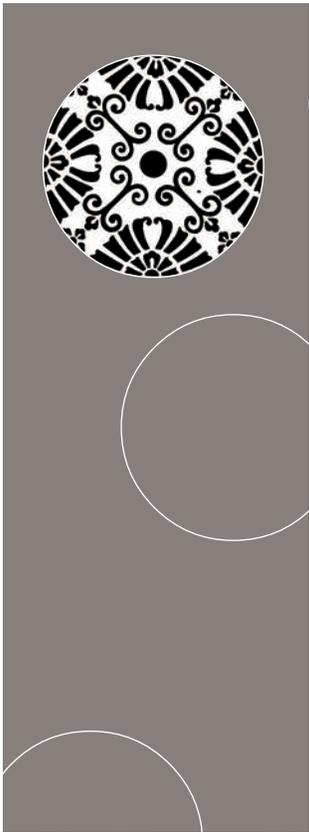
ศีลข้อ ๒ ไม่ลักขโมยของใคร การให้ทานมีบ้าง แต่ไม่ค่อยมีเงินจะให้ ยังเป็นหนี้อยู่บ้าง ๔,๐๐๐ บาท อาชีพกรีดยางเล็กน้อยก็พอประทังชีวิตครอบครัว มีปาล์มด้วยก็ไม่มากนัก ก็พอประทังครอบครัวพออยู่พอกิน

ศีลข้อ ๓ ไม่ผิดด้วยกาย วาจา แต่ใจยังแวงๆ ก็จะพยายามควบคุมอยู่ ธาตุเดิมของคนต่างกัน บางคนไปได้ดี แต่เราสะสมเรื่องนี้ไว้มาก ก็ต้องต่อสู้กับใจของตนมาก จิตมันชอบก็ต้องต่อสู้กับกิเลสชอบ บางครั้งก็ชนะ แต่ไม่เคยผิดด้วยกาย ยังมีมนธรรมอยู่

ศีลข้อ ๔ ไม่พูดปด ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดเพ้อเจ้อ ไม่พูดลามก ไม่พูดคำหยาบ

ศีลข้อ ๕ ไม่เสพสิ่งเสพติดใดๆ ไม่ดูหนังที่วิ แต่เซ่ซีดีมาดูแต่ก็ไม่บ่อย เลือกลงดู ผมเปลี่ยนมากินเจเพราะคิดว่าทดลองแล้วก็ต่างกันบ้าง เจไม่กินกระเทียมหอม ขึ้นฉ่าย หลักเกียว ใบยาสูบ ก็เป็นความคิดของมหายาน(อนุดตตรธรรม) เขามีความเชื่อว่าผักทำอย่างนี้มันอันตรายต่อสุขภาพ แต่เขายังกินผักมีสารเคมีแปลกใหม่ เขาไม่มีการทำเกษตรธรรมชาติ เขาซื้อผักมาทำอาหารขาย

อโศกเอาแก่นแท้ตรงมาวิเคราะห์ตามเหตุผล เอาความจริงมาพูดกัน

แม้แนวคิดต่างกัน ผมไม่เชื่อในศาสนาเทวนิยม เพราะถึงที่สุดแล้วเราไม่รู้แจ้งในทุกสิ่ง เราไม่หมัดในจักรวาล ยอมรับในพุทธศาสนาเพราะมีเหตุผลและยอมรับในความจริงที่ว่า ตถาคตไม่รู้ต้นและปลายจักรวาล มนุษย์มีขอบเขตทางพุทธิปัญญา ยุคสมัยที่กำลังไม่มีทางออก สังคมกำลังเลวร้ายลงแทบทุกอย่าง มีทุกข์ทั้งกายภาพและจิต มีภัยมารอบทางโดยเฉพาะภัยจากคน ความชั่วร้ายที่มาจากคน ความเห็นแก่ตัวมันเป็นเหตุนำไปสู่ความเลื่อมทุกกรณี นำไปสู่การล่มสลายของสังคมเกษตร ไปสู่เกษตรเคมี เกษตรนำไปสู่ความตายและความโง่เขลาของสังคม ผู้เป็นโรคร้ายต่างๆมากมายโดยเฉพาะมะเร็ง

หนังสือสารโศกเคยคิดบ้างไหมเราจะจัดทำหนังสืออย่างไรให้คนอยากอ่าน เช่นเดียวกับหนังสือแพชั่นทั่วๆไปที่ยอมจ่ายเงินซื้อ ก็ยอมรับว่าหนังสือของอโศกคงขายแข่งกับเขาลำบาก หนังสือธรรมแทบทุกสำนักมักจะประสบปัญหาคล้ายๆกัน คนชอบสิ่งบำเรอกิเลส ผมเริ่มเห็นลางร้ายของสังคมโลกน่าๆไปนี้ ลักวันมันต้องพินาศด้วยสงครามโลกแน่ ผมค่อนข้างเชื่อ นับวันมนุษย์โหดร้ายมากขึ้น คนดูถูกความดีเห็นเป็นสิ่งล้าสมัยไซ้ใหม่ หนังสือควรชี้ชัดในวัตถุประสงค์เราทำเพื่ออะไร ผมเข้าใจโศกต้องการลดกิเลสคน เพื่อการบรรลุธรรมอันเป็นการดีแล้ว ถูกต้องแล้ว

ธนา กิ่งชุม จ. กระบี่

🙏 ขอบคุณในข้อวิเคราะห์วิจารณ์หนังสือ และเขียนตรวจคิดทั้งห้าข้อ มาให้ได้รับรู้กัน ขอฝากข้อคิดเตือนใจที่พ่อท่านเตือนชาวพุทธทุกชีวิตว่า บาบแม้เล็กแม้น้อยอย่าทำเสียเลยดีกว่า เพราะกรรมเป็นอันทำ เป็นอันสะสมใส่ลงในจิตวิญญาณอยู่ตลอดเวลา ขอเราทั้งหลายอย่าได้ประมาทเลย.... - **บ.ภ.**

รางวัลแด่...ผู้ไม่จ้านกับวังวนของชีวิต

สงกรานต์นี้ไม่ได้ไปเที่ยวที่ไหนเพราะไม่ชอบเปียกน้ำ หลบความวุ่นวายของสังคมไปอยู่ในป่า(ส่วนที่ห่างผู้คน) ศึกษากิเลสของตนเอง ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการตามใจกิเลสมากกว่า เพราะไม่มีใครขัดเกลา ได้แต่คิดเข้าข้างตนเองว่า “ดีเหมือนกันร่างกายจะได้พักบ้าง” ไปลงคะแนนให้น้ำเป็นผู้ใหญ่บ้าน ไปถึงก็เกิดอาการล้งเล็ใจว่าจะเลือกดีใหม่หนอ ! เพราะใช้เงินซื้อเสียงกันเป็นว่าเล่น ส่วนเงินที่เขาให้ข้าพเจ้าก็มี แต่ไม่รับ ตัดสินใจเลือกน้ำของตนเอง เพราะรู้อยู่แล้วว่ายังไงก็ไม่ได้ สุดท้ายผลก็ออกมาหน้าแพ้ไป ๒๕ คะแนน หยอดเงินไป ๕๐,๐๐๐ บาท ฉลองกันต่ออีก ได้ก็ฉลอง ไม่ได้ก็ฉลอง ฝ่ายตรงข้ามที่ได้หมดเงินไปแสนกว่าบาท แถมเป็นเงินกู้ยืมเขามาอีก ได้ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านพร้อมกับหนี้ทับหัว

เข้ามาก็มีรถมาเอาวัวไป ใจก็แว็บนึกถึงเพลงลูกวัว ยืนมองด้วยความสงสาร
 เคราะห์ร้ายตกไปอยู่ที่สัตว์ เริ่มหาเลี้ยงผู้ใหญ่นบ้าน ต่อด้วยงานสงกรานต์ วัว
 ควาย หมู ตายไปลืบทกว่าชีวิต นี่ไม่รวมพวกปู ปลา หมา ไก่ นก เห็นแล้วก็ได้
 แต่ทำใจ สังคมของสัตว์โลก พวกเขาสงกับการดื่มกินเล่นเสพอบายมุข

ส่วนข้าพเจ้ากับครอบครัวสนุกกับการเก็บผลผลิตในสวนออกมาขายให้
 ชาวบ้าน วันหนึ่งรายได้อยู่ประมาณ ๒-๓ ร้อยบาทเห็นจะได้ ยิ่งคนหนุ่มสาว
 กลับจากกรุงเทพฯจะขายดี คนปลูกถั่วฝักยาวยังไม่กล้ากินถั่วตนเอง ชื่อถั่วไร้สารพิษ
 กินแทน ความอุดมสมบูรณ์กำลังกลับเข้ามาในครอบครัวของข้าพเจ้า เพราะคนใน
 ครอบครัวลดละอบายมุข ประหยัด ชยันในการทำการงาน สุขภาพร่างกายจิตใจก็ดี
 ตอนนี่แม่จะพาคนวิ่งออกกำลังกายและทำโยคะทุกเช้าตอนตีสี่ ตีห้าก็กลับมา
 ทำงานบ้าน แคะครอบครัวไม่มีอบายมุข ช่วยกันทำมาหากิน ได้กลับไปเยี่ยมบ้าน
 แต่ละครึ่งก็มีความสุขมากพอแล้วค่ะ

เศษฝัน จ. อานาจเจริญ

☞ อนุโมทนาบุญด้วยที่เราไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเบียดเบียนชีวิต-เลือด
 เนื้อเพื่อนร่วมโลกแล้ว และกำลังยืนหยัดยืนยันทำกิจกรรมไร้สารพิษให้คนได้
 บริโภคอย่างปลอดภัยอีกด้วย - บ.ก.

ฤาจะยอมเป็นผู้แพ้อายไปตลอดกาล

กระผมไม่ได้เขียนจดหมายตอบมาเป็นเวลานาน เนื่องจากการฝึกปฏิบัติ
 คีล ๕ ไม่ได้ ถ้าเทียบกันแล้วยังห่างไกลกับชาวโศกอยู่มาก กระผมเลยไม่ค่อย
 กล้าที่จะเขียนมาเล่าในการฝึกปฏิบัติ การที่เราทำไม่ได้ทำให้รู้สึกหดหู เศร้าซึม
 หรืออาจจะเป็นเพราะความบกพร่องของกระผมเองที่ไม่แบ่งเวลาให้ชัดเจนใน
 การระลึกรวบรวม ทบทวนสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ในใจฝันของกระผม
 อยากทำได้เหมือนกับพี่ๆและน้องๆชาวโศกที่กระผมประทับใจ คีล ๕ ของกระผม
 รักษามาได้นานหลายเดือน แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ทุกวันนี้คีลที่มีอยู่ก็เหลือแค่
 เพียงไม่กี่ข้อ กระผมยังแพ้อใจตนเอง อ่อนแอในบางเรื่อง ยังทำคีลให้อยู่ตลอดไป
 ให้สนิทใจไม่ได้ ในเรื่องสุรา การกินเนื้อสัตว์ในบางครั้งอาจเป็นเพราะเหตุปัจจัย
 หลายอย่าง และสังคครอบข้าง หรือเป็นเพราะวิบากกรรมของกระผมเอง การดื่ม
 สุราถึงแม้มันเป็นสิ่งที่ผิดอย่างที่คนเขาเข้าใจว่าอย่างนั้น

จะอย่างไรก็ตามกระผมก็คิดดี-ทำดีอย่างมีสติครับ ต้มเหล้าเขาว่าไม่ดี
 แต่ไม่เสมอไปหรอกครับ ถ้าพี่น้องชาวโศกที่กระผมมีความรู้สึกดีและซาบซึ้ง

มีความเห็นประการใดก็ได้โปรดกรุณาชี้แนะด้วยนะครับ

ผู้พ่าย จ.น่าน

☞ ผู้ไม่ยอมลุกขึ้นยืน ได้แต่คุกเข่าอยู่ ทั้งที่ใจต้องการให้ตนยืนได้อย่างแข็งแรง ควรทำอะไรดี...ก่อนอื่นก็ต้องยอมรับว่าตนยังอ่อนแอยังแพ้ง่าย จึงต้องไม่ประมาท หมั่นระลึกถึงข้อคิดทั้ง ๕ ข้อและตรวจตนบ่อยๆ แต่ละวัน ทำได้แค่ไหนก็บันทึกไว้ เบื้องต้นทำอย่างนี้ทุกวันๆ เมื่อครบ ๗ วันก็ทบทวนดูความก้าวหน้าโดยรวมครั้งหนึ่ง หากลองทำดูแล้วเป็นอย่างไรบ้าง ส่งข่าวมาด้วยนะ - บ.ก.

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ก้อนเล็ก...ก้อนใหญ่! แล้วอยู่ที่ไหนกัน?

ได้มีโอกาสเข้าร่วมงานปลูกเสกฯ เป็นครั้งแรกที่ศรีสะเกษ ช่วง ๓-๔ เม.ย. ๒๕๔๘ และเมืองงานปลูกเสกฯ ผ่านไป ๓-๔ วัน ได้มีจิตศรัทธาสมัครไปชนกรวดที่ธรรมชาติอโคกด้วยผู้หนึ่ง วันแรกที่เริ่มงานชนกรวดที่ธรรมชาติอโคก ๑๑ เม.ย. ๒๕๔๘ ดูพร้อมหน้าพร้อมตา นำศรัทธาเลื่อมใส ไม่มีผู้ใดแสดงตนว่าเป็นผู้นำหรือเป็นหัวหน้า พอสายๆ หน่อยเริ่มมีผู้เฉียดเข้ามาใกล้ๆ และบอกว่า “เก็บหมดนะ ทั้งก้อนเล็กก้อนใหญ่” ข้าพเจ้าเชื่อและปฏิบัติตาม เพราะคิดว่าเขาเป็นหัวหน้าและเป็นจุดประสงค์ของงาน

พอหลังเที่ยงเล็กน้อยมีผู้มาสั่งอย่างเฉียบขาดว่า “เก็บแต่ก้อนโตๆ นะ ก้อนเล็กไม่ต้อง” ข้าพเจ้าซังกง จึงโพล่งออกไปว่า “เอ๊ะทำไมสั่งไม่เหมือนกันล่ะ จะทำตามถูกหรือ” เขาก็ถามว่า “ใครสั่งว่ายังไง” ข้าพเจ้าก็เล่าให้ฟัง ดูเขาไม่ค่อยพอใจ รีบเดินไปตามหมูกุ่มซึ่งส่วนมากเข้าไปพักเหนื่อยในร่มกันแล้ว ลักครูก็กลับมาบอกเสียงอ่อยๆ ว่า “ชนทั้งก้อนเล็กก้อนใหญ่แหละลุง” ข้าพเจ้าเริ่มคิดได้ว่า นำสารสนเทศที่ชอบสั่ง ชอบเป็นใหญ่ โดยไม่ปรึกษาหารือตกลงหรือวางแผนก่อนทำงาน ก็ดีเหมือนกันที่พบโจทย์วัดใจเรา จะมีใครสั่งยังไงอีกไหมเนี่ย

...พอบ่ายแก่ๆ ก็เจอโจทย์ใหม่จากคนใหม่อีกจนได้ “ทำไมไม่แยกก้อนเล็กก้อนใหญ่ออกจากกันล่ะลุง เอาไปรวมกองเดียวกันหมดเลย” ข้าพเจ้านึกขำในความโชคคิของตนเองที่ได้รับคำสั่งจาก ๓ คน ๓ คำสั่ง ยิ้มในใจแต่ก็อดเปรยๆ ไปไม่ได้ว่า “มันสายไปแล้วครับใครๆ ก็ทำอย่างนี้แหละ” ดูเขาไม่ค่อยพอใจ ถามข้าพเจ้าว่า “แล้วเขาไปไหนกันหมดล่ะ” ข้าพเจ้าไม่ตอบ เพราะไม่รู้ว่าจะไปไหนกันบ้าง...

นายประกาศิต จันทรศร จ. อานาจเจริญ

 ทำงานร่วมกันในกระบวนการกลุ่มของชาวโศกที่ยังไม่สมบูรณ์ จะได้ประโยชน์ตนอย่างมาก ขณะเกิดจิตใจเราเป็นอย่างไร ถือสาเขาแล้วไขไหม ไม่ขบใจอะไร ยอมรับเขาได้ไหม เจตนาเขาดีแม้วิธีการอาจจะเป็นกันเอง ไปหน่อย ให้อภัยได้มั๊ย ความรู้สึกเป็นที่เป็นน้อง ความรู้สึกเอ็นดูในความเอาการะ ของเขามีไหม เป็นอย่างไร ฯลฯ คบคู้กันต่อมาแล้วจิตใจคลายลง ถือสาเขา น้อยลงมั๊ย ทำอย่างไรใจจึงคลี่คลาย...นี่คือกรณีศึกษาเป็นตัวอย่างหนึ่งที่เรานึก ตนอยู่ทุกวันๆ ที่เราอยู่ร่วมกัน ในฐานะผู้ปฏิบัติธรรมที่มีเป้าหมายสู่ความไม่โศก (ชาวโศก)..... - **บ.ก.**

เอากิเลสออก...มันยากเย็นจริงหนอ

ดิฉันได้รับประโยชน์จากคุณใบ้เสียงดัง ทั้งตนเองและบุคคลอยู่รอบข้าง มากค่ะ

ส่วนการปฏิบัติธรรมของดิฉันก็อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ตอนนี้เริ่มเห็นกิเลส ตัวอึดตามานะ ฐึ้นะแต่พอผัสสะมากกระทบ เกิดอาการในจิตทุกที ยังไม่มีพลังเจโตฯ ที่จะดับได้แบบฉับพลัน ต้องกินเวลานานทีเดียว มีดมัวไปหลายชั่วโมง ค่อนวันถึง จะเบาบาง เหนื่อยนะกับการเอากิเลสออก มันยากเย็นจริงหนอ

แสงเพ็ญ อินตา จ.สิงห์บุรี

 แม้รู้แล้วก็ยังยาก คงต้องเพิ่มพลังแห่งความเพียรกันอีก เจโตสมณะ ที่จะช่วยฝึกจิตให้มีกำลัง จะฝึกได้ในช่วงใดบ้างคงจะต้องจัดสรรเวลาดู เพราะเรารู้ว่าสำคัญสำหรับเรา จึงควรต้องฝึกอย่างจริงจังไขไหม? - **บ.ก.**

ติดอโรย...บาปใหม่คะ ?

เมื่องานพุทธาภิเษกดิฉันก็ไปครบ ๗ วันเลยคะ สนุกมาก ปีติในธรรมะ มาก ทั้งพ่อท่าน สมณะ และสิกขมาตุ ญาติธรรมดีมากๆเลยคะ ดิฉันจะไม่ลืม โศกที่ทำให้ดิฉันมีธรรมะ มีจิตใจดีอ่อนน้อม มีเมตตาช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ดิฉันทำใจได้เยอะเลยคะ ดิฉันจะสวดมนต์ก่อนนอนและเข้ากัณฑ์เข้าใส่บาตรบ้าง เป็นบางวัน

ดิฉันเลี้ยงหลานด้วย เพิ่งอายุ ๒ ขวบกว่าๆเป็นเด็กผู้หญิง ดิฉันหัด ให้เธอกราบพระและก็ใส่บาตรด้วย มีหลายชาย ๑ คนอายุประมาณ ๙ ขวบกว่า

พาไปใส่บาตรด้วย หลานสาวดิฉันนอยากจะใส่บาตรด้วย ก็ให้พี่ชายอุ้มใส่บาตร เวลาดิฉันไม่ได้ใส่บาตร เธอได้ยื่นพระมาเธอจะเรียกดิฉันให้ไปใส่บาตร “แม่ใหญ่ พระมาแล้ว แมมจะใส่บาตร” หลานสาวเขาชนมากต้องคอยดูเขาตลอดเวลาเลย เขาเป็นเด็กชอบเที่ยว ชอบทำอะไรเอง เวลาทานข้าวก็จะทำเองไม่ให้ใครป้อน

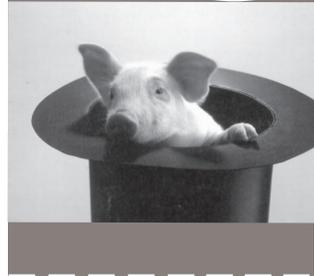
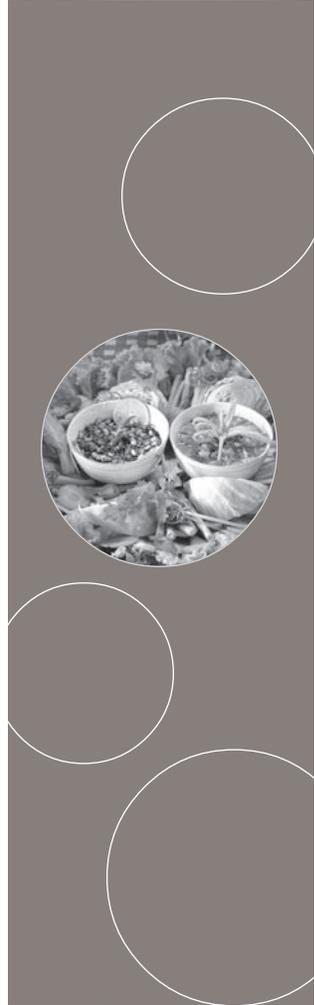
ตอนนี้ดิฉันไม่ได้ไปวัดเลยตั้งแต่งงานพุทธาฯ รู้สึกคิดถึงวัดมากๆเลย ไปวัดข้างนอกก็ไม่ปีติเท่าวัดของอโศกเลยละ มากี่สบายใจ อิ่มทั้งธรรมะอิ่มทั้งใจ ทั้งตา ดิฉันกินมังสวิรัตี่อร่อย เมื่อก่อนกินไม่ค่อยได้ ดิฉันทำอาหารเป็นแล้วนะคะ ทำน้ำยากี้ได้ น้ำพริกก็ได้อะ มะม่วงย่างก็อร่อยดี เอามะม่วงมาปอกเปลือกออก ใช้ที่ขูดเป็นเส้น ใส่เกลือลงไปขยำเบาๆ บีบให้น้ำแห้งพอดี ใส่ซอมน้ำพริกปน หอมซอย มะพร้าวคั่ว ซีอิ้วขาว ถั่วคั่ว น้ำตาล ซิมพอมีส เค็ม หวาน เผ็ดหน่อย เปรี้ยวมะม่วง กินกับข้าวก็ได้คะ กินเปล่าๆก็ได้ และดิฉันก็ผัดผัดหน้าใจให้ลูกกิน ใส่เห็ด ใส่เต้าหู้ รู้สึกเขาชอบกินเหมือนกัน ดิฉันไม่ใส่หมู เขาก็ไม่เห็นว่าจะไร หลานชายก็ชอบ ดิฉันจะทำอาหารผัดผักใส่เห็ดบ้าง ต้มเห็ดใส่ผักบ้าง ที่บ้าน ดิฉันเขายังไม่กินเจหรือมังฯคะ ดิฉันพยายามกินมังฯอยู่คะ

ตอนนี้ดิฉันไม่ได้ซื้อยาขัดห้องน้ำเลยนะคะ ดิฉันหมักน้ำมะกรูดเองคะ ใช้ขัดห้องน้ำเป็นประจำเลยคะ ดิฉันก็มีโรคปวดแขนปวดขาบ้าง จะซื้องาดำมาคั่ว และกินกับข้าว ชีวิตดิฉันอยู่อย่างติดดินคะ ชอบปลูกต้นไม้ ปลูกตะไคร้ ๒ กระถาง เพราะว่าที่ตลาดพิเศษตึกแถวไม่มีที่ปลูก แฟนดิฉันเอาดินมาให้ใส่กระถางปลูก และเคยเอาต้นกุยช่ายมาจากศาลาปลูกในกระถาง ตอนก่อนนามดื่ก็ตัดมาทำขนม กุยช่าย กวนแป้งข้าวเจ้า ๒ ส่วน แป้งมัน ๑ ส่วน ใส่น้ำพอดิขึ้นตั้งไฟกวนและเอาลงใส่ใบกุยช่ายที่ล้าง หั่นให้สะอาดแล้วปั้นใส่ซึ่งหนึ่ง พอสุกก็เอาลงมาใส่ ถาดให้เย็นก็ทอด น้ำมันใช้ซีอิ้ว เติมน้ำพอดิ ตั้งไฟใส่น้ำตาลสีรำ ถ้าชอบเผ็ดก็ใช้น้ำมันใส่พริกขี้หนูก็เป็นเสร็จ น้ำมันทั้งสองอย่างมีทั้งหวาน เปรี้ยวเผ็ด

ดิฉันได้วิชาทำอาหารขนมมาจากอโศกเยอะเหมือนกัน ไชนกกระทากี้ ทำได้อร่อยดี กล้วยแขกก็เคยทำกินดูแล้วอร่อยดีคะ ขออภัยนะคะที่ติดอร่อย บาบไปหมคะ ขออภัยคะ

มลิวลย์ บุรณทรัพย์เจริญ จ.อ่างทอง

 สำหรับผู้ที่สนใจผลักอาหารมังสวิรัตอยู่ อ่านแล้วลองลงมือทำตาม สูตรคุณมลิวลย์ดูบ้าง อาจทำให้รู้สึกว่าการกินอาหารมังสวิรัตได้ไม่ยาก แถมยังมีผู้ยืนยันว่าอร่อยอีกต่างหาก ส่วนจะบาบหรือไม่ก็ต้องดูว่าเราเสพรเราติดในรูป-รส-กลิ่น-สัมผัสจริงมาก-น้อยเพิ่มขึ้น-ลดลงอย่างไร ค่อยจับในแต่ละเรื่องๆไป เมื่อรู้ชัดก็กำจัดเป็นตัวๆไปงละ ! - **บ.ก.**

ผู้มีศีลอยู่กับตัวจะไม่กลัวความอ้างว้าง

ผมอ่านสารโศกทำให้เห็นจากการปฏิบัติธรรมของผู้คนที่เขียนมาบอกเล่าแล้ว บางคนก็มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตลอดกิเลส โดยเริ่มที่ตัวเองก่อน ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดจะเริ่มมองเห็นความสงบสุขของผู้ปฏิบัติ และอยากจะปฏิบัติตามบ้าง ซึ่งทำให้เกิดผลดีกับตัวเราเองและคนรอบข้าง แต่กว่าจะปฏิบัติศีล ๕ ได้ครบ มักเจออุปสรรคมาขวางกั้นมากมาย เหมือนกันจิตใจตัวเองคือพยายามไม่ตามใจตัวเอง จะเริ่มใช้สติควบคุมอารมณ์ พยายามไม่หุนหันพลันแล่นเหมือนแต่ก่อน บางครั้งจะเครียดหรือหงุดหงิดใจบอกไม่ถูก คือพยายามจะไม่เห็นตัวเอง หรือพยายามคิดทบทวนให้มากๆ ถึงคุณประโยชน์และโทษที่จะมีผลตามมา ก็คือหาเหตุผลให้มากขึ้น ก็เหมือนอยู่คนเดียวแล้วอ้างว้าง เมื่อหน่าย เชิงต่อชีวิต

ถ้าเป็นเมื่อก่อนก็จะไปหาเพื่อนกินเหล้า ฟังเพลง พยายามหลอกตัวเอง แต่เดี๋ยวนี้กลับมองเห็นโทษมากมายที่จะมีผลตามมา ก็เหมือนกับท่านพุทธทาสภิกขุ กล่าวไว้ว่า ความสุขที่แท้จริงของชีวิต ก็คือความสงบสุข แต่คนเรามักจะหลีกเลี่ยงความจริงก็คือพยายามจะหลอกตัวเองตลอดเวลา ถ้าคนเราคิดใคร่ครวญให้ดีจะมีความทุกข์มากมายที่รอคอยอยู่เบื้องหน้า ก็เหมือนกับอยากจะได้อยู่กับเป็นครอบครัวกับแฟนเพราะคิดว่าเป็นความสุข คนเราจะคิดแต่ความสุขฝ่ายเดียว ส่วนความทุกข์จะไม่ค่อยคิด โดยที่จริงแล้วความสุขจะน้อยนัก เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ชีวิตตัวคนเดียว คนเรามีแต่แสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตนเองและครอบครัว ชีวิตที่มีแต่ดีนั้นจนไม่มีเวลาเป็นตัวเองเลย ความเป็นอยู่ ไหนจะอาหารการกิน การหลับนอน ชีวิตจะไม่มีอิสระเลย ก็เหมือนกับที่ใครๆเขาพูดกันเล่นสนุกว่า “อยู่คนเดียวสบายแต่ไม่สนุก อยู่สองคนสนุกแต่ไม่สบาย”

ไพโรจน์ ศรีกันทร จ.เชียงราย

☞ ผู้ปฏิบัติตนเป็น“คนโสด” ผู้รู้ท่านยกย่องให้เป็น “บัณฑิต” คือ นับเป็นผู้มีปัญญา กล่าวไปใยถึงผู้ที่ปฏิบัติตนเป็นคนโสด และฝึกตนเป็นคนมีศีล โดยเฉพาะศีล ๕ อันเป็นพื้นฐานของเราชาวพุทธทุกชีวิต จะเป็นผู้ฉลาดรู้จักใช้ศีล เป็นเครื่องขำระความไม่สะอาดออกไปจากพฤติกรรมชีวิตของตนทุกๆ การได้เรียนรู้-ฝึกหัด-ขัดเกลาตนเองเช่นนี้ ผู้ทำจริงจะได้รับผลจริง จะเกิดศรัทธาจากผลของการประพฤติปฏิบัติของตน ความละอาย-กลัวบาปจะเกิดขึ้นในสำนึกของตนเองมากขึ้นเรื่อยๆ จิตใจที่ได้รับการปรับ มีพัฒนาการอยู่ตลอดเวลา จะมีกำลังจะไม่กลัวอะไรง่ายๆ ที่สำคัญลงมือทำจริงและทำต่อเนื่องโดยไม่เสียเวลาพะวงกับผล เพราะเมื่อเราทำเหตุ-ปัจจัยให้มากให้เต็มผลจะเกิดเอง อย่าปล่อยให้ข้ออ้างที่จะไม่เอาภาระตัวเอง ทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้นในชีวิต ทั้งๆที่ก็รู้อยู่ว่าแต่งงานนั้นเป็นทุกข์ แสนทุกข์อย่างที่ว่ามา... - บ.ก.

SSM: ประทับใจ (๑๐๘)

ประทับใจ - เห็นใจ - ไม่ถือสา เป็นที่มาของความสุขเย็น

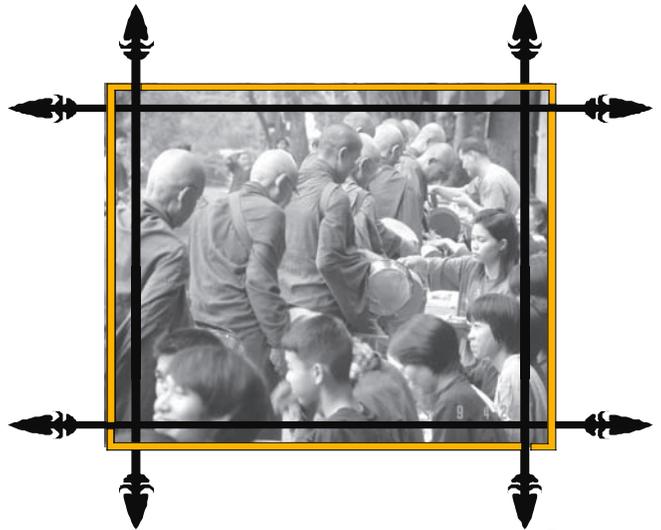
วันอาทิตย์ที่ ๓๑ มี.ค. '๔๕ เป็นวันแรกของการปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๒๖ เข้านี้เราได้ออกบิณฑบาตสายชุมชนก่อนจะบิณฑบาต ภัณฑ (ภิกษุผู้มีพรรษามากกว่า) ตกลงว่า จะให้ญาติโยมใส่บาตรสลักกันไป คือบาตรแรกใส่ข้าว บาตรที่สอง ใส่กับข้าว ผลไม้ ขนม

พอบิณฑบาตไปได้หน่อยหนึ่ง มีโยมผู้หญิงเอามะพร้าวมาใส่ แต่ภัณฑผู้นำแถวก็รับมะพร้าว แล้วทุกรูปก็รับมะพร้าว ทั้งที่รูปแรกนั้นต้องรับแต่ข้าว เราก็พลอยรับมะพร้าวไปด้วย ใจก็คิดว่าเข้านี้คงรับบาตรใส่ปนเปรวมกันตามปกติมั้ง คิดแล้วก็วางๆ ไม่ปรุงต่อ

พอเดินมาอีกหน่อย ก็เห็นภัณฑรูปแรกเอามะพร้าวใส่ให้รูปที่สอง เราก็เลยเอามะพร้าวใส่ให้รูปต่อไปเหมือนกัน **ตอนนี้เราก็คิดว่า ภัณฑผู้นำสายมีเมตตาดีมาก ต้องการเอื้อโยมจิตเรามีศรัทธา เราจึงไม่ถือสา และมองแง่ดี** การมองอย่างนี้เราได้อะไร เราได้ความศรัทธา และไม่ถือสา

เดินรับบาตรไปได้อีกระยะหนึ่ง พระอาคันตุกะเดินออกไปจากแถว คราวนี้เราคิดว่า เอ๊ะ ! เราจะรับข้าวอย่างเดิม หรือรับกับข้าวผลไม้ ภัณฑเดินนำหน้าเราบอกว่า ให้สลักเปลี่ยนรับบาตร อาวุโสต่อจากเราถามว่า เปลี่ยนอย่างไร เราบอกว่าก็ถ่ายบาตรซิ อาวุโสคงก็เข้าใจ

พอเดินเลี้ยวเข้ามาอีกถนนหนึ่ง โยมตั้งแถวคอยใส่บาตรกันเยอะมาก โยมผู้หญิงคนหนึ่งมีเจตนาดี พูดบอกญาติโยมที่ใส่บาตรอยู่ ด้วยเสียงดังพอสมควรว่า ให้ใส่ ๓ บาตร บาตรแรกใส่ข้าว บาตรที่ ๒ ใส่กับข้าวและขนม บาตรที่ ๓ ใส่ผลไม้ เราก็คิดในใจว่า ก็แล้วแต่ โยม จะแยกใส่ ๓ บาตรก็ ๓ บาตร เราคงไม่ต้องชี้แจงอะไรหรอก เราไม่ต้องยึดไม่ต้องถือสา ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่เห็นเวลาใส่จริงๆ ก็ใส่สองบาตรเท่านั้น คือข้าวบาตรแรก กับข้าวผลไม้ขนม ใส่รวมกันบาตรสอง เข้านี้ลองนับดูว่า มีผู้มาใส่บาตรให้กับเราก็ราย นับได้ ๓๔๕ รายทีเดียว

คนเราหากไม่ยึดติดว่า ต้องอย่างไรนั้ ต้องอย่างนี้ ไปตีกรอบให้มากแล้วก็มายึด มันก็ยุ่งก็ทุกข์ หากเราทำอะไรปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ เรื่องโตอะไรมา เราปรับเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ไม่ยึดเอาจนเป็นว่า **เหตุผลคือความบ้า อึดตาคือความจริง** ไปอยู่ ณ ที่ไหน ปรับที่ใจเราให้ได้ มองกันในแง่ดี ชีวิตก็มีความสุข

เข้านี้เราประทับใจ ในการไม่ถือสาใคร มองผู้อื่นอย่างเข้าใจว่า ทุกคนเจตนาดี ใจเราก็มีความสุข

♣ โปธิ. ผู้ตาม

พระอริยสงฆ์

“โพธิรักษ์”

.....พิศตรงโหน???

โย “สมบุตีสงฆ์(ไทย) ร้อนรนรังเกียจ” !

เปิดม่านคลุม “ชาวอโศก”

“เพชรแท้” หรือ “เพชรเทียม”

เนื่องในโอกาสวันวิสาขบูชาปีนี้ พ.ศ. ๒๕๖๓ **ทักษิณ ชินวัตร** นายกรัฐมนตรี มีความดำริที่จะจัดงานในวันสำคัญทางศาสนาให้ใหญ่โตที่พุทธมณฑล โดยมอบหมายให้ **พลตรีจำลอง ศรีเมือง** เป็นแม่ข่ายใหญ่ในการประสานและดำเนินการ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความราบรื่นเรียบร้อย งามสง่า และมีผลสัมฤทธิ์เป็นที่พึงพอใจของทุกฝ่าย อันความดำริชอบของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้ก็ดี และการบริหารจัดการวางบุคลากรอย่าง พลตรีจำลอง ศรีเมือง เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ก็ดี นับว่าเป็นการใช้คนที่เหมาะกับงานอย่างยิ่ง ดังสำนวนที่กล่าวว่า “Put the right man in the right job in the right place and in the right time”

ท่ามกลางการชื่นชมของหลายฝ่ายที่รับรู้เรื่องนี้ และยินดีจะร่วมมือร่วมใจ แต่ก็มี

★ พลตรีจำลอง

บางฝ่ายมีทั้งพระและฆราวาส ออกมาคัดค้านการทำงานของพลตรีจำลอง

กล่าวคือ ไม่เห็นดี ไม่เห็นด้วย ที่พลตรีจำลองจะนำกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรมชาวอโศกหรือกลุ่มสันติอโศกเข้ามาร่วมงาน โดยอ้างว่า มหาเถรสมาคม(มส.) ได้แสดงความเห็นว่าในปี ๒๕๓๒ คณะสงฆ์ได้เคยมีประกาศนัยกรรม

✦ น.พ.จักรธรรม

ไม่ให้พระสงฆ์ไปร่วมคบค้าสมาคมกับกลุ่มคนดังกล่าว และประกาศดังกล่าว ก็ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่จนปัจจุบัน ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ฉะนั้นที่ประชุมมหาเถรสมาคม(มส.) จึงมีมติว่าในการจัดงานวิสาขบูชาครั้งนี้ให้ทางสำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติ จัดงานแต่เพียงฝ่ายเดียวไปก่อน (น.ส.พ.ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ ๑๒ เม.ย. ๕๘ อ้างคำแถลงของ น.พ.จักรธรรม ธรรมศักดิ์ ผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ(พศ.) เปิดเผยภายหลังการประชุมของ มส. ที่พุทธมณฑลเมื่อปลายวันที่ ๑๑ เม.ย. ๒๕๕๘)

มีข้อสังเกตในคำแถลงของ น.พ.จักรธรรม ธรรมศักดิ์ (ผอ. พศ.) อยู่ ๒ ประเด็น คือ

๑. **ประกาศนียบัตร** คืออะไร? มีใช้ในศาสนาพุทธหรือไม่?

๒. คณะสงฆ์ไทยเคยมีประกาศนียบัตรในเรื่องดังกล่าวในปี พ.ศ.๒๕๓๒ หรือไม่?

ถ้าไม่มี (ทั้ง ๒ ข้อ) ก็แปลว่า **“มติของ...มหาเถรสมาคม(มส.)ดังกล่าว เป็นมติที่จินตนาการกันขึ้นมาเอง โดยคลาดเคลื่อนจากฐานข้อมูล ไม่น่าจะเป็นมติที่ถูกต้องและอาจไม่มีผลในเชิงปฏิบัติได้ (มติโมฆะ)”**

และถ้ามี(ทั้ง ๒ ข้อ) ในการประชุมของมส. ในวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘ ดังกล่าวแล้ว **ควรจะได้มีการนำคำประกาศนียบัตรที่เป็นลายลักษณ์อักษรมาแสดง เพื่อเป็นฐานข้อมูลประกอบการประชุม** เพื่อที่จะเกิดความสมบูรณ์ที่สุดในการจะลงมติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเกิดผลผิดพลาดบกพร่องน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะอะไร?

เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนในสังคมไทยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ

ก. ในท่ามกลางบรรยากาศของสังคมทั่วไปที่กำลังเพรียกหา “ความสมานฉันท์ซึ่งกันและกันในระดับฆราวาส (ผู้มีเพศอันต่ำซึ่งก็คือชาวบ้านธรรมดา) แต่มติของมหาเถรสมาคม ซึ่งกรรมการส่วนใหญ่ คือ บรรพชิต (ผู้มีเพศอันสูง ได้แก่ นักบวชในฐานต่างๆ) กลับมีแนวโน้มให้เกิดการแยก แบ่งฝ่าย ไม่ใช่ใช้ลักษณะเอื้อต่อสามัคคีธรรม แต่ดูคล้ายๆจะเป็น **“สามัคคีเภท”(การแตกความสามัคคี)** ถ้าเป็นเช่นนี้มันก็จะกลายเป็นเรื่องผิดฝาผิดตัว กลับหัวกลับหาง ไปคนละทิศคนละทาง ฆราวาสมุ่งสมานฉันท์ เพื่อหาความสามัคคี แต่นักบวชมุ่งไปอีกทิศทางหนึ่ง ดังนั้น ในหลักสูตรนักธรรมตรี กระทั่งธรรมข้อที่ว่า **“สุขา สังฆัสสะ สามัคคี”** (สามัคคีก่อให้เกิดสุข) คงต้องหยุดสอนชั่วคราว พระสงฆ์จะเทศนาในหัวข้อนี้คงจะต้องหยุดเทศน์ชั่วคราว เพราะบรรยากาศกระแสหลักภาพรวมของสถาบันศาสนายังขัดแย้งกันอยู่

ข. ในท่ามกลางบรรยากาศของสังคมทั่วไปที่กำลังเพรียกหา **“ความสมานฉันท์”** โดยเฉพาะความขัดแย้งในระดับโลก เช่น สหรัฐ-อเมริกา กับกลุ่มประเทศอิสลาม แม้แต่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ (เดี๋ยวนี้ลามเกิน ๓ จังหวัดแล้ว)

ก็ยังมีข้อหนักใจในความเป็นไทยพุทธไทยอิสลาม ซึ่งเป็นที่น่าหนักใจของทุกฝ่าย

นั่นแปลว่าสังคมกำลังเรียกร้อง “ความสมานฉันท์” และ “ความสามัคคี” แม้ว่าจะต่างชาติต่างศาสนากันก็ตาม และเมื่อเปรียบเทียบกับความขัดแย้งระหว่างชาวพุทธด้วยกัน แม้กระทั่งในเรื่อง (การทำความดี) ในวันวิสาขบูชาก็จะเกิดคำถามขึ้นว่า

ก. ในเมื่อศาสนาเดียวกัน คือ ศาสนาพุทธ ยัง “สามัคคี - สมานฉันท์” กันไม่ได้แล้ว ไชริ์ การที่จะไปเรียกร้องให้คนต่างศาสนา “สามัคคี - สมานฉันท์” มันจะเป็นไปได้ได้อย่างไร?

ข. ในวันวิสาขบูชา ซึ่งเป็นวันสำคัญทางศาสนา ซึ่งถือได้ว่าเป็นวันของพระพุทธเจ้า(คือวันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน) ซึ่งพุทธศาสนิกชนมุ่งแต่จะทำความดีเพื่อบุคคลที่เป็นศาสดา เปรียบประดุจบิดร(พ่อ) ในวันสำคัญของพ่อ แต่ลูกๆ กลับมาขัดแย้ง วิวาท ขัดไล่ ไม่ยอมอมลงรอยกัน ในขณะที่พุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่อยากทำความดีในวันนี้ แต่มีการกีดกันซึ่งกันและกัน เพื่อไม่ให้มาทำความดี นี่มันเกิดอะไรขึ้น!

ภาพเหล่านี้มันเรื่องที่น่าชื่นชมสำหรับชาวพุทธในเมืองไทยจริงหรือ? ในเมื่อจะจัดงานวันวิสาขบูชาให้ใหญ่ระดับโลก แต่มีข่าวร้ายเกิดขึ้นด้วยกันซึ่งกันและกัน..... ภาพเหล่านี้เป็นภาพที่ควร “ประทับใจ” หรือ “เศร้าใจ”

ความหวังอันสูงสุดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในเรื่องความสมานฉันท์ - สามัคคี มันจะเป็นไปได้ได้อย่างไร ?

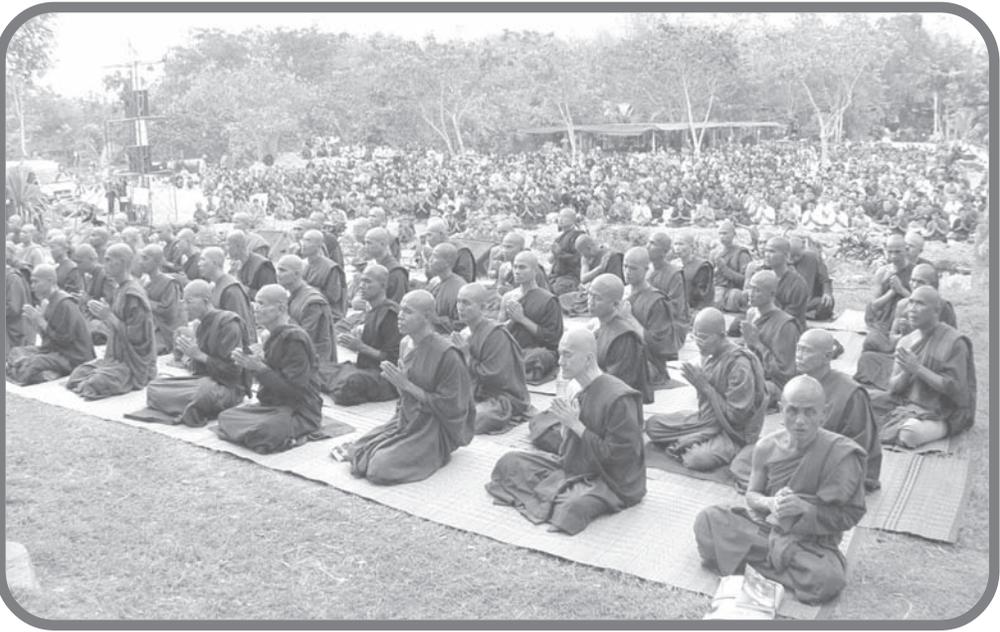
เอาละวกกลับมา “สยามชน” เชื่อว่า “ประกาศนียบัตรในปีพ.ศ.๒๕๓๒” ไม่มี เพราะในน.ส.พ.ไทยโพสต์ได้รายงานรายละเอียดเพิ่มเติมเองว่า

“ถ้อยแถลง นพ.จักรธรรม เรื่องประกาศนียบัตรก็คือ การประกาศบัพพชาชนียกรรม (หมายถึงการประกาศ “บัพพชาชนียกรรม หรือการขับพระสงฆ์ออกจากหมู่”) (ไทยโพสต์อ้างแล้ว) และอีกตอนหนึ่งไทยโพสต์รายงานข่าวว่า “ผู้สื่อข่าวรายงานว่ากลุ่มคณะสงฆ์ที่มหาเถรสมาคม (มส.) ประกาศบัพพชาชนียกรรมไม่ให้พระสงฆ์ไปร่วมคบค้าสมาคมด้วย คือ “กลุ่มสันติอโศก” ของสมณะโพธิรักษ์ที่มีความสนิทแนบแน่นกับ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง” (ไทยโพสต์อ้างแล้ว)”

จะเห็นได้ว่าถ้อยแถลงของ นพ. จักธรรม (ผอ. พศ.) ใช้คำว่า “ประกาศนียบัตร” ซึ่งต่างจากคำที่ไทยโพสต์รายงานขยายความว่า “คือบัพพชาชนียกรรม” ขอดั้งข้อสังเกตว่า

คำว่า “ประกาศนียบัตร” ต่างจากคำว่า “บัพพชาชนียกรรม” นั้นแน่นอน คำถามจึงมีว่า ประกาศนียบัตรที่ผู้อำนวยการ พศ. ใช้ นั้น เนื่องจากผลการประชุมของ มส.

ใช้คำเช่นนั้นจริงๆ หรือ ผอ. พศ. นำมาใช้เอง เพื่อที่จะไม่ให้เกิดผลกระทบกระทั่งในสังคมรุนแรงเกินไป

แต่อย่างไรก็ตามการใช้คำว่า **“ประกาศ-
บัพพชาชนิยกรรรมไม่ให้พระสงฆ์ไปร่วมคบค้า
สมาคมด้วย คือกลุ่มสันตือโศก ของสมณะ
โพธิรักษ์”** ก็ยิ่งคลาดเคลื่อนเพราะ “ชาวโศก”
หรือ “กลุ่มสันตือโศก” ประกอบไปด้วยนักบวช
ชาย(สมณะ) นักบวชหญิง(สิกขมาตุ) ผู้
ปฏิบัติธรรมชาย(อุบาสก) ผู้ปฏิบัติธรรมหญิง
(อุบาสิกา) ก็เลยมีคำถามเพิ่มเติมว่า

“ถ้าคณะสงฆ์ไทยเคยมีประกาศ-
บัพพชาชนิยกรรรม (หรือขับสงฆ์ออกจากหมู่) ใน
ปี ๒๕๓๒ ก็น่าจะหมายความว่าได้ว่าคณะสงฆ์
ไทยมีเจตนาขับนักบวชชายของสันตือโศก หรือ
ที่เรียกว่า **“พระสงฆ์”** ในขณะนั้น (แต่ปัจจุบัน
เรียก **“สมณะ”** ในขณะนี้) คงจะไม่ได้หมายความว่า
เป็นการประกาศขับนักบวชหญิง อุบาสก
อุบาสิกา ออกจากคณะสงฆ์ไทย เพราะบุคคล
ดังกล่าว (นักบวชหญิง อุบาสก อุบาสิกา) ไม่ได้
สังกัดอยู่ในมหาเถรสมาคมอยู่แล้ว เมื่อไม่ได้

สังกัด(ขึ้น)อยู่กับคณะสงฆ์ไทย คณะสงฆ์ไทย
จึงไม่มีสิทธิหรือไม่มีอำนาจใดๆมาขับไล่บุคคล
เหล่านี้ได้ (เปรียบประดุจคนที่ไม่ได้อยู่บ้าน
เดียวกับเรา เราก็ไม่มีสิทธิหรือไม่มีอำนาจ
ใดๆที่จะต้องไปไล่เขาออกจากบ้านของเรา) หรือ
อีกนัยหนึ่ง ถ้ามีครอบครัวหนึ่งซึ่งเราไม่ได้อยู่ด้วย
(เราอยู่บ้านของเรา ต่างคนต่างอยู่ว่านั่นแหละ)
แล้วครอบครัวนั้นก็ประชุมกัน แล้วมีผลประชุม
มาแจ้งให้เราทราบว่า **“ไม่ให้เราเข้าไปอยู่ในบ้าน
ของเขา”** (ซึ่งเราก็ไม่ได้เข้าไปอยู่แล้ว) เราจะคิด
อย่างไร ? คนทั่วไปที่ทราบเรื่องนี้จะคิดอย่างไร ?
และจิตแพทย์จะคิดอย่างไร? ถ้าได้ข้อมูลเช่นนี้
เชื่อว่า คนคงคิดคล้ายๆกันว่า **“แปลกดี”** หรือ
ไม่กี่ **“จะชักไปกันใหญ่แล้ว”**

ที่นี้ก็เหลือนักบวชชายชาวโศก ซึ่งแต่
เดิมเรียกว่า **“พระ”** หลังจากเกิดคดีสันตือโศก
จนยุติลงแล้ว ก็ได้เปลี่ยนจาก **“พระ”** มาเป็น
“สมณะ” ซึ่งในเรื่องนี้ได้มี **“คำแถลงจาก
สมณะโพธิรักษ์”**(ผู้นำชาวโศก) ชี้แจงตอนหนึ่งใน
“คำแถลงจากสมณะโพธิรักษ์” ความว่า
“การที่มหาเถรสมาคม ซึ่งเป็นสงฆ์หมู่ใหญ่ได้

ประกาศับพาศนียกรรม ขั้บตนเองและคณะ
 สันตือโศกออกจากหมู่ใหญ่ หรือออกจากหมู่สงฆ์
 ที่ชื่อว่ามหาเถรสมาคม ถือเป็นวิธีการหนึ่งของ
 ธรรมวินัยที่มหาเถรสมาคมสามารถทำได้ แต่ข้อ
 เท็จจริงคือว่า เป็นการกระทำหลังจากที่ตนเอง
 และคณะได้กระทำการประกาศตนต่อคณะสงฆ์
 มหาเถรสมาคม สำเร็จเป็น “**นานาสังวาส**” (การ
 อยู่ร่วมต่างกันได้แก่ พระสงฆ์ที่มีศีลไม่เสมอกัน
 ทำอุโบสถ หรือสังฆกรรมร่วมกันไม่ได้) กล่าว
 คือสงฆ์สันตือโศกได้ประกาศตนเป็นนานาสังวาส
 ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๘ ตามธรรมวินัย
 เมื่อภิกษุเป็นนานาสังวาสกันแล้ว สงฆ์ต่างคณะ
 ย่อมไม่สามารถเป็นผู้คัดค้าน เป็นผู้ประท้วง
 (ปฏิกโกสนา) ในท่ามกลางสงฆ์ได้ พระไตรปิฎก
 เล่ม ๕ ข้อ ๑๙๕ บ่งชี้ไว้ชัดเจน

แต่มหาเถรสมาคมก็ยังขึ้นทำบัพพาศนีย-
 กรรมอาตมา(ท่านโพธิรักษ์) กับคณะอยู่นั้นแหละ
 และยืนยันว่าอาตมากับคณะเป็นนานาสังวาสไม่ได้”

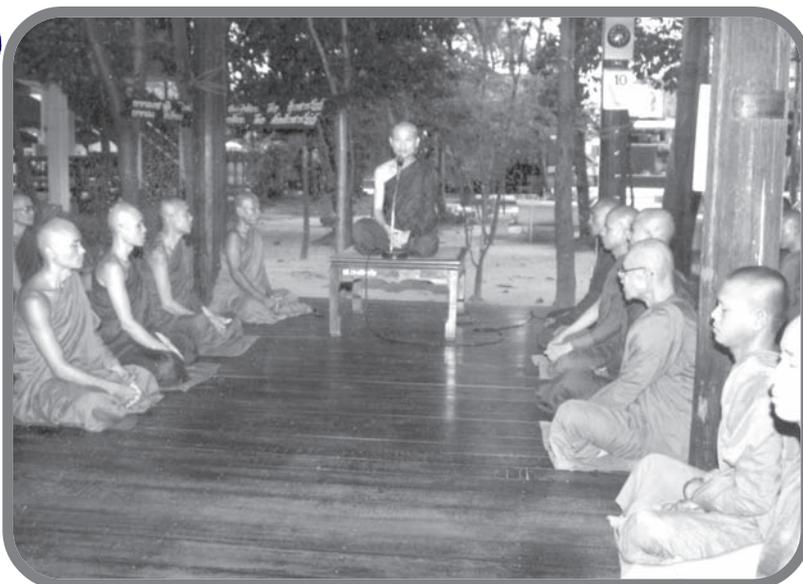
สมณะโพธิรักษ์กล่าวว่า “มหาเถรสมาคม”
 ไม่พยายามพูดธรรมวินัยกับสันตือโศก ทั้งที่
 การกระทำของสันตือโศก คือการทำตนเป็น

นานาสังวาสด้วยตนเองตามธรรมวินัย โดยสงฆ์
 สันตือโศกได้ประกาศนานาสังวาสอย่างเปิดเผย
 ท่ามกลางที่ประชุมสงฆ์ ๑๘๐ รูป อันมีเจ้าคณะ
 อำเภอเป็นประธาน ที่ศาลาวัดหนองกระทุ่ม
 ต.ทุ่งลูกนก อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม พร้อม
 ทั้งมีลายลักษณ์อักษรยืนยันให้เจ้าคณะอำเภอ
 ซึ่งท่านก็ได้ส่งต่อไปยังระดับสูง จนเป็นที่รับ
 ทราบกันทั่ว ทั้งนี้ตามธรรมวินัยเพียงแต่
 ประกาศขอแยกเป็นนานาสังวาสด้วยวาจาไม่ต้อง
 ถึงกับแถลงเป็นลายลักษณ์อักษร ที่แยกตนเป็น
 นานาสังวาสสำเร็จแล้ว คือประกาศแยกตัวไม่
 ขึ้นต่อการปกครองคณะสงฆ์ไทย หรือมหาเถร-
 สมาคมนั่นเอง”

“ในหนังสือบัพพาศนียกรรมก็พิมพ์ราย
 ละเอียดเอกสารพวกนี้ไว้ครบทั้งหมด เพียงแต่
 ท่านทำที่เบี่ยงเบนไปเป็นว่า นั่นไม่ใช่เป็นการประกาศ
 ตนเป็นนานาสังวาส ซึ่งเป็นการเล่นแง่กันนั่นเอง”

หนังสือของสมณะโพธิรักษ์ระบุว่า “ตาม
 ธรรมวินัยเมื่อสงฆ์เป็นนานาสังวาสกันแล้ว ทั้งสอง
 ฝ่ายต่างปฏิบัติกันไปตามความเห็นและยึดถือที่
 แตกต่างกัน **ที่สำคัญสงฆ์ฝ่ายหนึ่งไปฟ้องร้องชำระ**

ความผิดหรืออธิกรณ์อีก
 ฝ่ายหนึ่งไม่ได้ หากฝ่าย
 ใดไปอธิกรณ์อีกฝ่ายหนึ่ง
 ฝ่ายนั้นต้องอาบัติ และ
 อธิกรณ์นั้นเป็นโมฆะ
 การตัดสินความนั้นใช้ไม่
 ได้ ไม่มีผลบังคับ แต่ทาง
 คณะสงฆ์มหาเถรสมาคม
 ได้กระทำต่อคณะสงฆ์
 สันตือโศกถึงขั้น “**อนุ-**
วาทาธิกรณ์” คือเป็นโจทก์
 ฟ้องร้องกล่าวหาสันตือโศก

แล้วตั้งคณะพิจารณาตัดสินความกัน **ซึ่งตาม
ธรรมวินัยไม่สามารถกระทำได้”**

สมณะโพธิรักษ์กล่าวว่า “การที่คณะกรรมการสงฆ์วินิจฉัยตัดสินความตนเอง ที่กระทำลบล้างจำเลย เพราะไม่ได้แจ้งจำเลย ไม่ได้เรียกจำเลย คือตนเองกับสงฆ์สันตือโกก เข้าไปนั่งอยู่ในที่พิจารณาความ ร่วมรับรู้ รับฟัง ร่วมให้การ แต่ประการใด ถือว่าสงฆ์มหาเถรสมาคมกระทำเอาตามอำเภอใจ แม้ที่สวดยอมขึ้นศาล ยอมเปลี่ยนสภาพหลายอย่าง แต่ที่ไม่ยอมก็คือ **“การสละสมณเพศ”** โดยยังยืนยันความ เป็นสมณะตามธรรมวินัยอยู่ตลอดเวลา การต้องแพ้คดีความในศาลยุติธรรมทางโลกนั้น ก็ไม่ใช่เรื่องธรรมวินัยเลย เป็นเรื่องของกฎหมาย ข้อกฎหมายที่ไม่ใช่บัญญัติของพระพุทธเจ้า”

“ศาลไม่ได้พิจารณาความผิดทางธรรมวินัยใดๆ พิจารณาแต่เฉพาะในแง่กฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่ข้อบัญญัติของพระพุทธเจ้า เพราะเหตุนี้ผู้ที่ไม่เข้าใจลึกซึ้งของธรรมวินัย ซึ่งหลงเข้าใจผิดไปได้อย่างผิวเผินว่า คณะสงฆ์สันตือโกกแพ้คดีในทางศาลของฆราวาสทางโลก

(ไม่ใช่ทางธรรมนั้น) (ไปแปลความเข้าใจผิดไปว่า) คณะสงฆ์สันตือโกกไม่เป็นสงฆ์ (หรือ) ไม่เป็นสมณะแล้ว ทั้งที่ประเด็นข้อกฎหมาย ที่สมณะโพธิรักษ์ถูกฟ้องร้องนั้น คือ ทางมหาเถรสมาคมมีมติสั่งให้สละสมณเพศ ถ้าไม่สละสมณเพศก็ผิดกฎหมาย สมณะโพธิรักษ์ไม่ยอมสละสมณเพศ ยืนยันครองความเป็นสมณเพศตลอดมา (กล่าวคือ) ไม่ยอมสึกนั่นเอง นั่นก็หมายความว่ายังคงเป็นสงฆ์(อยู่) ครองสมณเพศ” สมณะโพธิรักษ์กล่าว

สมณะโพธิรักษ์ยืนยันว่า **“สันตือโกกไม่ได้เป็นนิกาย เป็นแค่ฆานาสังวาส ซึ่งการทำตนเป็นฆานาสังวาส ไม่ผิดธรรมวินัย พระพุทธเจ้าอนุญาตให้ทำได้ เมื่อเกิดกรณีขัดแย้งกัน”** (น.ส.พ.ไทยโพสต์ อ่างแล้ว)

นั่นคือสรุปจบ “คำแถลงจากสมณะโพธิรักษ์” แต่เรื่องราวยังไม่จบ เพราะมันเกิดประเด็นโต้แย้งขึ้นมาอีกมากมาย เช่น

๑. มหาเถรสมาคมได้ประกาศ บัพพชาตินัยกรรม คือขับไล่สมณะโพธิรักษ์ และคณะสันตือโกก ออกจากหมู่ใหญ่ คือ หมู่สงฆ์

ที่ชื่อว่า มหาเถรสมาคม ใช่หรือไม่? ถ้าขับไล่จริงในข้อหาอะไร? และขับไล่ออกในปี ๒๕๓๒ ใช่หรือไม่?

๒. ก่อนหน้านั้นมหาเถรสมาคม ได้เคยประกาศบัพพาทนัยกรรม กลุ่มคณะสงฆ์อื่นหรือไม่ และปัจจุบันมีพระภิกษุสงฆ์จำนวนมาก ที่ทำผิดธรรมวินัย คณะสงฆ์มีมาตรการใดที่จะแก้ไขปรับปรุง หรือประกาศขับไล่ภิกษุออกธรรมวินัยเหล่านั้น เพราะไม่เช่นนั้นจะมิกลายเป็นการเลือกปฏิบัติ ใช่หรือไม่?

๓. ทางคณะสงฆ์สันติอโศกได้ประกาศแยกตัวไม่ขึ้นต่อการปกครองของคณะสงฆ์ไทยหรือมหาเถรสมาคม ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งเป็นการประกาศก่อนที่มหาเถรสมาคมจะประกาศบัพพาทนัยกรรม (ขับออกจากหมู่)

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ ถ้าใช่แปลว่า คณะสงฆ์สันติอโศกได้ออกจากหมู่สงฆ์มหาเถรสมาคมไปแล้ว เป็นเวลาประมาณ ๑๔ ปี

(พ.ศ.๒๕๑๘ - พ.ศ.๒๕๓๒)

ใช่หรือไม่? ถ้าใช่ประกาศบัพพาทนัยกรรมของคณะสงฆ์ไทยมีผลต่อธรรมวินัยหรือไม่หรือเป็นโมฆะ....แต่ถ้าไม่ใช่...ความจริงคืออะไร? ทางคณะมหาเถรสมาคมควรมีประกาศให้ประชาชนรับทราบความจริงด้วย

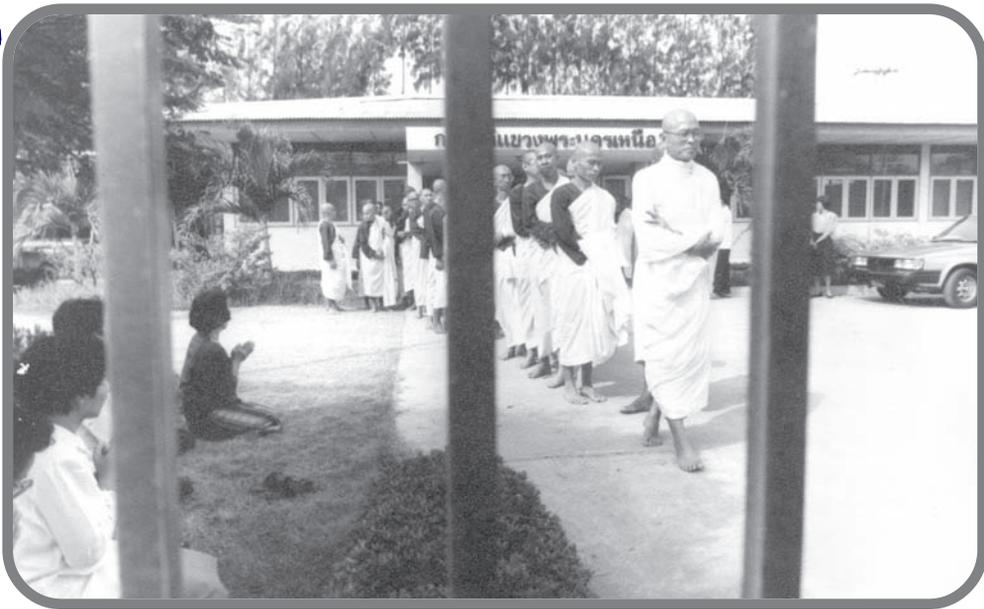
๔. คณะสงฆ์สันติอโศกกล่าวหาว่า

๔.๑ เมื่อสงฆ์เป็นนานาสังวาสแล้ว อีกฝ่ายหนึ่งจะไปฟ้องร้องชำระความผิดหรืออธิกรณ์อีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปอธิกรณ์อีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายอธิกรณ์จะต้อง “อาบัติ” ใช่หรือไม่? และข้อกล่าวหา สมณะโพธิรักษ์และพวกก็ถือเป็นโมฆะใช่หรือไม่?

แต่ถ้าไม่ใช่ ความจริงอะไร? ซึ่งทางเถรสมาคมจะชี้แจงได้

๔.๒ คณะสงฆ์เถรสมาคมได้กระทำต่อคณะสงฆ์สันติอโศกถึงขั้น “อนุวาทิกรณ” คือ เป็นโจทฟ้องร้องกล่าวหาสันติอโศก แล้วตั้งคณะพิจารณาตัดสินความกัน

ซึ่งตามธรรมเนียมแล้ว มีอาจทำได้ ? เรื่องนี้ความจริงเป็นเช่นไร ซึ่งมหาเถรสมาคมควรชี้แจง

๔.๓ สงฆ์คณะสันตือโศก เห็น

ว่าการที่มหาเถรสมาคมตั้งคณะกรรมการสงฆ์วินิจฉัยยุติตัดสินความดังที่กล่าวแล้วนั้น และไม่แจ้งให้ฝ่ายสมณะโพธิรักษ์ และคณะสงฆ์สันตือโศกทราบ เป็นการพิจารณาลับหลัง ทางสันตือโศกไม่ได้เข้าไปมีโอกาสรับรู้ และชี้แจงแต่อย่างใด ? การกระทำเช่นนี้ของมหาเถรสมาคมจะถูกต้องหรือไม่ ? และถ้าไม่ถูกต้อง การพิจารณาคาวนั้นจะเป็นโมฆะหรือไม่

แต่ถ้าทางมหาเถรสมาคมถือว่า ถูกต้อง ก็ควรมีประกาศชี้แจงต่อสาธารณชนให้รับทราบโดยทั่วกัน

๔.๔ ในคดีสันตือโศก ฝ่ายคณะสงฆ์สันตือโศกเห็นว่าเป็นการพิจารณา ในประเด็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่ข้อบัญญัติของพระพุทธเจ้า ดังนั้น การแพ่งคดีของกลุ่มสงฆ์สันตือโศก จึงการแพ่งคดีในทางศาลของฆราวาสทางโลก ไม่ใช่ในทางธรรมและไม่กระทบต่อสถานะของกลุ่มสันตือโศก ก็ยังคง

สถานะความเป็นนักบวชอยู่ กล่าวคือ เป็นสงฆ์กลุ่มหนึ่งนั่นเอง

แต่ถ้าไม่ใช่... ข้อความจริงในเรื่องนี้เป็นอย่างไร ? ใครจะเป็นผู้วินิจฉัย

๔.๕ คณะสงฆ์สันตือโศกเห็นว่า

“ประเด็นข้อกฎหมายที่สมณะโพธิรักษ์ ถูกฟ้องร้องก็คือ ทางเถรสมาคมมีมติสั่งให้ สมณะสละสมณเพศ ถ้าไม่สละสมณเพศก็ผิดกฎหมาย แปลว่า “สมณะโพธิรักษ์สละสมณเพศก็ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ต้องถูกฟ้องร้อง” แต่เนื่องจากสมณะโพธิรักษ์ “ไม่ยอมสึก” จึงถูกดำเนินคดีและปรากฏว่าแพ่งคดี หมายความว่า สมณะโพธิรักษ์มีความผิดฐาน “ไม่ยอมสึก” นั่นเอง การที่ “ไม่ยอมสึก” ก็แปลว่า “สถานะของสมณะโพธิรักษ์ยังคงเป็นสงฆ์หรือนักบวชอยู่นั่นเอง” และแม้ปัจจุบันสมณะโพธิรักษ์ ก็ยังยืนยันการไม่ยอมสึกทั้งทางกาย วาจา ใจ อยู่ นั่นเอง และปฏิบัติธรรมในสมณเพศมาตลอดจนถึงปัจจุบัน”

๕. อย่างไรก็ตามพระเทพดิลก (มหา

ระแบบ) ประธานศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนา

แห่งประเทศไทยกล่าวว่า “มหาเถรสมาคมคงไม่
ตั้งใจ ในถ้อยแถลงของนายรัก รักพงษ์ (สมณะ
โพธิรักษ์) เพราะนายรักเป็นฆราวาส พระจะไป
ถือสาหาความกับชาวบ้านไม่ได้” (น.ส.พ.
ไทยโพสต์ อ้างแล้ว)

ก็จะเกิดประเด็นขึ้นมากกว่า

ก. สมณะโพธิรักษ์ เป็นฆราวาสหรือนักบวชกันแน่เพราะถ้าสมณะโพธิรักษ์เป็นฆราวาส (ตามความเห็นของมหาระแบบ) ทางมหาเถรสมาคมก็ไม่น่าจะเสียเวลา หรือให้ความสำคัญ เพราะการจัดงานของพุทธศาสนาที่ไหน? เมื่อไร? ก็จะป่าวประกาศให้พุทธศาสนิกชน (ส่วนใหญ่ คือ ฆราวาส) ไปเที่ยวงานกันมากๆ ไม่ว่าจะป่าวงานทอดผ้าป่า, ฟังลูกนิมิต, สะเดาะเคราะห์ แก้อาถรรพ์พระราหู เป็นต้น

ข. แต่เนื่องจากมหาเถรสมาคม มีความเห็นว่า กลุ่มสันติอโศกยังเป็นนักบวชอยู่ แต่โดนประกาศบัพพาทนียกรรม คือ ถูกขับออกจากหมู่สงฆ์แล้ว จึงไม่ยอมร่วมงาน

ดังนั้น มหาระแบบควรทำความเข้าใจ

ให้ตรงกับทางมหาเถรสมาคมว่า แท้จริงแล้วในกรณีนี้ สถานะของสมณะโพธิรักษ์คืออะไรกันแน่? จึงจะไม่ได้ออกมาให้สัมภาษณ์กับสื่อในลักษณะเช่นนี้ เพราะจะทำให้สังคมสับสน

๖. เมื่อมาถึงตรงนี้ ก็สรุปความเห็นได้ดังนี้

๖.๑ คณะสงฆ์สันติอโศกถือว่า สมณะโพธิรักษ์ และนักบวช(ชาย)ชาวอโศก ก็คือ ผู้ที่อยู่ในสมณเพศ เรียกว่า “สมณะ” (คือ ความหมายเดียวกับพระนั่นเอง)

๖.๒ มหาเถรสมาคมถือว่า สมณะโพธิรักษ์ และคณะสงฆ์สันติอโศกเป็นนักบวช จึงไม่ยอมร่วมงานด้วย เพราะทางมหาเถรสมาคมได้ประกาศนียกรรมไปแล้ว

๖.๓ มหาระแบบ ถือว่า สมณะโพธิรักษ์เป็นฆราวาส

๗. แต่ทาง “สยามชน” มีข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้ คือ “งานวิจัย สำนักสันติอโศก ความเป็นมา และบทบาททางศาสนาในสังคมไทย” โดย อาจารย์ภัทรพร สิริกาญจน ที่พิมพ์ในวารสาร

พุทธศาสนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ มกราคม - เมษายน ๒๕๔๔
มีตอนหนึ่งระบุว่า

**“(๒) โลกทัศน์และชีวิตทัศน์ หลัง
การบวช.....ฯลฯ.....”**

โลกทัศน์และชีวิตทัศน์ของพระโพธิรักษ์
(คำในกราววิจัย) หลังการบวชนี้มีได้แตกต่าง ไป
จากช่วงที่ท่านปฏิบัติธรรม ก่อนการบวชมากนัก
แต่เป็นการพัฒนาความเคร่งครัด จริงจังขึ้นไป
อีกระดับหนึ่ง ด้วยเหตุผลที่ท่านเกิดความตระหนัก
ว่า ท่านได้บรรลุธรรมแล้ว ท่านจึงต้องบวช ดัง
ที่ท่านยืนยันว่า

**“เมื่อมีคนถามว่า ทำไมท่านถึงออกบวช
มีเหตุอะไรสนใจ สำนวนหนึ่งที่อาตมา(พระ
โพธิรักษ์) ตอบเขาเหมือนกันว่า อาตมา
ออกบวชเพราะอาตมาบรรลุธรรมแล้ว อาตมา
ตอบอย่างนี้มาตลอดเวลา”**

จากการที่พระโพธิรักษ์เคร่งครัดในศีล
อย่างมาก และออกบวช เพราะพิจารณาว่า
ตนเองบรรลุธรรมแล้ว อาจเข้าใจได้ว่า ท่านถือ

ว่าท่านมีวัตรปฏิบัติถึงขั้นที่เป็น “พระอริยบุคคล”
แล้ว เพราะการบรรลุธรรม หมายถึง การ
บรรลุความเป็นอริยบุคคล ตั้งแต่โสดาบันขึ้นไป
และท่านเองก็ได้ประกาศยืนยันว่า

**“อาตมาพูดอย่างไร? อาตมาจำสำนวน
นั้นได้เลย อาตมายังมีสติรู้ตัวตลอดเวลา วันนั้น
อาตมาพูดเรียบร้อย ไม่ได้พูดหนัก พูดแรง
พูดเน้น พูดดั่งอะไร พูดเบาๆ พูดเรื่อยๆ
พูดด้วยสติสัมปชัญญะ ปัญญาของอาตมา**

**อาตมาก็บอกว่า สำหรับท่าน (พระ
ผู้ใหญ่ที่มาสอบถามพระโพธิรักษ์) ก็พอบอกได้ว่า
ถ้าโสดาฯ หรือสกิทาคามีละก็ผมก็ผ่านแล้ว”**

ทั้งนี้เพราะพระอริยบุคคลจำเป็นต้อง
ทำงานให้เป็นแบบอย่างของชุมชน และเพื่อพิสูจน์
ตนเองว่า ได้กำจัดกิเลสมากน้อยเพียงใด

อีกประการหนึ่ง การที่ท่านต้องบวช
เพราะได้บรรลุธรรมหรือเป็นพระอริยบุคคลนั้น
อาจมีเหตุผลเนื่องมาจากความเชื่อที่สืบทอดมา
จากคัมภีร์มิลินทปัญหาซึ่งกล่าวว่า **“คฤหัสถ์
ผู้เป็นอรหันต์ จะอยู่ในเพศคฤหัสถ์เพียงภายใน**

วันนั้น”

จึงไม่แนชต์ว่า ท่านพิจารณาตนเองว่า “ผ่านความเป็นพระอริยบุคคลมาจนถึงขั้น อรหันต์หรือไม่?”

(จากงานวิจัยสำนักสันตติโศก : **ความเป็นมาและบทบาททางศาสนาในสังคมไทย** โดย อ.ภัทรพร สิริกาญจน)

๘. จึงมีประเด็นเพิ่มเติมว่า จากผลการวิจัยของ อ.ภัทรพร สิริกาญจน ได้มีรายละเอียดในการปฏิบัติธรรมของศาสนาพุทธ จะมีข้อบ่งชี้ว่า ผู้ที่ปฏิบัติถูกต้องทางจะต้องมีผลบรรลุธรรมเป็นลำดับดังนี้ คือ ๑. ระดับโสดาบัน ๒. ระดับสกิทาคามี ๓. ระดับอนาคามี ๔. ระดับอรหันต์ ซึ่งผู้บรรลุธรรมเหล่านี้ ถ้าเป็นฆราวาส เรียกว่า “พระอริยบุคคล” ถ้า นักบวชเรียก “พระอริยสงฆ์” ซึ่งสอดคล้องกับหลักในการบวชในพระพุทธศาสนาว่า นักบวชมี ๒ ระดับ คือ

ก. พระที่บวชทั่วไป (ยังไม่บรรลุ อริยบุคคล) เรียกว่า “สมมุติสงฆ์”

ข. พระที่บวชมุ่งพระนิพพาน (และบรรลุอริยคุณระดับใดระดับหนึ่ง) เรียกว่า “พระอริยสงฆ์”

ดังนั้นในผลวิจัยดังกล่าวแล้วชี้ให้เห็น **“สถานะของสมณะโพธิรักษ์ว่ามีร่องรอยเป็นพระอริยสงฆ์”** แต่จะอยู่ในระดับใดนั้น ผู้วิจัยยังไม่สามารถระบุได้ชัดเจน เพียงแต่มีข้อมูลว่า อยู่เหนือระดับ **“โสดาบัน สกิทาคามี”**

๙. ถ้าสมณะโพธิรักษ์และคณะสงฆ์สันตติโศกไม่มีอริยคุณ ไร้อริยบุคคล ก็ไม่มีปัญหาเท่าใดนัก เพราะมนุษย์ในโลกนี้ก็มีการให้ร้าย บ้ายสี ปล่อยข่าวเท็จ สร้างข่าวลวง เบียดเบียนกันไปมา ตาม **“วงเวียนแห่งกรรม”**

(วัฏฏสงสาร) แต่ถ้าสมณะโพธิรักษ์และคณะสงฆ์สันตติโศกมี **“อริยคุณ”** มี **“พระอริยสงฆ์”** การจ้วงจาบหยาบช้ำ การปิดกั้นมิให้ประชาชน ได้มีโอกาสฟังสังฆธรรมจากพระอริยสงฆ์นั้น ดูจะเป็นบาปและเป็นการโหดร้ายต่อมนุษยชาติ ทำให้เขาทั้งหลายพลาดโอกาสจากธรรมะอันประเสริฐ ข้อสำคัญในทางพุทธศาสนาระบุว่า ผู้ใดจ้วงจาบหยาบช้ำต่อพระอริยสงฆ์ จะมีวิบากกรรม ๑๑ ประการดังนี้

๑. ไม่บรรลุธรรมที่ยังไม่บรรลุ
๒. เลื่อมจากธรรมที่บรรลุแล้ว
๓. สัทธรรมย่อมไม่ฟ่องแผ้ว
๔. เป็นผู้เข้าใจว่าตนได้บรรลุในสัทธรรมทั้งหลาย
๕. ไม่ยินดีในการประพาศิพรหมจรรย์
๖. ต้องอาบัติเศร้าหมองอย่างใดอย่างหนึ่ง
๗. บอกลาลึกษา
๘. ย่อมต้องถูกโรคอย่างหนัก
๙. ถึงความเป็นบ้า มีจิตฟุ้งซ่าน
๑๐. เป็นผู้หลงกาละ(ตาย)
๑๑. เมื่อตายไปย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ

วินิบาต นรก

(พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๔ ข้อ ๘๘)

จึงมาถึงบทสรุปสุดท้ายที่ว่า ถ้ามหาเถรสมาคม โดยเฉพาะมหาระแบบ เข้าใจสมณะโพธิรักษ์ ผิด เห็น “เห็นดำเป็นขาว” “เห็นขาวเป็นดำ” ย่อมนำมาซึ่งความสับสนมีคำกล่าวว่า **“แม่ไม่เชื่อ ก็อย่าลบหลู่”** คำถามจึงมีอยู่ว่า **“พระอริยสงฆ์”** โพธิรักษ์... ผิดอะไร? โย **“สมมุติสงฆ์”** จึงรื้อนรณเตียดฉันท์ !!

⊕ **ทิมข่าวสยามบน**

(จาก น.ส.พ.สยามชน ฉบับ ๘๓/๗ พ.ค. ๒๕๔๘)

บันทึก จากปราสาท

ตอน...

สุขภาพดีตามวิถีไทยไท

☀ มีนาคม ๒๕๕๘

คณะแพทย์แผนไทย

๒ มี.ค. ๒๕๕๘ ที่สันติอโศก คณะแพทย์แผนไทยได้เข้ามานมัสการพ่อท่าน นำโดยคุณเหมือนพร การสนทนานอกไปจากคำชมว่าดูพ่อท่านยังสดใสแข็งแรง สุขภาพดี เลือดลมเดินดี ดูจากใบหูยังแดงมีเลือดฝาด มีประเด็นที่น่าสนใจที่หมอบประธาน ได้เตือนเรื่องการทำดีที่อ็อกซ์ เนื่องจากในหมู่ชาวอโศกมีผู้นิยมทำกันมาก ที่เห็นว่าเป็นผลเสียชั้ๆก็คือ การติดแบบเดียวกับพวกเกย์ ที่ติดการเสพทางทวารหนัก โดยอ้างถึงรายงานการวิจัยในอเมริกา จากบางส่วนของ การสนทนาดังนี้

“ตรงนี้มันเป็นศาสตร์ของฝรั่ง ซึ่งเอามาจากอินเดียอีกที คนเยอรมันที่มาเอาปัญญากรรมของอินเดียเอาไปเผยแพร่ที่เยอรมัน คนเยอรมันกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่นิยมนาซี เพราะตอนนั้นฮิตเลอร์ต้องการแนวความคิดอะไรสักอย่างหนึ่ง เพื่อมาปรับปรุงประเทศเขาใหม่ ก็เลยยกเอาคัมภีร์มหาภารตยุทธ์ก็คือคัมภีร์พระเวชเอาไปทั้งดุ้นเลย แล้วมาแปลใหม่ คนที่แปลคัมภีร์นี้ก็คือฮิมเลอร์ ซึ่งเป็นมือขวา

ของฮิตเลอร์คนหนึ่ง แล้วก็มาแปลใช้กับอาณาจักรที่สามของเขา แล้วก็ดึงเอาตัว process การบำบัดโรคแบบอินเดียนโบราณไปใช้ด้วย แล้วบังเอิญตอนนั้นก็หลุดออกมา คือถ้าเผื่อเอามาทั้ง ๕ ตัวไม่น่าจะเป็นอะไร แต่เผอิญฝรั่งดึงเอามาตัวเดียว คือตัวสวนทวาร คือถ้าเผื่อเอามา ๕ ตัว ซึ่งเกี่ยวกับการล้างพิษทั้งหมด แต่ฝรั่งดึงเอามาตัวเดียว ก็เลยกลายเป็นการสวนทวาร มันก็เป็นการเคลื่อนตัวในยุโรป จนไปถึงอเมริกา เมื่อสักประมาณ ๘๐-๙๐ ปีมานี้เอง ในช่วงที่พรรคนาซีเรืองอำนาจนั่นเอง โลกก็นิยมเยอรมันหมดเลย พอคนนิยมเยอรมัน อะไรก็ตามที่เยอรมันเสนอไปตอนนั้น มันก็เลยเผยแพร่ได้เร็ว การสวนทวาร การดีท็อกซ์ก็มาจากตรงนั้นเหมือนกัน ในประเทศไทยนี้เรารับมาจากฝรั่งอีกที ฝรั่งเศสก็ทดลองอย่างอื่นเข้าไป process ในการสวนทวาร อาจจะเอาหลายตัวมาสวนทวาร ล่าสุดมีน้ำส้ม น้ำมะนาวต่างๆด้วย สุดท้ายก็กลายเป็นกาแฟนะครับ ส่วนฝรั่งจริงๆพวกนี้ไม่คิดอะไรหรอก ออก อะไรก็เอาตัวนั้นมาทดลองดู กาแฟก็มีฤทธิ์เป็นกรดอ่อนๆ มันก็มีความสอดคล้องกันพอดีของการเคลื่อนตัวของลำไส้ แต่ว่าระยะยาวแล้วการสวนทวารมันมีข้อที่น่าดึงหลายข้อเหมือนกันนะครับ อันแรกเลยถ้าคนที่เป็นหนักๆ เป็นมะเร็งนะครับ สวนทวารนี่ดี มันจะล้างระบบต่างๆทำให้ดีขึ้น ถ้าสวนประจำมันจะมีปัญหาบางอย่างเกิดขึ้น **ปัญหาตรงนั้นคือ การติด**

ข้อมูลอันนั้นผมไม่กล้าพูดออกมา เพราะถ้าพูดแล้วมันจะเกิดปัญหา ข้อมูลสองอันนี้เป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ถ้าเผื่อเอามาด้วยกันจะเป็นปัญหาทันที ข้อมูลอันแรกก็คือผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของชาวเกย์ ในสหรัฐอเมริกาเมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว เขามีการวิจัยว่าทำไมชาวเกย์นี้ เอาแบบผู้ชายแมนๆร้อยเปอร์เซ็นต์เลยนะครับ ถ้าเกิดเจอชาวเกย์ไปครั้งเดียวนะครับ ๘๐ % นี้จะมีความจิตใจในลักษณะนั้น ซึ่งตรงนี้นั้นจะเหมือนการสวนทวารตรงนี้ อย่างหนึ่งก็คือว่าระบบมันใกล้กันมาก ระบบของการขับถ่าย

กับการสวนทวารมันติดกันเลย อันนี้มันเป็นข้อมูลการวิจัยของอเมริกาเขา ซึ่งการสวนทวารเป็นประจำมันจะเกิดการติดขึ้นมา มันไม่ใช่ติดคาเพื่อนอย่างเดียว มันจะติดอย่างอื่นด้วย เพราะฉะนั้นคนที่สวนทวารนี่จะกลายเป็นคนที่ติดเรื่องนี้ไปเลย เป็นโดยธรรมชาติไปเลยที่เกิดขึ้นนะครับ อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้พระเถระชั้นผู้ใหญ่ที่เดินทางมาเมืองไทยสมัยราชวงศ์เมาริยะ พระเจ้าอโศกมหาราชฯ เมื่อปี ๒๐๐๐ ปีที่แล้ว อย่างพระอุตระที่เดินทางมาที่นครปฐมแล้วก็ไปที่สุพรรณบุรีไปเผยแพร่ศาสนาในช่วงนั้น มีหลักฐานชัดเจนว่าในปัญหากรรม ๕ ตัวนี้ สิ่งที่ตัดออกไปสองอย่างก็คือการล้างจุมูก กับการสวนทวาร ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชฯ ราชวงศ์เมาริยะคือใช้ภาษาของมคธ ภาษามคธก็เป็นภาษาบาลีในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นมีสองตัวเท่านั้นที่โดนตัดออกไป คือการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในช่วงนั้นก็มาพร้อมกับการเผยแพร่ความรู้ทางการแพทย์ เพราะว่าการแพทย์มาก่อน แล้วก็ค่อยสั่งสอนให้ประชาชนอีกทีหนึ่ง มันมีหลักฐานชัดเจนถึงร่องรอยของประวัติศาสตร์นั้น ซึ่งอันนี้ค่อนข้างจะชัดเจนว่า มันมีการตัดออกไป ๒ ตัว และแพทย์แผนไทยอันนี้มันก็เป็นมรดกอันหนึ่งของพระพุทธศาสนาที่ทั้งเอาไว้นะครับ คือคนไทยไม่ใช่คนแรกที่มาอยู่ดินแดนแถบนี้ อย่างที่พ่อท่านทราบอยู่แล้ว แต่ว่ามันมีมรดกชัดเจนเกี่ยวกับการสวนทวารนี้ มันมีหลักฐานชัดเจนระดับหนึ่งว่า มรดกตรงนี้ศาสนาพุทธค่อนข้างจะเอาออกนะครับ เท่าที่ผมดูไปแล้วนะครับ ซึ่งก็จะมีน้อยมากในร่องรอยประวัติศาสตร์ตรงนี้เรื่องนี้ไม่ใช่ไม่มีนะครับ แต่ว่าร่องรอยตรงนี้นั้นก็มีการยกออกไป ผมเชื่อว่าการยกออกไปของพระเถระชั้นผู้ใหญ่ในสมัยโบราณเมื่อสองพันปีที่แล้วนี้ น่าจะมาจากเหตุผลอันหนึ่งก็คือว่า **เกิดการติดการสวนทวารขึ้นมาได้** มันติดได้นะครับหลวงพ่อ

ทางการแพทย์ของอเมริกาชัดเจนมากเลย แล้วถ้าเกิดสวนไปเรื่อยๆมันติด ติดแน่นนอนมันจะไอ้โฮ ซาบซ่า (คุณเหมือนพรเสริมว่ามันจะเกิดลมในลำไส้) ครับ ตัวนั้นก็ก็เป็นผลข้างเคียง Side effect เล็กๆน้อยๆครับ เปล่าถ้าเกิดคนเป็นโรคจริงๆมันใช้ได้ดี แต่ถ้าเกิดใช้ต่อเนื่องทุกวันรับรองติด อันนี้ผมไม่กล้าพูดไปเท่านั้นเอง เกรงว่ามันจะเกิดปัญหา

พ่อก่าน “เอ้อ อาตมานี้ก็ไม่ออกว่ามันจะติดได้อย่างไร”

ประสาน “ติดครับ”

พ่อก่าน “มันค่อนข้างจะซีเกียจทำด้วยซ้ำไป”

เหมือนพร “ระดับพ่อก่านแล้วไม่ติดแล้ว”

ประสาน “สำหรับท่านคงไม่ติดหรอกครับ แต่ว่าโอกาสในการติดสูงมาก หลักฐานอีกอันหนึ่งก็คือสมัยโบราณ พุทธศาสนาเผยแพร่มาแถบนี้ แล้วก็ปัญหากรรมนี้รับมาเต็มๆเลย ของพระพุทธศาสนารับมาจากอินเดียมา เกี่ยวกับการรักษาโรคแบบอายุรเวช แต่มีบางตัวหลายตัวที่เราตัดออกไปอย่างมีนัยยะชัดเจนนะครับ ถ้าเราสืบประวัติศาสตร์ไปตีๆนะครับ เราจะพบในส่วนนี้ได้ อันที่สองก็คือว่าหลักฐานของอเมริกา มันมีความชัดเจนในระดับหนึ่งว่า ถ้าเกิดมีการสวนทวารในลักษณะนั้น แบบที่ชาวเกย์เขาทำกัน แม้แต่ผู้ชายทั้งแก่งนะครับ ก็อาจจะติดได้ เพราะว่าอวัยวะสองส่วนนี้มันติดกันประสาหรับสัมผัสนี่ก็เป็นตัวเดียวกันเลยนะครับ มันใกล้กันมากในลักษณะนั้น เพราะฉะนั้นโอกาสในการติดนี้สูงมากๆ แต่ถ้าเกิดว่าเป็นการรักษาโรคก็ไม่ใช่ไร ติดนิดหน่อยก็ไม่ใช่ไร เพื่อให้โรคหาย”

คุณเหมือนพร ถาม “พ่อท่านยังสวนอยู่อาทิตย์ละกี่วัน”

พ่อท่าน “อาทิตย์ละสองวัน อาตมาเคยหยุดแล้วกลับมาทำ คือถ้าทำแล้วก็รู้สึกว่่าห้องใ้ มั่นดี ถ้าใ้ มั่นดี อย่างน้อยก็อุจจาระไม่ค่อยเหม็น แต่ถ้าไม่ทำนั้นมันก็จะมึกลิ่นเหม็นกว่าที่ไม่ได้ทำเท่านั้นเอง”

ประสาน “อย่างสมัยโบราณเท่าที่สืบทางประวัติศาสตร์ดูนะครับ ในแง่ของพระในพระพุทธรศาสนา การสวนทวารในอินเดียโบราณมีมาตลอด ปัญจกรรม ๕ คือการล้างพิษทั้ง ๕ หนึ่งคือ

การสวนทวาร การล้างพิษ การล้างจุมูก การกินยาสมุนไพร เพื่อเป็นการขับพิษออกมา พระพุทธรศาสนาเอามาเผยแพร่ในแถบนี้ พร้อมกับยาระบาย ถ้าเราดูจากมรดกของพระพุทธรศาสนาคือแพทย์แผนไทยนี้ ก็จะมียาระบายเกือบทุกตำรับเลย ยาระบายของไทยนี้เยอะมาก ผมว่าจะเกือบทุกตัวเป็นยาระบาย ผมว่าเกิน ๘๐ % ของยาแผนไทยที่เป็นยาระบายแทรก ถ้าเพื่อเราใ้ ยาแผนไทยเป็นยาระบายประจำ อุจจาระก็จะไม่

เหม็นนะครับ โดยธรรมชาติ

คือประเทศแถบนี้ก็จะมีการคิดตัวยาคเพิ่มเติมเข้าไปด้วย หลังจากที่พระพุทธรศาสนาใ้ เผยแพร่มาแล้ว ก็จะมียาอื่นแทรกเข้าไปอีก ก็จะเป็นการบำบัดและล้างพิษไปในตัว

ผมไม่ได้ปฏิเสธนะในเรื่องของการดีท็อกซ์ เพราะดีท็อกซ์เป็นส่วนที่ใ้ มาก ในหลายๆอย่าง แต่ว่ามันจะทำให้เกิด Side effect บางตัวได้เช่นเดียวกัน”

พ่อท่าน “อะไรบ้าง”

ประสาน “การติด มันจะเกิดขึ้นแน่นอนพ่อท่าน อันนี้มันเป็นงานวิจัยของอเมริกา ผมไม่ได้คิดเองนะครับ และก็เป็นการวิจัยของอีกแนวหนึ่งด้วย เป็นการวิจัยชาวเกียในแคลิฟอร์เนียของอเมริกา ซึ่งมีการสอนมาใ้ ก ๑๐ กว่าปีใ้ แล้ว คนที่มาพูดก็คือนักจิตวิทยา ดร.วัลลภ ซึ่งมันก็เป็นข้อมูลทางวิชาการที่มีอยู่ใ้ แล้วนะครับ การสวนทวารก็เป็น process เดียวกัน ไม่แตกต่างกันเลยแม้แต่น้อย เพราะฉะนั้นกระบวนการนี้มันจะทำให้เกิดการติดขึ้นมาได้ เท่านั้นเองนะครับ ถ้าเพื่อไม่ให้เกิดการติดนี้ ผมว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ติดดินหน่อยก็คงไม่เป็นไรหรอกพ่อท่าน แต่ต้องเกิดแน่นอนคือมีวิธีการหลีกเลี่ยงได้ ในการที่จะไม่ให้ติดตัวนี้ก็คือ อย่างที่สมัยโบราณ พระอุตระเดินทางมาแถวนี้ สมัยราชวงศ์เมารียะ ก็ตัดตัวนี้ออกใ้ ยาระบายเข้าไปแทน ในการขับล้างพิษออกมา นะครับ ซึ่งยาล้างพิษ มันก็มีเยอะนะครับ”

เหมือนพร “พระมหาเถระนี้เป็นสายเถรวาทหรือมหายาน ที่ปฏิเสธอันนี้”

ประสาน “ตอนนั้นมหายานยังไม่เกิดเลย ยังไม่มีการแยกนิกายใ้ ยุคนั้น”

เหมือนพร “มันเป็นเรื่องอุจาดหรือเปล่าที่ใ้ ตัดออก”

ประสาน “ผมไม่ทราบ ต้องไปถามประวัติศาสตร์ ที่จริงประวัติศาสตร์ของพระพุทธรศาสนา นี้เขียนไว้ค่อนข้างชัดมาก แต่ละบันทึก แต่ละช่วง ถ้าเอามาตีความจะรู้เลยว่าวิธีคิดของพระแต่ละรุ่นนั้นเป็นอย่างไร แล้วก็ใ้ มีการสืบเนื่องกันออกมา มรดกของไทยก็มาจากมรดกของ

พระพุทธศาสนานะครับ เป็นหลักของแพทย์แผนไทยนะครับ เราจะดูจากการแพทย์แผนดั้งเดิม หรือ Alternative medicine ของแต่ละประเทศที่มีพระพุทธศาสนาแทรกเข้าไป ไม่ว่าจะเป็นประเทศแถบ ศรีลังกา พม่า ธิเบต มองโกเลีย และที่ย่านอื่นๆ จะไม่มีการสวนทวารเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ของ อินเดียมี ของอินเดียจะมาจากปัญจกรรม ซึ่งมาจากคัมภีร์พระเวท และคัมภีร์พระเวทก็จะมาจาก อายุรเวชอีกที จะมีปัญจกรรมและมีการสวนทวารเข้ามาเกี่ยวข้อง และประเทศที่มีอิทธิพลของ พระพุทธศาสนาเข้าไปแทรกนะครับ จะไม่มี ในพม่านี้อีกไม่มี

ผมก็อ่านมาเล็กน้อยนะครับ แล้วก็มาตีความ อาจจะมีผิดๆถูกๆนะครับ แล้วแต่พ่อท่านจะ พิจารณา โอกาสติดมีสูงมากแน่นอน ผมก็เชื่อว่าติดแน่นอน ถ้าไม่ได้ทำแล้วจะหงุดหงิดแน่นอนครับ โอกาสหงุดหงิดสูงมาก แต่ถ้าจะเป็นยารักษาโรคคงไม่เป็นไร”

หลังจากคณะแพทย์แผนไทยได้ลาจากไปแล้ว พ่อท่านได้เปลี่ยนการทำดีที่อ็อกซ์ จาก อาทิตย์ละสามวัน มาเป็นเดือนละสองครั้ง และในช่วงแรกได้ฉันสมุนไพโรไทยๆเป็นยาระบายแทน ตามที่คุณเหมือนพรและคณะได้จัดให้ แต่ทำอยู่ได้ประมาณไม่ถึงสัปดาห์ พ่อท่านรู้สึกว่ามันระบายมากไป ท้องไม่ดี จึงได้ขอตรวจการฉันสมุนไพโรเป็นยาระบายอีก แต่การลดการทำดีที่อ็อกซ์ยังคงเปลี่ยนเป็น เดือนละสองครั้ง ทั้งๆที่ก่อนหน้านี้พ่อท่านเพิ่งบอกเล่าถึงผลดีของการทำดีที่อ็อกซ์ ให้ใครต่อใครใน หลายที่หลายแห่งได้รู้ ถึงคำบอกเล่าของคุณปฏิพล ที่มีคนในวงการบันเทิง เป็นมะเร็งขั้นสุดท้าย แต่ได้ฟื้นตัวขึ้นจากการทำดีที่อ็อกซ์และควบคุมเรื่องอาหารเท่านั้น

พ่อท่านไม่ได้ยึดติดกับการรักษาในแผนไหนๆ จึงพร้อมจะเปลี่ยนได้ทุกเมื่อ ขึ้นอยู่กับ ข้อมูลและเหตุปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง แม้พ่อท่านจะเห็นผลดีของการทำดีที่อ็อกซ์ว่าอย่างน้อยๆ ท้องโล่ง ดี อุจจาระไม่มีกลิ่นเหม็นมาก แถมพ่อท่านก็ไม่ได้รู้สึกว่าจะติดอย่างที่หมอประสานได้ยกอ้างการวิจัย ของชาวเกย์ หมอประสานเองก็ไม่ได้บอกว่าจะเป็ผลเสียต่อสุขภาพ ข้ามีหน้าที่รับว่าเป็นผลดีต่อ สุขภาพด้วยซ้ำ ต่างไปจากคุณเหมือนพรที่บอกมานานแล้ว ว่าผลเสียของการทำดีที่อ็อกซ์ด้วยวิธีใช้กาแฟสวน ทวารก็คือ **โรคลม** ซึ่งทั้งสองก็เป็นแพทย์แผนไทยเหมือนกัน แต่เห็นต่างกันได้

นี่เป็นคำเตือนจากผู้หวังดีคนหนึ่ง ที่ผู้ทำดีที่อ็อกซ์ประจำก็คงต้องตรวจสอบตนเองจริงๆ ว่าตนมีภาวะดังกล่าวนี้หรือไม่

สำหรับข้าพเจ้าไม่ได้มีภาวะติดหรือหงุดหงิด เช่นที่หมอประสานยืนยันอย่างหนักแน่น แม้ น้อยก็ไม่มี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการติดสัมผัสเสียดสีแบบเดียวกับที่ชาวเกย์ติด หรืออาการหงุดหงิดถ้า ไม่ได้ทำการสวนทวาร เข้าใจว่าหมอประสานคงจะตรรกะคิดค้นเดาไปเอง เอาวัตถุสองสิ่งที่แตกต่างกัน ทั้งขนาด และวิธีดำเนินการ มาสรุปว่าเป็นแบบเดียวกันได้อย่างไร วัตถุอย่างหนึ่งมีขนาดเล็กเพียง หลอดกาแฟ เล็กกว่ากันเป็น ๒๐-๓๐ เท่า และใช้การเสียดสี ไม่ได้เคลื่อนไหว ที่เหมือนกันมีเพียง ทวารหนัก แต่องค์ประกอบอื่นๆนั้นต่างกันอย่างชัดเจน แล้วไปสรุปเหมาว่าเป็นความติดแบบเดียวกัน ไปได้ ถ้าจะให้หน้าเชื่อถือกว่านี้ ก็น่าจะเป็นการทำวิจัยผู้ทำดีที่อ็อกซ์โดยตรง ว่าเป็นผลเช่นนั้นเป็น ส่วนมากหรือไม่ ไม่ใช่ไปอ้างอิงการวิจัยของชาวเกย์มาผสม แล้วสรุปว่าเป็นอย่างเดียวกัน

การติดสั้มผัสเสียดสี กับ การติดการทำดีที่ออกซ์เพราะเห็นผลว่าทำให้สุขภาพดีมันเป็นคนละเรื่องกัน คนที่ออกกำลังกายประจำแล้วเห็นผลดี ทำให้สุขภาพดี หัวใจเต้นดี ลมหายใจโล่งโปร่ง เลือดลมเดินดี จึงออกกำลังกายประจำทุกวัน ถ้าไม่ได้ออกก็เหมือนกับขาดอะไรไปอย่างหนึ่ง เมื่อได้ออกกำลังกาย เหงื่อออกได้ ก็รู้สึกโล่งสบาย จะบอกว่าติดการออกกำลังกายก็ใช่ ฉันทัด การติดการทำดีที่ออกซ์ก็เป็นไปได้ ฉันทัด แต่ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกว่าจะหงุดหงิดเมื่อไม่ได้ทำ ช่วงงานประจำปีของชาวโศกทุกงานวันได้สบายมาก วันไหนมีประชุม หรือต้องเดินทาง หรือไม่สะดวกด้วยประการทั้งปวง ไม่ทำก็ไม่รู้สึกว่าจะหงุดหงิดอย่างที่หมอประสาธน์วิจารณ์เลย

หมอการแพทย์ทางเลือกอีกท่านหนึ่งที่มีชื่อเสียงมาก ใช้การสวนล้างพิษในลำไส้ใหญ่ด้วยกาแฟเป็นหนึ่งในกรบำบัดรักษาผู้ป่วยด้วยเช่นกัน แต่ไม่ได้เห็นด้วยกับการทำประจำทุกวัน โดยเหตุผลก็คือจะทำให้ร่างกายเสฟคุ่น ต้องการกาแฟเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ อาจเป็นการคาดคะเนเดาเอาของคุณหมอ เพราะหลายท่านที่ทำประจำไม่ได้รู้สึกว่าจะต้องเพิ่มกาแฟขึ้นเรื่อยๆเลย

ส่วนดอกเตอร์ที่มีชื่อเสียงทางด้านกรแพทย์ทางเลือกเช่นกัน และใช้การสวนล้างพิษในลำไส้ใหญ่ด้วยกาแฟ เป็นหนึ่งในกรบำบัดรักษาผู้ป่วย ท่านก็ไม่เห็นด้วยกับการทำเป็นประจำทุกวัน ได้กล่าวว่า เป็นเรื่องที่ผิดไปจากนายแพทย์แม็คเกอร์สันผู้ริเริ่มนำวิธีการนี้มาใช้ ในการสวนล้างพิษในลำไส้ใหญ่ที่เขาทำกัน ซึ่งก็ไม่ได้กล่าวไว้ชัดเจนว่าผลเสียจะเป็นอย่างไร

โดยส่วนตัวข้าพเจ้า เห็นผลดีของการทำดีที่ออกซ์ ไม่ใช่แค่ความรู้สึกส่วนตัว ดังที่หลายท่านรู้สึกภายหลังการทำดีที่ออกซ์ เป็นต้นว่า ลมหายใจโล่งโปร่ง อารมณ์เบิกบานแจ่มใส เบากายเบาใจ วิตพื้นได้มากขึ้น ฯลฯ แต่เป็นการเห็นผลทางวิทยาศาสตร์ ผลจากค่าเลือดที่อัลคาไลน์ ฟอสฟาเตส Alkaline Phosphatase ที่เคยสูงมาตลอดเป็นสิบปีที่ผ่านมา หลังการทำดีที่ออกซ์ ๖ เดือนผลค่าเลือด Alkaline Phosphatase กลับมาอยู่ในค่าที่ปกติ หลังจากนั้นก็ได้ตรวจค่าเลือดอีกสองครั้ง ก็กลับมาเป็นปกติเช่นเดียวกัน จนถึงปัจจุบัน

แต่หลายท่านทำดีที่ออกซ์แล้ว แม้น้อยครั้งก็รู้สึกว่าเป็นผลเสียต่อร่างกายจริงๆ ก็เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ถึงขั้นยืนยันว่าเป็นผลดีโดยส่วนเดียว สรุปเรื่องนี้อาจเป็นเรื่องของลงเนื้อชอบลงยา หรือเป็นเรื่องของธาตุ จริต ทิฐิ รวมไปถึงวาสนากรรมและวิบากของใครก็ของใคร ถ้าจะให้แน่ๆ แต่ละคนคงต้องนำเอาหลัก **กาลามสูตร** มาใช้กับเรื่องการดูแลสุขภาพของตนด้วย ไม่ใช่แค่ทำหรือไม่ทำดีที่ออกซ์เท่านั้น เรื่องกรแพทย์ทางเลือกอื่นๆก็เช่นกัน **กาลามสูตร** น่าจะเป็นคำตอบที่ดีที่สุดว่า วิธีการอย่างโน้น วิธีการอย่างนี้ดีจริงหรือเปล่า เหมาะกับเราหรือไม่

ร่วมต้านน้ำเมาเข้ตลาดหลักทรัพย์

๔ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวี พ่อท่านได้เดินทางมาร่วมรายการทุกข์ปัญหาชีวิตที่สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ จัดทำรายการอยู่ สำหรับวันนี้ได้นิมนต์พ่อท่าน เชิญ พล.ต.จำลอง

ศรีเมือง และนายจาง ชัยมงคล มาร่วมแสดงความคิดเห็น กรณีที่บริษัทน้ำเมาจะเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ผู้สนใจรายละเอียดติดต่อได้ที่ฝ่ายเผยแพร่

จะทำชุมชนสันติโศกให้เข้มแข็งได้อย่างไร

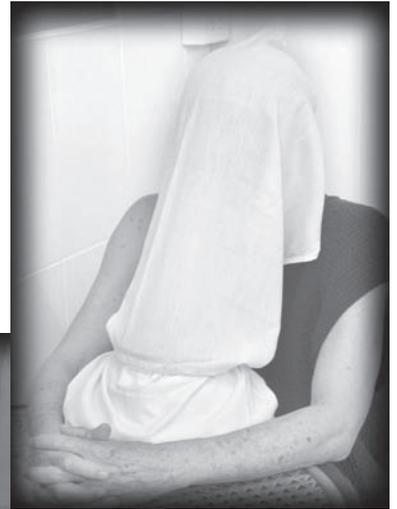
๕ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่สันติโศก มีการประชุมวิสามัญของชุมชนสันติโศก โดยมีประเด็นการประชุมในครั้งนี้ว่า จะทำชุมชนสันติโศกให้เข้มแข็งได้อย่างไร เมื่อคุณแซมดินในนามของสถาบันบุญนิยม รายงานถึงการติดต่อกับศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม(ศูนย์คุณธรรม) งานวิสาขบูชาที่จะถึงนี้ ภาครัฐต้องการจะให้จัดแล้วมีผลถึงจิตใจคน ไม่ใช่แค่เพียงนำเอาโต๊ะหมู่บูชามาประกวดกัน โดยมีเป้าให้เกิดความสำคัญถึงขั้นเป็นวันวิสาขบูชาของโลก ที่ต่างชาติก็สนใจเข้าร่วม จึงอยากจะให้ทางศูนย์คุณธรรมเป็นหลักในการคิดหารูปแบบและวิธีการจัดงาน พ่อท่านแนะ *“อย่าไปรับหน้า หรือรับงานมาเป็นใหญ่ เราจะทำเท่าที่เราทำได้”* ในช่วงท้ายของการประชุม เมื่อมีการฝากประเด็นให้แต่ละหน่วยงานไปคิดหาคำตอบ เรื่องที่สันติโศกจะเริ่มการปฏิสังขรณ์ก่อนจะอย่างไร แล้วการประชุมครั้งต่อไปก็นำมาบอกกัน พ่อท่านเสริมว่า *“อยากจะทำให้ดูหนังเรื่องขงจื้อ เพราะมันค่อนข้างจะสื่อเรื่องความอ่อนน้อมมากเลย เพียงแต่มันค่อนข้างจะซ้ำเามามากๆ เด็กๆคงทนดูกันไม่ไหว เราก็คงต้องบอกให้แกพยายามดูแล้วจะได้อะไรมาเลย”*

การรักษาตาด้วยศาสตร์โบราณ

๗ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่บ้านคุณไผ่ฟางน้างตึกฟ้าอภัยเก่า คุณเหมือนพรได้มาทำการรักษาตาให้พ่อท่าน ด้วยศาสตร์ของกระเหรี่ยง ไม่มีตำรา เป็นการถ่ายทอดกันมาด้วยการปฏิบัติ คือ รักษาให้ดู

หลักการก็คืออาการผิดปกติของตา หรือโรคตาทุกชนิด เกิดจากไขมันหรือเมือกมันที่ปนอยู่ในเส้นเลือด ที่หล่อเลี้ยงไปยังลูกตา ไขมันหรือเมือกมันจะทำให้การไหลเวียนเลือดไปเลี้ยงลูกตาได้ไม่ดี ไขมันหรือเมือกมันเกิดจากอาหารและมลพิษในอากาศ การเอาไขมันหรือเมือกมันออกมา คือการรักษาอาการผิดปกติของตาหรือโรคตาทุกชนิด

เริ่มจากการมตาด้วยสมุนไพรกว่า ๔๐ ชนิด สองหม้อ หม้อละ ๒๕ นาที แล้วก็เป็นการเชื่อมลำตาด้วยกระชาย โดยมีน้ำเกลือทำความสะอาด น้ำอึ่งเหนียว และน้ำสมุนไพร ที่เป็นส่วนประกอบในการเชื่อม

ลำตา ใช้สำลีชุบน้ำเกลือเช็ดทำความสะอาดรอบขอบตา แล้วใช้กระชายเชื่อมทำความสะอาดด้านในของหนังตาชั้นล่าง คุณเหมือนพรอธิบายว่าเป็นริดสีดวงตา มีเป็นเม็ดๆหลายเม็ด ริดสีดวงตานี้เกิดจากอาหารรสหวาน และเค็ม เนื่องจากเค็มเกิดได้เพราะอาศัยเชื้อรา ศาสตร์นี้จึงให้งดเว้นการกินเค็ม

เสร็จจากทำความสะอาดรอบตาขวาก็ย้ายมาเป็นตาข้างซ้าย ว่ามีหนองเล็กๆฝังอยู่ข้างในขณะเชื่อมให้ดูว่าเป็นริดสีดวงตา และพ่อกันเป็นเยอะด้วย การรักษาจึงต้องชูดอกให้สะอาด คุณเหมือนพรยังได้บอกถึงเส้นไขมันที่เชื่อมออกมา จะทำให้ตาเป็นฝ้าขาว ไม่มีประกาย เป็นตาน้ำข้าว แล้วก็บอกถึงต่อมน้ำตา น้ำตาจะเข้ามาเลี้ยงตาทำให้ตาชุ่ม จึงต้องทำความสะอาด เพื่อกระตุ้นให้ต่อมน้ำตาได้ทำงาน ที่ตาแห้งก็เพราะต่อมน้ำตาตรงที่ว่ามันไม่ได้ทำความสะอาดเลย ถ้าต่อมน้ำตาสะอาดจะทำให้ น้ำตาออกมามากขึ้น จะช่วยให้ดวงตาไม่แห้ง

การเชื่อมทำความสะอาดหนังตาต้องทำถึง ๓ ครั้ง ก่อนที่จะเข้าไปทำความสะอาดที่เลนส์ตา นอกจากนี้คุณเหมือนพรยังอธิบายถึงประโยชน์ของการเชื่อมลำตาว่า จะทำให้เส้นเลือดฝอยที่แตกออกมีสีแดงที่ตาขาวนั้น กลับมาเป็นสีชมพูดั้งเดิม เมื่อได้ทำความสะอาดแล้ว จะทำให้การแตกของเส้นเลือดฝอยลดลง

ขณะกำลังเชื่อมลำเลนส์ตาขอบๆตาดำ คุณเหมือนพรอธิบายว่า เมือกมันจะเข้าสู่เรตินาก็บริเวณนี้ ใกล้ๆจุดตาดำ ซึ่งมันจะเคลือบไปเรื่อยๆแล้วทำให้ตาเป็นสีขาว เลนส์ตาจะขุ่น แต่วิธีการรวมอย่างนี้ใช้กระชายเป็นสื่อแล้วดึงไขมันหรือเมือกมันออก และถ้าปล่อยไว้นาน ต้อเนื้อก็จะเกาะตรงนี้อีก(บริเวณมุมหรือหางตาซ้าย) ซึ่งจะทำให้ตาดำเริ่มเบียวและไม่กลม เพราะมีเนื้อพวกนี้มาแปะ

ขณะนี้ตาข้างซ้ายก็เริ่มมีต่อกระจกอ่อนๆ

คุณเหมือนพรได้ชี้ให้ดูเส้นเลือดตาที่บริเวณหัวคิ้ว เส้นเลือดตาของพ่อท่านตรงนี้จะบวมมาก แล้วก็จะแตก แล้วก็ซ้ำ เพราะพ่อท่านจะเพ่งตลอด เป็นผนังตานอก โดยเราต้องกดเบาๆ เป็นการบริหารทำให้ตรงนี้ไม่คล้ำมาก จึงอยากจะให้พ่อท่านทำทุกเช้าหลังจากตื่นนอนแล้วสัก ๒ นาที ไม่เช่นนั้นตาของพ่อท่านจะใช้งานหนักแล้วจะมีปัญหา เพราะเหลืออยู่ข้างเดียว ซึ่งบวมมาก มันไม่ใช่การบวมแบบปกติ ถ้าตาปกติจะไม่บวมอย่างนี้

การขูดพิษด้วยศาสตร์ล้านนา

๘ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่บ้านคุณไผ่ฟาง คุณเหมือนพรได้พาหมอสุจิตรา ซึ่งสำเร็จวิชาการขูดพิษด้วยเขาควายที่ฟ้าผ่าตาย เป็นศาสตร์ของล้านนา มาช่วยทำการรักษาให้พ่อท่าน ที่ต้องใช้เขาควาย

ที่ถูกฟ้าผ่าตาย หมอสุจิตราอธิบายว่าเขาควายจะดูดพลังไว้ที่เขามาก ที่จีนใช้ซามกาไก่ ที่เวียดนามใช้เหรียญ อินโดนีเซียจะใช้หิน จะใช้อะไรเป็นอุปกรณ์ในการขูดก็ขึ้นอยู่กับท้องถิ่นนั้นมีอะไร ก็เอามาใช้ขูดพิษได้ทั้งนั้นแม้แต่จะใช้ช้อนก็ยังได้เลย การขูดพิษนี้มีทำกันในหลายๆประเทศแถบเอเชียนี้

หลักการก็คือ การขูดไปตามส่วนของร่างกาย ส่วนไหนที่มีพิษหรือสารเคมี หรือมีปัญหา พิษก็จะถูกขับออกมาให้เห็นเป็นสีแดงขึ้นมา คล้ายเลือดซึมออกมา ซึ่งไม่ใช่เส้นเลือดแตก ไม่

ใช้การอักเสบ ไม่ใช่การระบมใดๆ แต่เป็นพิษของโรคที่ออกมาจากรูขุมขน ไม่ว่าจะพิษจะอยู่ที่ส่วนไหนของร่างกาย ปอด ตับ ไต การขูดจะเอาพิษออกมาได้หมด การขูดครั้งต่อไปผู้ป่วยจะรู้สึกสะดุดน้อยลงๆ จนไม่รู้สึกสะดุดอีกเลย อาการสะดุดคือผู้ป่วยจะรู้สึกได้เองว่าเหมือนมีอะไรเป็นก้อนๆ บริเวณที่ถูกขูดนั้นๆ ถ้าตรงส่วนไหนที่ไม่มีปัญหาหรือไม่มีพิษก็จะไม่รู้สึกว่าจะสะดุดอะไร และขูดครั้งต่อไปสีของพิษที่ถูกขูดออกจะจางลงเรื่อยๆ กรณีผู้ป่วยที่มีอาการหนักๆ เช่น เป็นมะเร็งสีของพิษที่ถูกขูดออกมาบนผิวหนังจะเป็นสีม่วง ถ้าไปใช้คีโมมาแล้วพิษจะออกมาเป็นสีน้ำตาล ซึ่งก็ยังพอจะรักษาได้ แต่ถ้าเป็นถึงขั้นสีเหลืองแล้วก็รักษาไม่ได้แล้ว

อุปกรณ์ที่ใช้ในการรักษา นอกจากเขาควยก็ยังมีส่วนมะพร้าว ผสมน้ำมันงา และมีสมุนไพรอีก ๔๐ กว่าชนิด ใ้ยาประมาณ ๖ ชม. ใช้ทาประคบการขูดผิว เพื่อช่วยในการหล่อลื่นและรักษาผิว

การรักษาพ่อก่อนวันนั้นเริ่มจากด้านหลัง ต้นคอไล่ลงมาที่ไหล่ทั้งสองแล้วลงมาตามแนวกระดูกสันหลัง หมอสุจิตราอธิบายว่าตอนขูดมาถึงแนวข้อบอดพ่อก่อนรู้สึกสะดุด ซึ่งหมายถึงว่าการหายใจไม่เต็มร้อย ที่จุด L ๕ มีรอยบุ๋มลงไป ซึ่งมีประวัติการตกต้นไม้ตอนเด็ก แต่ไม่เป็นไร เพราะพิษได้ถูกขูดออกมาแล้ว ส่วนบริเวณไตสองข้างมีสะดุดบ้างเล็กน้อย เนื่องจากดื่มน้ำน้อย ทำให้ไตทำงานหนัก ฉะนั้นเมื่อขูดที่แนวไตพ่อก่อนจะสะดุด สองสามช่วง สำหรับด้านหน้าลำตัว อาการพิษที่หมอสุจิตราตรวจพบก็คือบริเวณปอดมีนิดหน่อย แต่ที่ตับพ่อก่อนมีอาการเจ็บมาก จึงยังไม่กล้าลงน้ำหนักในการขูดมาก ซึ่งได้รับคำอธิบายว่าพิษที่ถูกขูดมาจากสารเคมี ทั้งยาและวิตามินที่พ่อก่อนฉันมานาน ศาสตราจารย์ลิ้นนาแยะให้ตรวจดูพิษที่ตับจากข้อนิ้วมือของผู้ป่วยเอง ถ้าปกติไม่มีพิษตกค้างที่ตับ ข้อนิ้วมือจะเป็นสีแดง แต่ถ้ามีพิษตกค้างข้อนิ้วมือจะมีสีเลือดแดง (ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าอาการแดงที่ข้อนิ้ว บางทีมันอาจเป็นปกติธรรมดา หมอสุจิตราได้ใช้นิ้วและมือจับกุมเขาควย และเคลื่อนไหวไปมาในการขูด ก็ยอมมีเลือดลมเดิน สีเลือดที่ข้อนิ้วก็ยอมจะแดงกว่าของพ่อก่อนซึ่งวางอยู่ข้างลำตัวเฉยๆก็ได้ หรืออาจเป็นเพราะการยืดเอ็นนิ้วมือมากกว่า ก็ทำให้มีสีเลือดมากกว่า การวางมือปกติธรรมดา ไม่ได้แอ่นหรือยืดนิ้ว อันนี้เป็นเพียงความสงสัยเท่านั้น เพราะขณะนั้นไม่ทันได้คิดอะไร ผ่านมาแล้ว เกิดสงสัยแต่ก็ไม่ได้ถามหมอสุจิตรา แล้วถ้าถามเดี๋ยวจะดูว่าเป็นการจับผิดหรือเปล่า)

อาการผิดปกติที่ตรวจพบอีกจุดหนึ่งก็คือ บริเวณไหล่ซ้ายของพ่อก่อนมีอาการเจ็บ หมอสุจิตราบอกว่า เป็นพังผืด ซึ่งพ่อก่อนก็รับว่ามีอาการเจ็บที่ไหล่มานานแล้ว หมอสุจิตราบอกถึงสาเหตุที่เกิดพังผืดว่า เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติ อาจจะทำท่าเดียวนานๆ ใช้แขนนานๆ

สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติเก็บข้อมูล

๙ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่โบสถ์สันตือโศก ก่อนการทบทวนพระปาติโมกข์ สมณะพะพุทธ จันทเสฏฐ์ ได้บอกเล่าที่มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้มาสอบถาม สันทนาด้วย มีมากัน ๔ คน เขาถามผมว่าผมมาจากไหน ผมก็บอกว่าผมมาจากอ่างทอง เคยเป็นเด็กวัดอยู่วัดธรรมยุต ๑ วัด อยู่มหานิกาย ๑ วัด แล้วก็มาอยู่สันตือโศก เขาถามประวัติผม ผมก็แนะนำให้เขาไปดูในเว็บไซต์ เขาก็ถามความรู้สึกของผมที่มีต่อสันตือโศกกับข้างนอก ผมก็บอกเขาว่าผมเลิกข้างแล้ว จะให้ไปที่อื่น

ก็ยังไม่เห็นว่าที่อื่นดีกว่าที่นี่ ผมก็บอกเขาไปตรงๆ เขาไม่ได้มาพูดอะไร เขาเพียงแค่มาขอประวัติ ขอพูดคุย ผมเดาว่าเขาคงต้องการเก็บรายละเอียด ผู้ที่มีชื่อเสียง หรือมีอะไรตามประสาเขา ดูเขามา หย่งท่าทีอะไรบางอย่าง

หอมจากอินเดียสนใจดูแลสุขภาพชุมชนชาวโศก

๑๑ มี.ค. ๔๘ ที่สันตือโศก หอมแสนดิน(แก๊ง)ได้พาคณะสาธารณสุขจากอินเดีย ซึ่งมีความรู้ทางโยมิโอพาที่ สนใจจะดูแลสุขภาพของชุมชนชาวโศก มากทราบน้สการพ่อท่าน ซึ่งหอมแก๊งได้ให้ทดลองกับชาวปฐมโศกบางส่วนก่อน ผู้สนใจรายละเอียดซักถามได้ที่หอมแสนดิน

สุขภาพดีตามวิถีไทยไท ในเครือแห่ชุมชนโศก

๑๓ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่สันตือโศก วันนี้เป็นวันอาทิตย์ พ่อท่านได้นำหลักลักษณะคนมีสุขภาพดีในชุมชนโศก ๗ ข้อ จากหนังสือสรรค่าสร้างคน ฉบับปรับปรุงใหม่ หน้าที่ ๕๑ เพิ่งจะพิมพ์ออกมาต้นเดือนนี้ จากหัวข้อนี้ดังนี้

๑. รูปร่างสันทัด ไม่อ้วน ไม่ผอม แลดูแข็งแรง กระปรี้กระเปร่า
๒. เบากาย พร้อมทำกิจกรรมต่างๆได้ทันที แม่เข้าวัยสูงอายุ
๓. มีลักษณะที่เห็นหรือยามอยู่ใกล้ชิดแล้วเย็นนอกเย็นใจ คือ เข้ากับคนง่าย ประสานงานดี คิดริเริ่มดี รับคำสั่งเป็น คนอื่นสั่งงานก็รับได้ ไม่ถือตัว ไม่โกรธง่าย ทำให้คนรอบข้างมีความสุข
๔. ใฝ่ในการศึกษาเรียนรู้อยู่เสมอ
๕. กินง่าย เลี้ยงง่าย นอนหลับ ขับถ่ายสะดวก เบิกบานง่าย ขยันมาก ใจดี แบ่งปันง่าย เป็นพี่เป็นน้อง อบอุน
๖. จะแก่ จะป่วย จะตาย ก็เย็นนอกเย็นใจ มีสติสัมปชัญญะ ไม่ไว้วางใจ ไม่ทุกข์ร้อน ไม่เรียกร้อง
๗. มีอิสรเสรีภาพในหัวใจ เคลื่อนตัวว่องไว ไป-มาง่าย รวดเร็ว เรียบง่าย สัมภาระน้อย ช่วยตนเองได้มาก

รายละเอียดของการแสดงธรรมติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแพร

แจกกลด-แจกธรรม

๑๕ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่ปฐมโศก นักเรียนสัมมาสิกขาที่จบ ม.๖ ได้เข้าร่วมรับกลด โดยพ่อท่านเป็นผู้แจกให้ เสร็จจากพิธีรับกลด พ่อท่านได้ให้โอวาทจากบางส่วนดังนี้ “อาตมาเสียเวลาเป็น

ลิงลมอมข้าวพอง ทำงานอยู่ทางโลกถึง ๓๕-๓๖ ปี
แล้วก็ออกมาทำหน้าที่ มารู้ตัวอย่างชัดเจนว่า
อ้อ เราคือโพธิสัตว์รูปหนึ่งที่พากเพียรบำเพ็ญอยู่
ปางนี้จะต้องมารับผิดชอบอันนี้ จึงได้รู้ตัวแล้วตั้งใจทำงาน ตั้งแต่บัดนั้นที่รู้ตัว มาจนถึงบัดนี้ ไม่เคย
ได้ท้อแท้ ไม่เคยท้อถอย แม้จะเหน็ดเหนื่อยสาหัส

ถ้าเอาตมาไปหาเงิน ไปทำมาหากินอย่างทางโลกเขา อาตมาไม่เหน็ดเหนื่อยอย่างทุกวันนี้หรอก
ไม่ต้องอดทนขนาดนี้หรอก ไม่ลำบากลำบากขนาดนี้ นี่ลำบาก ต้องใช้ความสามารถ เพื่อที่จะประดับประดา
พวกเรา และยังจะต้องพยายามเอาตัวรอดพ้นจากพวกที่ต่อต้าน พวกที่เขาไม่เห็นด้วย พวกโลกีย์หะ
พวกปุถุชนคนโลกีย์ๆ ซึ่งมีจำนวนมาก มันสวนกระแสกัน แต่ว่าโลกุตรระนี้ไม่ได้ไปทำร้ายพวกโลกีย์
เขาหรอก โลกีย์เขาเอา เขาแย้งกัน แต่โลกุตรระนี้ไม่เอา ไม่ได้สะสม มีแต่ให้ จึงไม่เป็นศัตรูกับโลกีย์
แต่แนวคิดมันต่างกัน เราพูดไปว่าจะต้องมาลดละ มาจนเขาก็ไม่เอา เขาจะต้องโลก เขาจะต้องเอา
สิ่งเหล่านี้มันเป็นภาวะต้าน หน้า ใ้หนักด้านธรรมดา ไม่เท่าไร หน้าด้านผู้ที่มีความคิดทางศาสนา
เหมือนกัน แต่เพี้ยนไปแล้ว และเขาก็คุมความรู้ว่านี่แหละถูกต้อง แต่แท้จริงมันไม่ถูก อาตมาว่าอันนี้
แหละถูก พออาตมาเอาอันนี้มาประกาศ เขาก็หาว่าอาตมาผิด อาตมาจะทำลายศาสนา อันนี้แหละ
หนักยิ่งกว่า นี่แหละหนักมาก จนทุกวันนี้ก็ยังอยู่อย่างอีแรง ไม่ได้ผงาด ไม่ได้มีคนเอามาเลี้ยงดูชูช่อ
เหมือนกับหงส์ ไม่เลย อีแรงไม่มีคนเอามาเลี้ยง เจอที่ไหนก็เอาก้อนหินขว้าง”

“วันนี้แจกลด อาตมาไม่แจกเหรียญหรือจี๋ไปโพธิ์ จะแจกที่งานคืนสู่เหย้า การแจกลด

เป็นธรรมเนียม มาถึงวันนี้แล้วอาตมายังเห็นว่ามันเป็นความขลัง เป็นความประเสริฐอันหนึ่งของมนุษย์ เป็นอภิญญา มันเป็นความลึกซึ้งอันหนึ่ง กลดหมายถึงบ้านเคลื่อนที่ของพระอาริยะ moving house สะพายไปไหนก็ได้ ไปอยู่ที่ไหนก็ปักปัก อยู่ในนั้นเสร็จ มันเป็นเรื่องลึกซึ้ง เป็นเรื่องของทั้งรูปแบบ ทั้งจิตวิญญาณอยู่ในนั้นเสร็จ เพราะฉะนั้นอาตมาก็มองไกลไปถึงอนาคตข้างหน้า การมอบกลดแก่นักเรียนที่จบ ม.๖ จะเป็นจารีตประเพณีที่จะสืบทอดต่อไปอีกนานของชาวโศก ในวงการสัมมาสิกขา จะต้องดำเนินต่อไป เป็นแบบของเรา ซึ่งจะซาบซึ้งกินลึกไปถึงจิตวิญญาณ”

ขัดแย้งเมื่อใด แก้ที่อัตตาดตนเอง

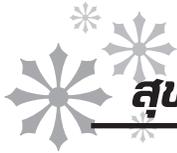
๑๖ มี.ค. ๒๕๕๘ ที่ปฐมมโศก เช้านี้เป็นวันพุธ ปกติจะไม่มีท้าวตราชเข้า เนื่องด้วยมีข้อมูลถึงความขัดแย้งกันและกัน ถึงขั้นมีผู้คิดจะถอยออกจากหน่วยงานนั้น เมื่อวานมีการประชุมชุมชนปฐมมโศก ได้มีผู้นิมนต์ให้พ่อท่านแสดงธรรมเหมือนกัน แต่พ่อท่านเห็นว่าเป็นเรื่องภายใน ไม่เหมาะที่จะพูดให้คนทั่วไปฟัง จึงเลือกที่จะพูดในการทำวัตรเช้านี้ จากตัวอย่างบางส่วนดังนี้

“เมื่อเกิดเหตุการณ์ขัดแย้ง เข้ากันไม่ได้ ถ้าเราจะไปชี้คนนั้นคนนี้ต้องแก้ไข ไม่ได้ ผิดหมดทุกคนต้องมองตนเอง ไม่ใช่ไปมองคนอื่นผิด เราต้องแก้ไข การแก้ไขนั้นคือ ลดอัตตา ไม่ใช่ไปแก้ไขสมมุติสัจจะ งานต้องเปลี่ยนอย่างนี้ ใจนั้นต้องเปลี่ยนอย่างนั้น ไม่ใช่ ต้องลดตัวกูของกู เราต้องแก้ไขตัวเอง ไม่ใช่ให้คนอื่นแก้ไข แม้เราจะถูกต้อง ฟังให้ดี แก้ที่ไหน แก้ที่อัตตา ลดอัตตาดตนเองทันที ไม่ต้องเถียง เช่นเมื่อมีมติความเห็นหมู่เป็นอย่างนี้แล้ว เราจบ ไม่ใช่ ไม่เอาแล้วหมู่ ข้าถอนตัว เฮ้อ! ลองคิดต่อตรงนี้ซี เมื่อใครก็คิดอย่างนี้ๆ มีภาวะสักครั้งหนึ่งทุกครั้ง ทุกๆคนแหละ ว่าฉันจะต้องถูก แล้วฉันจะต้องถอนตัว แล้วเหลือไหมละ เห็นไหมว่ามันเจริญไม่ได้ เพราะอัตตาดามานะ

อาตมาก็จะขอยกตัวอย่าง มีสมณะไปร่วมประชุม พอสุดท้ายแล้วตัดสินใจตกลงเอาอย่างนั้นนะ ใครเห็นด้วยยกมือขึ้น มีการยกมือ เอาตกลงเห็นด้วย แล้วคนหนึ่งก็บอกว่า ผมยกมือให้ท่านนะ แต่ท่านไม่ได้ใจผมหรอก แล้วถามว่ามีอัตตาดไหมนั้นนะ แล้วมันจะสำเร็จอะไร ยอมทำงานด้วย แต่ไม่ถอดตัวตน มันก็ไม่เต็ม พูดอย่างนั้นก็เห็นชัดๆอยู่แล้ว มันอัตตาดตัวนั้นยังอยู่ใต้งๆ ต้องถอดตัวตนออกทันที หยุตเลย เลิกเลย ไม่มีอะไรต้านเลย ต่อให้เราถูกต้อง นี่คือ วิถีโลกุตระ

อาตมาพูดซ้ำพูดซาก ฟังตรงนี้อีกที เมื่อหมู่สงฆ์เห็นเช่นนี้จะเอาอย่างนี้แล้ว ทั้งๆที่อาตมาใช้ญาณปัญญาตัวเองนี้แหละ ว่าเอ้ออันนี้เราถูกนะ มันดีกว่านะ แต่หมู่จะเอาอย่างนี้ เขากุญยลิกา หมู่ส่วนรวมส่วนใหญ่ ตัดสินใจเอาอย่างนี้ อาตมาก็ต้องถอดตัวถอดตน ต้องยอม แล้วก็ไม่มีอะไรต้าน มีอะไรก็สับสนุนเต็มๆ ทำเต็มที่ ต้องหมดความไม่เห็นด้วย ไม่มีเหลือความเห็นของเรา ต้องเห็นด้วยอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ คำว่าไม่เห็นด้วย คำว่าอันนี้ดีกว่า ตัด ไม่มี อันนี้ถูก อันนั้นที่เขาทำกันอยู่นั้นผิด ไม่ใช่ ต้องอันนั้นแหละคือถูก นั่นคือสมมุติสัจจะ แต่ถ้าเราบอก เรายังถูก อันนั้นผิดแล้วเราก็ไม่ยอม นั่นคือความล้มเหลวของปรมัตถสัจจะ เราไม่ได้ปรมัตถสัจจะ สัจจะที่จะปฏิบัติตนลดละ จิต เจตสิก รูป นิพพาน ล้มเหลว เป็นไปไม่ได้ เรื่องสมมุติสัจจะนั้นมันผิด มันถูก มันสมมุติ

กันไปตลอดกาลนาน ผิดก็ตาม ถูกก็ตาม ทุกอย่างมันเกิดจากเหตุปัจจัยองค์ประกอบ ทั้งกาละ
โอกาส เวลา บุคคล จิตวิญญาณคน ฐานของบุคคล เราจะอยู่กันอย่างเป็นเอกภาพและเป็นสุข อย่า
หลงยึดสังขารทั้งหลายเข้า อย่าไปยึดมั่นถือมั่นเอาเป็นเอาตายเป็นอันขาด ต้องเอาประโยชน์ตนที่เป็น
ปรมาตถสัจจะให้ชัด อย่าเผลอทีเดียว งานก็ดี บุคคลก็ดี ผิด-ถูกก็ดี เป็นโจทย์ให้แกการปฏิบัติธรรม”
รายละเอียดที่มากกว่านี้ติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่

สุขภาพฟันจากอดีตถึงปัจจุบัน

๑๘ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่คลินิกทันตกรรมสันตโศก อาจารย์ทันตแพทย์หาญณรงค์ พิทยะ ได้มา
ทำการตรวจสุขภาพฟันของพ่อท่านประจำปี โดยมี ทันตแพทย์สุรัชย์ พานิชย์วิสัย และทันตแพทย์หญิง
ฟ้ารัก ทิพยธรรม ร่วมทำการดูแลรักษาด้วย จากบันทึกรายงานผลที่หมอฟ้ารักได้เขียนส่งมาให้ดังนี้

รายงานผลการรักษาสุขภาพฟันประจำปี ๒๕๔๘ ของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มีดังนี้ เมื่อ
ปีที่แล้ว ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ พ่อท่านได้รับการตรวจรักษาสุขภาพฟันเช่นเคย โดยที่ปรึกษาคือ
อาจารย์ ท.พ.หาญณรงค์ พิทยะ (นามสกุลพระราชทาน) และดิฉัน ท.ญ.ฟ้ารัก ทิพยธรรม ได้เป็นผู้ช่วย
ดูแลรักษาฟันพ่อท่านร่วมกับท่านอาจารย์ด้วยเสมอมา ตั้งแต่ต้นครั้งที่ดิฉันยังเป็นนักศึกษาทันตแพทย์
ชั้นปีที่ ๕ ที่คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งนั้น ท่านอาจารย์หาญณรงค์ (ลำไย) พิทยะ เป็นอาจารย์ท่านหนึ่งในคณะทันตฯ จุฬาฯ
ที่ให้ความเมตตาช่วยดูแลรักษาฟันพ่อท่าน ขณะนั้นประมาณปี ๒๕๑๙ ฟันกรามล่างขวา # ๓๖
เป็นโรคปริทันต์มีถุงหนองลึก และมีการทำลายกระดูกมาก จนต้องทำการผ่าตัด ขจัดเอาสาเหตุของ
โรค ได้แก่อหินปูนและแผ่นคราบจุลินทรีย์ และถุงหนองที่ติดเชื้อรอบรากฟันซึ่งนี้ออกให้หมด แล้วทำ
การปลุกกระดูกขึ้นให้เต็มโอบอุ้มรากฟันไว้ให้แข็งแรงใช้งานได้ต่อไปฟันซี่นั้นยังแข็งแรงใช้งานได้ดีจนถึงบัดนี้
เกือบ ๓๐ ปีแล้ว (ถ้า ๒๕๔๙ ก็ครบพอดี) เป็นความภาคภูมิใจและยินดีปลื้มใจของท่านอาจารย์
และเหล่าพวกเราทีมงานที่ดูแลฟันให้พ่อท่านมา ทั้ง ท.พ.ทุกคนที่เข้ามาช่วยงานในคลินิกทันตกรรม
สันตโศกและผู้ช่วยทันตแพทย์ ที่ได้เข้ามาหมุนเวียนแบ่งเวลากันมาทำงานพิเศษสำคัญในแต่ละครั้ง
เป็นอย่างยิ่ง

ในขณะที่กาลเวลาผ่านไป ซึ่อื่นๆที่ดูเหมือนจะดีกว่ากลับต้องได้รับการบูรณะ ด้วย
การทำ Crown คือครอบฟันไว้ ด้วยเหตุผลความจำเป็นทางการแพทย์ ซึ่งจะไม่ขอบอกรายละเอียด
ให้มากเกินไปในที่นี้ เพียงแต่แจ้งว่า ขณะนี้พ่อท่านได้รับการดูแลปกป้องสุขภาพปากและฟันอย่างดี
เยี่ยมมาตลอด โดยได้รับการครอบฟันเป็น Gold crown (ทอง % มาตรฐานที่สุด + ผสมโลหะมีค่าอย่าง
อื่นตามมาตรฐานสากล โดยผู้ที่มีความประณีตและงานแต่ละชิ้นพิถีพิถันมาก) โดยมี ท.พ.อีกท่านหนึ่ง ได้มา
เป็นผู้ครอบฟัน เตรียมงานครอบฟันนั้น ๒ ซี่แล้ว (คือ ซี่ # ๒๖ กับ # ๔๖ คือกรามบนซ้ายซี่ที่ ๑, กับ
กรามล่างขวาซี่ที่ ๑) คือ ท.พ.สุรัชย์ พานิชย์วิสัย ได้ทำ Gold crown # ๒๖ ถวายและครอบถาวร
แล้วเสร็จสมบูรณ์ใน ๑๓ ก.ค. ๒๕๔๓ ส่วนอีกซี่หนึ่งคือ # ๔๖ ทำ Gold crown แล้วเสร็จสมบูรณ์

ในวันที่ ๓๑ ก.ค. ๒๕๔๖ ในปีต่อมา ๒๕๔๗ พ่อท่านก็ยังใช้งานบดเคี้ยวอาหารได้ดีทุกอย่าง ไม่มีอาการผิดปกติใดๆเลย ท.พ.ทุกคนล้วนยินดีชื่นชม ซึ่งไม่ใช่เพราะฝีมือของ ท.พ.เท่านั้น แต่เป็นเพราะพ่อท่านมีศีลาจารย์วัตรที่เคร่งครัดตามพระพุทธรูปดำรัส ในเรื่องการฉันเอากามังสวิรัตินำเสมอตลอดมา และงดเว้นน้ำตาล อาหารปรุงแต่ง อาหารขยะ และอาหารรสจัดต่างๆมาอย่างเป็นปกติ ไม่ฉันจุบจิบ ไม่ฉันแม่น้ำเปรี้ยว น้ำหวานนอกมือ หลังฉันแล้วก็แปรงฟันทันที หรือไม่ก็ไม่นานนัก ใช้อุปกรณ์ช่วยทำความสะอาดฟันตามที่ ท.พ.แนะนำนำมาเสมอ ท่านอาจารย์หาญณรงค์จึงปลาบปล้อมใจ และยกให้พ่อท่านเป็นผู้ป่วยโรคฟันและเหงือกที่มีสุขภาพดีมาก แต่ก็ได้สั่งเอาไว้หลังจากดูแลชุดหินปูนรักษาเหงือกทั้งปาก พร้อมขัดฟันให้ดีแล้วว่า ชี # ๑๖ มีการสึกของฟันมาก และเกิดจุดสีดำขึ้นทางด้าน mesial (ติดกับชี # ๑๕) เกรงว่าจะลุกลามแล้วอาจจะมีอาการเช่นเดียวกับฟันซี่ตรงข้าม (# ๒๖ ที่เคยเป็นและได้ทำ Gold crown ไปแล้วดังกล่าว) ท่านอาจารย์ให้ดิฉันพิจารณาช่วยวินิจฉัยและวางแผนการรักษาฟันซี่นี้ โดยจะต้องติดตามดูแล ซักถาม หรือคอยเงี่ยโสตสดับรับฟังคำบอกกล่าว หรือบ่นออกมาอย่างใดที่พ่อท่านจะมีอาการแม้เพียงเล็กน้อย ก็ให้เริ่มลงมือรักษาป้องกันไว้ได้เลย ตั้งแต่ ๓๐ มิ.ย. ๒๕๔๗

จนกระทั่งมาถึงปีนี้ ๒๕๔๘ พ่อท่านมีได้มีอาการใดๆปรากฏ เวลามา ๙ เดือนแล้ว จนกระทั่ง ๑๘ มี.ค. ๒๕๔๘ ดิฉันได้เรียนเชิญท่านอาจารย์มาดูแลรักษาสุขภาพต่อเนื่องเช่นเคย โดยที่ในครั้งนี้เป็นการรักษาชนิดป้องกัน เนื่องจากเป็นการพิจารณาวินิจฉัยทำนายโรค จากการพิจารณาเหตุ

เทียบเคียงประวัติที่เคยเป็นมาแล้ว จากฟันซี่ตรงข้ามและซี่อื่นๆที่เคยเป็นมาคล้ายๆกันตามลำดับ (#๒๖) ซึ่งสุดท้ายก็จบด้วย Gold crown โดย ท.พ.สุรัชย์

ดังนั้นในครั้งนี้นี้ ดิฉันจึงได้เชิญ ท.พ.สุรัชย์ มาด้วยพร้อมกันรวมเป็น ๓ หมอ ช่วยกันพิจารณา ตรวจพิจารณาและร่วมกันวินิจฉัยตัดสิน ว่าควรจะให้การรักษาอย่างไร วิธีใด จึงจะถูกต้อง เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยสูงสุด และประหยัดที่สุด

สรุปได้ว่า ท่านอาจารย์และดิฉันช่วยกันทำ F.M. prophylaxis (ขูดหินปูนขัดฟันทั้งปาก) ถวายพ่อท่านเช่นเคย และ ท.พ.สุรัชย์กับดิฉันช่วยกันอุดฟัน # ๑๖ OM. ด้วยการ ใช้ Light cured composite resin อุดโดยใช้วัสดุแข็งตัวโดยการฉายแสง เป็นการอุดแบบป้องกันไว้ก่อน ทั่วๆที่เกรงว่าจะเกิดอาการเสียวฟันเหมือน # ๒๖ ที่เคยเป็นมากมาก่อนแล้ว สุดท้ายก็ต้องทำ crown แต่ # ๑๖ OM. ที่ทำไปนี้ หลังจากอุดไปแล้วพ่อท่านไม่มีอาการใดๆเลย ใช้เคี้ยวได้เป็นปกติ (ในครั้งแรกคิดว่าควรทำ Gold crown ไปเลย ความเห็น ๒ ใน ๓) งานนี้ ท.พ.สุรัชย์ ให้ความเห็นว่า งานทุกชิ้นที่ท่านจะทำให้ผู้ป่วย หมอมีความรู้สึกเหมือนกับว่า กำลังรักษาฟันให้คุณพ่อคุณแม่หรือญาติ ฟันซี่ # ๑๖ ของพ่อท่านก็เช่นเดียวกัน หมอรู้สึกเหมือนว่ารักษาฟันให้คุณพ่อของคุณหม่อเอง การจะพิจารณาทำ Crown นั้นจะเป็นทางเลือกสุดท้าย เมื่อวิธีอื่นใดไม่ได้ผลดีต่อการรักษาฟันซี่นั้นๆ แล้ว ที่สุดทุกคนก็ปลื้มใจที่หมอสุรัชย์ทำได้ดีมาก ฟาร์กก็ช่วยงานอย่างตั้งใจไม่มีข้อผิดพลาดใดๆ ในกระบวนการรักษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และพ่อท่านก็ไม่มีอาการใดๆ ใช้งานได้ตามปกติ เช่นเดิม

ในปีที่พบว่าฟันหน้า # ๒๒ ของพ่อท่านมีแผ่นคราบจุลินทรีย์เกาะอยู่ แสดงว่าการแปรงฟันโดยใช้แปรงสีฟันไฟฟ้า หรือใช้เบตเตอร์รี่ให้เกิดพลังงานหมุนไปเอง โดยไม่ต้องใช้มีอนั้น มีผลต่อยกกว่าการใช้แปรงสีฟันธรรมดาด้วยมือของเราเอง (มือของพ่อท่านที่แปรงเอง ผู้อื่นบอกไม่ได้ คือสรุปเป็นสากลทั่วไปไม่ได้ อันนี้เปรียบเฉพาะตัวพ่อท่านเท่านั้น) ซึ่งถ้ามีคราบจุลินทรีย์เกาะนานๆไปจะเกิดเหงือกอักเสบ เป็นโรคเหงือก และโรคปริทันต์ ทำลายกระดูก-ฟันโยก-หลุด ต้องถอนทิ้งในที่สุด ท่านอาจารย์เห็นด้วยว่า พ่อท่านควรใช้ข้อมือหมุนแปรง และถูไปมาด้วยกำลังของมือพ่อท่านเองจะดีกว่า และคราบจุลินทรีย์ทุกแห่งในปากได้ถูกขจัดขัดเกลี้ยงเกล่าไปแล้ว ในวันที่ ๑๘ มี.ค. ๒๕๔๘ และพ่อท่านก็ได้รับการอุดฟัน # ๑๖ OM. ด้วย Light cured composite resin ไปเรียบร้อยแล้วด้วย หลังจากนั้นจนถึงบัดนี้ ๒๗ เม.ย. ๒๕๔๘ พ่อท่านก็ไม่ได้บ่นบอกรถึงอาการปวดเสียวใดๆเลย มีก็เพียงในงานปลูกเสกๆ ที่ศีรษะโศก ที่มีการกัดลิ้นอยู่หลายตำแหน่ง แต่ก็ได้ติดตามอาการและให้คำแนะนำไปบ้างแล้ว ในครั้งนั้น ท.ญ.ศิริมา เปี่ยมสมบูรณ์ ก็เป็นอีกผู้หนึ่งในทีมงานที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เสมอมา ช่วยดูแลแนะนำพ่อท่านในครั้งนั้น ทั้งยังเสียสละเวลามาช่วยดูแลรักษาสุขภาพฟันที่คลินิกทันตกรรมสันติโศก กับญาติธรรม คนวัด และเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาด้วย จนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อ ๒ วันก่อนก็ได้ถามอาการพ่อท่านเรื่องกัดลิ้น พ่อท่านบอกว่าขณะนี้ไม่มีแล้ว ทุกอย่างเข้าสู่สภาพปกติดีแล้ว ดิฉันและทุกคนก็รู้สึกสบายใจ แต่ก็พร้อมจะให้การรักษาเสมอไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ท.ญ.ฟาร์ก ทิพวงธรรม

ประชุมสถาบันบุญนิยม

๑๙ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่ห้องประชุมอาคารฟ้าอภัยใหม่ มีประชุมกรรมการสถาบันบุญนิยม ประเด็นที่พูดกันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดงานวิสาขบูชา ที่ท่านนายกฯ ดำริจะให้ยิ่งใหญ่ ถึงขั้นเป็นวันวิสาขบูชาของโลก โดยจะเชิญกลุ่มองค์กรศาสนาพุทธและศาสนาอื่นๆ มาร่วมในการจัดงาน พ่อท่านได้พูดถึงความดำรินี้ว่า “การจัดงานวิสาขะ คราวนี้เป็นความร่วมมือร่วมใจกัน อาจจะเป็นวันศาสนาสากล เป็นวันแห่งคุณธรรม เราก็กไม่เกี่ยง จะเป็นคุณธรรมที่ศาสนาอื่นๆ จะพยายามให้มีคุณธรรมขึ้นมาของเธอ ในกรอบของเธอ มันก็เป็นคุณงามความดีเป็นกัลยาณธรรม สถาบันบุญนิยมก็เป็นองค์กรหนึ่งที่เข้าไปร่วมกับเขา อาตมาจะเห็นดีเห็นชอบอย่างไรก็ต้องจ่ายอม”

มีผู้เสนอว่าอยากจะให้จัดงานวิสาขะ ไปตามสถานที่ต่างๆ ในต่างจังหวัด แทนที่จะมากระจุกตัวอยู่จุดเดียวที่พุทธมณฑล โดยมีกิจกรรมของการปฏิบัติบูชา ให้เกิดผลต่อสังคมวงกว้างไปถึงคนรากหญ้า ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ แทนที่จะจัดแต่ในกรุงเทพฯ ซึ่งจะมีผลต่อเฉพาะคนกรุงที่จะเปลี่ยนแปลงตนค่อนข้างยาก

พ่อท่านตอบในประเด็นนี้ว่า “ตั้งข้อสังเกตมาแต่ไหนแต่ไร เราไม่จัดงานวิสาขะ ทำโมโศกนี้ไม่จัดงานวิสาขบูชาสักที ถ้าใครสังเกตได้จะรู้สึกมาตลอดเวลาเลย และอาตมาก็ไม่มีคำตอบสักทีที่หอกเข้าใจไหม เพราะฉะนั้นอาตมาถึงได้ว่าเอาเถอะ ถึงอย่างไรเราไม่ต้องไปอะไรมากมายหรอก ให้มันบิบบๆ ให้มาพร้อมขึ้นมาว่าวันวิสาขบูชา ถ้าจะพูดไปแล้วแบบ magic แบบลิเกนิดหน่อยนะ ไม่ใช่เราไม่ได้จัดวิสาขบูชานะ เราก้จัดที่สวนลุมฯ คราวนั้นแล้ว นั่นแหละจัดวิสาขบูชาที่อาตมาพาจัดแหละ แต่วิสาขบูชาในโอศกเราเนี่ย พวกเราก้ว่าทำไมไม่จัด คนนั้นก็เอาวิสาขบูชา สีมาก็จะเอาวิสาขบูชาไปไว้ของเขานะ อาตมาก็ห้ามไว้ อย่าย่าง อย่ายิ่ง แล้วก็ไม่ทำอะไร วิสาขบูชาอาตมาก็พยายามให้ปล่อยให้วางดูซิมันจะเป็นอย่างไร ไม่รู้สิ... วิสาขบูชามันเหมือนกับว่าอาตมาสงวนไว้ตลอดเวลา แต่ตอนนี้ก็คิดว่าคงจะต้องเกิดแล้วกระมัง แต่มันจะเกิดอย่างไร อาตมาว่าอย่าเพิ่งเป็นตัวเราเลย แต่ก็ต้องทำ ถ้าเขาจะถามว่าเราจัดอะไร อาตมาก็ให้แต่เวียนธรรมะเฮ้อะ แสดงธรรมแล้วก็จบไม่มีอะไรมาก ใครจะมาไม่ประกาศ ถ้าจะประกาศอาตมาต้องห้ามเลย ถ้าใครสังเกตว่า แต่ไหนแต่ไรมา ใครจะจัดงานวิสาขะอาตมาก็...อย่า อย่ายัด อาตมาส่งเสริมให้ไปดู ไปช่วยงานวิสาขะที่คนอื่นเขาจัดด้วย ใครจะไปไหนก็ไป ไปเลยๆ มันก็แปลกสำหรับชาวโอศก ที่มันต้องเป็นอย่างนี้ เราไม่ต้อง แต่ให้ไปงานวิสาขะที่อื่นกัน สันตือโอศกนี้เราเคยไล่ให้ไปดูที่สนามหลวง ไปเลยไป ที่นี้ไม่ต้องเป็นห่วง วิสาขบูชาเนี่ย...ถ้าใครสังเกตได้ มันเป็นเช่นนั้นมายังไงไม่รู้ แต่ที่นี้มาถึงวันนี้แล้ว ก็ดูเอา”

ร่วมดำเนินมาเข้าตลาดหลักทรัพย์

๒๐ มี.ค. ๒๕๔๘ ที่สันตือโอศก ช่วงบ่ายขณะที่ได้ไปร่วมสัมมนาค้านบริษัทน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ที่รัฐสภาชั้นนี้ ได้กลับมารายงานให้พ่อท่านทราบ ว่าบรรยากาศดี เป็นการรวมตัว

กันโดยไม่ได้นัดหมาย ของกลุ่มที่มีแนวคิดที่ต้องการให้สังคมตอบายมุข มี พล.ต.จำลอง ถือว่าเป็น หัวหอกของการคัดค้านนี้ พลังคนที่ออกมาช่วยกันคัดค้านขนาดนี้ รวมถึงสื่อต่างๆด้วย งานนี้น่าจะ ค่อนข้างรัฐบาลสนับสนุน เนื่องจากถ้าไม่เห็นด้วยเขาก็คงไม่กล้าเอาเข้าตลาดหลักทรัพย์แล้ว แต่ที่ ผ่านมารัฐบาลนิ่งเฉยมาตลอด ผู้เป็นประธานและกำกับตลาดหลักทรัพย์ก็คือคนในคณะรัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าไม่ผ่านรัฐบาลมานี้ ทางตลาดหลักทรัพย์จะไม่กล้าเลย คือมันจะยุ่ง ถ้าเรื่องนี้ผ่านไป ได้ มันจะเหมือนกับระเบิด จะตามเก็บกันลำบากแล้ว พออันนี้เข้าตลาดหลักทรัพย์ได้ อันอื่นก็จะเข้าตาม ไม่ว่าจะอาบอบนวด รวมทั้งธุรกิจอบายมุขอื่นๆก็มีความชอบธรรมที่จะเข้าด้วย สังคมก็จะอุ่นวาย คิดว่าถ้าหยุดได้ตอนนี้ แม้หยุดได้ชั่วคราวก็ยังดี ให้เรามีเวลาตั้งหลัก แล้วคุยกับท่านนายกฯ ดีๆ มัน ก็ควรจะทำ ก็เลยชวน พล.ต.จำลองว่าวันที่ ๒๓ นี้ก็น่าจะไป แต่ท่านก็ไม่ไป ติดอยู่เมืองกาญจน์ว่า อย่างนั้น เพราะว่าถ้าไปน้ำหนักร่างมันจะเพิ่มขึ้นไปอีก ธรรมกายจะมาห่มหนึ่ง แล้วมาชวนเราไป พันหนึ่งหรือสองพัน เราก็บอกของเราไม่รับปากนะ

คณะวิจัยกองแพทย์ทางเลือก

๒๙ มี.ค. ๒๕๕๘ ที่สันติอโศก ดร.สาวิตรี เทียนชัย และคณะวิจัยจากกองแพทย์ทางเลือก ได้มากราบนมัสการและถวายหนังสือ รวบรวมองค์ความรู้ การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ซึ่ง กองแพทย์ทางเลือกได้จัดทำขึ้น รวมถึงสนทนาถึงการจะมาเก็บข้อมูล เบื้องลึกจากชาวอโศก ที่ดื่ม น้ำปัสสาวะเป็นประจำ

ตรวจสุขภาพตา

จากบันทึกรายงานที่คุณแพทย์เพียรธรรมเขียนส่งให้ ๓๐ มี.ค. ๒๕๔๘ ได้กราบพ่อบ้านนิมนต์ให้มาตรวจสุขภาพตา ที่คลินิกโพเวีย โดยจักษุแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจอประสาทตา ของ ร.พ.รามาช ชื่อ พ.ญ.สุชума วรศักดิ์ ผู้ดูแลรักษาพ่อบ้าน ที่คุณหมอพจน์ บุญศรี มอบความไว้วางใจให้ดูแลสุขภาพตาของพ่อบ้าน ตั้งแต่เมื่อครั้งที่ทราบว่าจะจอประสาทตาข้างขวาของพ่อบ้านเริ่มเสื่อม จนกระทั่งปัจจุบันหลังการรักษาแล้ว ก็ยังกราบนิมนต์พ่อบ้านมาตรวจ เพื่อเฝ้าระวังจอประสาทตาข้างซ้ายที่ยังดีอยู่ โดยขอให้พ่อบ้านมาตรวจทุก ๔-๖ เดือน ล่าสุดที่ผ่านมา พ.ญ.สุชума กราบเรียนพ่อบ้านเชิงล้อเล็กๆว่า พ่อบ้านมาตรวจครั้งนี้ครบปีพอดี (ดูจากบันทึกการรักษาครั้งที่แล้ว)

สุขภาพตาโดยรวมของพ่อบ้านไม่มีปัญหาใดๆ ต้อกระจกที่มีเพิ่มจากเดิมเล็กน้อย ซึ่งยังไม่ถึงเวลาที่ควรจะต้องทำอะไรในขณะนี้

นอกจากนี้ได้มีการพูดคุยกันถึงภาวะความเสื่อมของตาข้างขวา บริเวณศูนย์กลางจอประสาทตา (macular) ที่เป็นเพียง ๒๐ % ของลูกตา เสียไป เทียบกับอีก ๘๐ % ที่ยังอยู่ในสภาพดีมาก มีผลทำให้การมองเห็นของตาข้างขวา ทำได้แค่เพียงช่วยให้เห็นภาพสว่างขึ้นเท่านั้นเอง ไม่สามารถบอกรายละเอียดของภาพได้

ดังนั้นจึงต้องคอยสังเกตอาการผิดปกติ ที่อาจเกิดขึ้นกับตาข้างที่ยังดีอยู่ ซึ่งจากข้อมูลทางสถิติที่มีผู้ศึกษาไว้พบว่า ภาวะความเสื่อมของจอประสาทตา เนื่องจากวัยมักจะเกิดกับตาทั้งสองข้าง จึงกราบนิมนต์พ่อบ้านใช้แผ่นตารางที่เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน ใชมองดูโดยปิดตาทีละข้าง หากเห็นเส้นตารางเบี้ยว หรือโค้งไปจากความเป็นจริงที่เป็นตารางเส้นตรงๆตัดกัน หรือเกิดภาพดำเป็นบริเวณกว้าง แสดงว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้น หรือขณะที่ลืมตาอาจมีแสงวาบคล้ายฟ้าแลบเกิดขึ้น นี่เป็น

สัญญาณูกเงินที่ควรต้องมาพบจักษุแพทย์โดยด่วน

อีกทั้งได้มีการพูดกันถึงผลกระทบจากการอบตาด้วยความร้อนและสมุนไพร ที่พ่อท่านได้รับการดูแลรักษาโดยสูตรหมอกระเหรี่ยง ตามที่ลงในข่าวโทรทัศน์รายปักษ์ คุณหมอแสดงความเห็นว่าไม่น่าจะมีผลดีต่อการรักษาจอประสาทตา แต่ในทางตรงข้ามความร้อนจากการอบ-รมตา จะทำให้หลอดเลือดตาขยายมากขึ้น หรือสมุนไพรที่ใช้จะมีฤทธิ์เพิ่มความดันโลหิตหรือไม่ ซึ่งภาวะอย่างนี้ไม่เป็นผลดีแน่ๆ

สุดท้ายคุณหมอได้ถวายยาวิตามินตัวใหม่ล่าสุด ที่จักษุแพทย์นิยมใช้ในผู้ป่วยที่มีภาวะจอประสาทตาเสื่อมจากวัย โดยให้ฉันครั้งละ ๑ เม็ด หลังอาหารฉันวันเว้นวัน ต่อเนื่องกัน อีกทั้งนิมนต์พ่อท่านมาตรวจในอีก ๖ เดือนข้างหน้า รวมถึงคุณหมอได้ถามถึงคุณหมอพจน์ บุญศิริ เมื่อทราบว่าคุณภาพไม่ค่อยจะแข็งแรงจึงไม่ได้มาด้วย ก็มีคุณหมอแสดินมาทำหน้าที่แทน คุณหมอได้ฝากความระลึกถึงมายังคุณหมอพจน์ให้หายจากภาวะเจ็บป่วยโดยเร็ว

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ จากบางส่วนของโอวาทปิดประชุมชุมชนสันติอโศก ๒๖ มี.ค. ๒๕๔๘ ดังนี้ “หมูนี่รู้สึกแข็งแรงดี เข้าๆก็กำลังจะปรับตารางเวลาให้ดีๆ สองทุ่มก็จะไปนอนแล้ว ตื่นตีสี่ตีสี่ครึ่ง ออกกำลังกาย แล้วก็ไปบิณฑบาตเวลาตีห้าครึ่ง กลับจากบิณฑบาตก็อาบน้ำอาบท่า แล้วก็ทำงาน ออกกำลังกายมาเดือนกว่า วันละประมาณ ๕๕ นาทีทุกวัน วันไหนที่ทำไม่ได้ก็ไม่ได้ทำ นอกจากนี้ยังมีผู้ไปทำราวให้โหนดในห้องทำงานด้วย

อาตมาเห็นโทษภัยของการไม่ออกกำลังกายแล้ว มันขายหน้ามาก ตอนที่เจ็บนั้น แด่ก้าวเท้าขึ้นก็ไม่ได้ ต้องถอยหลังขึ้นแทน แม้แต่จะก้าวขาหลังจากที่สูงลงที่ต่ำก็ไม่ได้ ต้องมีคนช่วยพยุงประคอง ตอนนั้นก็ล้มเนื้อเริ่มฟิตแล้ว พวกเราก็ต้องรักษาสุขภาพ อาหารเราดี อารมณ์ของเราก็ดี อาตมาว่าอารมณ์นั้นมันฆ่าคนเยอะนะ อาตมาคิดว่าอาตมาไม่มีอารมณ์ที่จะทำให้เกิดอะดรีนาลีนอะไร อารมณ์ของอาตมาหลังเอนโดฟินอย่างเดียว คือมันไม่ยึดอัด ไม่ได้เคือง ไม่ได้โกรธ ไม่ได้เศร้า ไม่ได้หมอง แม้เขาด่าก็ยังไม่หมอง พวกเราก็ต้องฝึก เพราะธรรมชาติทำให้พวกเราไม่มีอารมณ์ที่เป็นโทษ อารมณ์ของพวกเราน่าจะเป็นคุณ

ต้องพยายามออกกำลังกาย ต้องมีอิทธิบาทในการออกกำลังกาย ต้องพากเพียรให้พอเหมาะพอดี มีฉันทะ วิริยะ ถ้าไม่มีฉันทะ มันก็เกิดการต้าน เกิดปฏิกิริยาในตัวเองนะ มันไม่ดี อาตมา รู้สึกว่าไม่มีอะไรมาต้าน ไม่ชี้เกี้ยว มันกลายเป็นเรื่องประมาทที่จะเอาเวลามาทำงาน อาหารของพวกเราไม่มีปัญหา ตอนนี้ชุมชนเราทุกที่ออกกำลังกายกันดี ที่ปลื้มอโศกก็ฟิตกันน่าดู ทำวัตรเสร็จก็ออกกำลังกายกัน บ้านราชาก็พยายามทำ เรื่องอากาศ เอนกาย ต้องพยายามเพียรและพักให้สมดุล เอาพิษออก แล้วแต่ว่าใครจะเอาพิษออกด้วยวิธีใด ตอนนี้อาตมาทำดีที่ออกเดือนละสองครั้ง แล้วก็ไม่มีกินวิตามิน อาหารเสริมอะไรก็ไม่กิน ของจริงแท้ๆ ร่างกายก็ดูดี พอเป็นพอไป

อาตมาภาคภูมิใจในธรรมชาติของพระพุทธเจ้า มันพิสูจน์ด้วยรูปธรรม อย่างพวกเรานี้แหละ อยู่ท่ามกลางลาภ ยศ สรรเสริญ และโลกียสุข เราก็มองว่าเขาแย่งกัน เขามี เขาได้กันต่างๆนานา

พวกเราเห็น แต่ก็ได้ไม่ได้รับชยา ไม่ได้อยากแข่งอะไรกับพวกเขา เขาก็มีกันไปตามโลกของเขา แย่งกันไปตามนั้น แต่พวกเราก็มามากน้อยสั้นโตะ เลี้ยงง่ายกันอย่างนี้แหละ ตามคุณธรรมที่พระพุทธเจ้าได้สั่งสอนไว้ เราได้จริงๆ แล้วนี้ พวกเรากียืนอยู่อย่างสง่าผ่าเผย ซึ่งเขาก็มองว่าพวกเราไม่สง่าผ่าเผย เป็นคนกระจอก เป็นคนมอซอ ก็แล้วแต่เขาจะมอง อาตมาก็ว่ามองไม่เห็น เขาเข้าใจไม่ได้ มันไม่ใช่จะเข้าใจได้ง่ายๆ เราเป็นคนเสียสละ สร้างสรรเพื่อคนอื่นๆ มันไม่ใช่อะไร ยิ่งกิเลสในตัวเรา เราก็ละลดย่างตั้งใจและเป็นไปได้จริงๆ ถึงขั้นเราไม่ต้องไปยึดถือว่าเป็นเรา เป็นของเรา เป็นบุญเป็นคุณ ไม่ต้องคิดเป็นโน่นเป็นนี่ กิเลสเรากียังไม่มี ตัวตนเรากียังไม่มี สบายใจ ไม่มีเวรภัย เพราะไม่ได้ยึดถือจองไว้เป็นบุญเป็นคุณสำหรับตน แต่บุญคุณผู้อื่นที่มีต่อเราต้องตอบแทน ต้องทดแทน เป็นคุณงามความดีของมนุษย์ ผู้ยังไม่ประิณิพานทุกคนทุกศาสนาต้องวงเวียนในวัฏสงสาร ดังนั้นถ้ามันตัดขาดเวรภัย ไม่ต้องมีเวรภัย มันก็ยิ่งดี ไม่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่ดีขึ้นแน่ๆ ยิ่งตัดได้มาก ล้างได้มากก็ยิ่งปลอดภัยมาก แม้แต่ในปรมาตม์ แม้แต่ในจิต เวรภัยมันหมดวิบากกัน ยิ่งไม่ติดยึดเป็นของเรานี้แหละ เรายิ่งมีบุญหรือกุศลเสริมขึ้นที่แท้จริง เพราะโดยสัจจะมันคือสัจจะ ความรู้สึก ด้วยกรรมกิริยาของมโนกรรมก็ตาม ยิ่งมีพฤติกรรมทางกาย ทางวาจา มันยิ่งชดอยู่แล้ว บูรณาการกรรมของตนๆ เกิด

คุณธรรมอย่างนี้อาตมาพาทำนี้ อาตมาไม่ร้อนใจ ใครจะบอกว่ามันช้า มันได้แต่กลุ่มเล็กๆ น้อยๆ โตไม่ได้ อาตมาไม่เคยกลัว มันอาจจะช้า แต่อีก ๕๐๐ ปีมาด้วยกัน เพราะมันเร็วไม่ได้หรอก มันไม่่ง่าย แม้มันไม่เร็วก็จะไม่แปลกอะไร ขอให้มันจริง คนที่ได้แล้วจริง คุณก็มีบุญจริง มีความสบายจริง ประเสริฐจริง เป็นประโยชน์ต่อโลก ต่อมนุษย์เขาจริง เราจะต้องแคะอะไร เสียใจอะไร น้อยใจอะไร อีกอันหนึ่งอาตมามั่นใจอยู่เลยนะว่าพวกเราจะเป็นคนอายุยืน ถ้าอาตมาพิสูจน์ตัวอาตมาได้จริง อายุถึงร้อยจริงๆ นะ อาตมาจะมีภาษา จะมีโวหาร ประกาศยืนยันทฤษฎีนี้ว่า นี่คือนทฤษฎีของพระพุทธเจ้า คุณไม่ต้องไปหาอายุวัฒนะ ที่ชาวโลกคนไหนพยายามปรุงมาหลอกเราเลย คุณไม่ต้องไปหาอะไรต่างๆ นานา มาหลอกมาล่อหลอก ถ้าจริง...อาตมาอายุถึงร้อย ไม่ต้องประกาศเพราะมันประกาศตัวมันเองอยู่แล้ว อาตมาว่าจะพยายามจริงๆ จะใช้อธิบาทดูว่าจะอายุยืนได้จริงไหม”

 รักษาราม.

๒๖ เม.ย. ๒๕๔๘

จอมตาจปนทางสาขธรรม

เธอคือนักรบที่แกร่งกล้า
 เธอคือผู้มีปัญญารู้ถูกผิด
 เธอคือราชหญิงเข้าใจชีวิต
 เธอคือผู้ลิขิตชีวิตเธอเอง
 มาเดินทางสาขธรรมตามแนวนี้
 มาสรรสร้างคุณความดีมีศีลเคร่ง
 มาลดละหน่วงจางคลายไม่หวั่นเกรง
 เป็นนักละมอดตามตนจริงจังเกรียงไกร

ระมัดระวัง

น้ำท่วมป่า แผ่นดินไหว ไฟไหม้ป่า
 ภูถ้ำคว่ำ ภัยพิบัติ อุบัติภัย
 เห็นขอกาน คนร่ำรอน จรเกล็ดอันไป
 โปรดรู้ไว้ "คุณภาพคน" อับจนลง
 เห็นฝนมา พายุโหม โทมกระหน่ำ
 น้ำป่าซ้ำ เขียวไกล เทมีอนไฉ่สง
 อุกถภัย ไกลมา ท่วมป่าดง
 "ด่วนสายตรง" แจ้งเหตุการณ์ สัจญาณภัย
 เห็นคนโง่ ได้ดี มีอำนาจ
 เห็นฉ้อราษฎร์ บังทลวง ช่วบขี้ใหญ่
 เห็นปากท้อ ของพวกฟอง ก่อมนมองใคร
 สัจญาณภัย ทายนะ จะครอบเมือง
 เห็นดินแยก แดงระแวง แท้ทั้งกบฏ
 ฟันลอยฟุ้ง ทกถน ทมนสิเทตือ
 ไร่พันธ์พืช ไร่ธรรมา พาศีลเคื่อง
 บอกลือเรื่อง ความแค้นแค้น เข้าครอบครอง
 เห็นสินค้า ขึ้นราคา ขาดตลาด
 ค่าเงินบาท ตกต่ำ ช้ำพยอม
 ปล้นจี้มา ช่มชู้ ดิ้นตามอง
 สัจญาณภัย ทั้งพอง จะมาเยื่อน

แม้ล้มลุกคลุกคลานไม่ยอมแพ้
 ใจเป็นแผลก็เจ็บใจเจ็บใจ
 แม้ขุ่นข้องขัดเดือองละเทือนใจ
 สู้อดทนฝืนจี้มไว้ทั้งน้ำตา

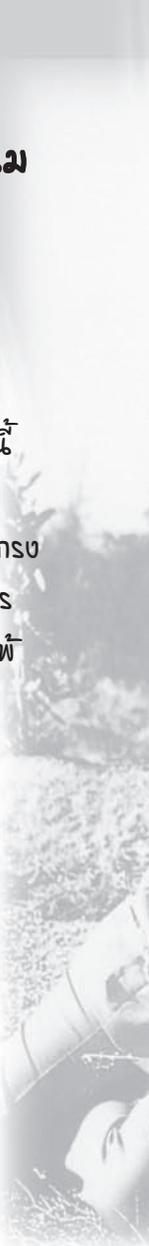
มากหม่นญาติพี่น้องไม่เห็นด้วย
 ไม่เอออวงเธอจงหาญเข้าฟันฝ่า
 ตามรองเท้าบรมปราษฎ์ศาสนา
 มีพ่อท่านนำพาที่ถูกธรม

ชี้ทะเลอ้อธธาสารพัด
 ให้กำจัดม้ามั่นอง่าไหลหลง
 รั้งแสร้งรั้งลี้ก้ากระหน่ำลง
 บดเป็นผงพร้อมจะเผาไม่เอาแล้ว

เธอคือนักรบผู้สามารถ
 อันหม่มารวันหวาดเป็นทิวแถว
 จังขจัดจิ้นก็ก้าวต่อไปไม่เปลืองแนว
 ใจแน่วแน่จอมตาจปนทางสาขธรรม

ทอง ๑๐๐%

ปรีดี อุทัย

ชื่อใหม่ นางสาวถึงฝัน ปั้นวิชัย **มีพี่น้อง** ๓ คน เป็นคนที่ ๑
ชื่อเดิม นางสาว ศิริวรรณ ปั้นวิชัย **ภูมิลำเนา** จ. นครสวรรค์
เกิด ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๗ **สถานภาพ** โสด
การศึกษา ๑. ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์
๒. รัฐศาสตร์บัณฑิต มสธ.
อาชีพเดิม รับราชการ (พยาบาลวิชาชีพ ๕)
สถานที่ทำงาน รพ.เก้าเลียว จ.นครสวรรค์

- ปี ๒๕๓๕ พบอโศกจากหนังสือธรรมะในห้องสมุด
- ปี ๒๕๔๐ ร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ อ.ไพศาลี และอ่านหนังสือสารอโศกต่อเนื่องประทับใจธรรมะจากพ่อท่าน "เรื่องโลกาภิวัตน์นวัตกรรมใหม่" ไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อนและหมุกกลุ่มที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ทำประโยชน์ตนประโยชน์ท่านและรับใช้งานศาสนา
- หลังจากรับประทานอาหารมังสวิรัต ลดละเลิกอบายมุข การแต่งตัว ทรงผม และถือศีล ๘
- ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕ ติดตามร่วมกิจกรรมหมุกกลุ่มตลอด เช่น โครงการไม่ป่วยช่วยชาติ, อุโบสถศีล
- ปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ ช่วยราชการชุมชนศาลือโคก ๒ ปี เป็นพี่เลี้ยงอบรม ธ.ก.ส. คุรุวิชาการสุศึกษาและฝ่ายพยาบาล

- ปี ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน ลาออกจากราชการ
 - ทำงานด้านเอกสารข้อมูลต่างๆ ของพรรคเพื่อฟ้าดิน
 - งานวิทยุชุมชน รายการ “อมสิน แห่งความดี”
 - งานที่ขาดแคลนคนทำงานและหมู่เห็นสมควรให้ทำ (ตามที่ได้รับมอบหมายจากหมู่กลุ่ม)

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

๑. ความที่จะให้ได้ดีตั้งใจเรา (หลักการมากเกินไป) ขาดการยืดหยุ่น เน้นงานมากกว่าจิตวิญญาณ
๒. อ่อนนุ่มถ่อมตนน้อยไป ขาดการประสานงาน (อยู่ในภพ)
๓. การประมาณ หรือการบริหารยังไม่ลงตัวในหลายๆเรื่องทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

แนวทางแก้ไข

ต้องศึกษา ศิล สมาธิ ปัญญา และเอาจริงกับการปฏิบัติธรรมมากขึ้น ให้เวลาตรวจสอบ (เตวิชโซ), ขยันทำใจหทัย - การบ้าน (ผัสสะ), พิจารณาธรรม - ออกนอกภพ(เอาภาวะมากขึ้น)

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

ศีลข้อ ๔ ให้บริสุทธิ์, เมตตาตนและลดการเบียดเบียนในทุกสรรพสิ่ง อยู่วัดให้มีความสุข และ สนุกในทุก ๆ งาน เพิ่มอิทธิบาท (ขยันหน่อย)

คติประจำใจ

เวลานอนในหลุมฝังศพอีกยาวนาน ทุกวินาทีเป็นวินาทีแห่งบุญ

เป้าหมายชีวิต

เข้าใจกิเลส(ข้อบกพร่อง)ในตนมากขึ้น และเพียรลดให้มากที่สุด

ข้อดีข้อฝากให้หมู่กลุ่ม เชื่อนั่นว่า “มิตรดี สหายดี เป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์”

ขอบคุณหมู่กลุ่มที่ให้โอกาสในทุกๆ เรื่องด้วยความเมตตาอย่างสุดซึ้ง

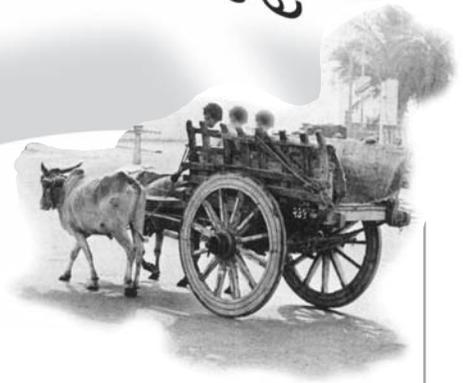

กว่าจะถึง
อรหันต์

 โดย...นวมบุษย

◎ มีฤทธิ์เฝ้ามามากมาย
ไม่ตายก็ยอมได้
แต่ยอมชีพตัดชัย
เพื่อให้หมดหนี่กรรม

พระมหา โมคคัลลานเถระ

WS๒ มหาโมคคัลลานเถระนั้น ได้ถือกำเนิดจากสกุลพราหมณ์ ที่หมู่บ้านโกสิตคาม ใกล้ๆนครราชคฤห์ในแคว้นมคธ โดยได้ชื่อว่า **โกลิตะ** เป็นบุตรของพราหมณ์หัวหน้าหมู่บ้าน ซึ่งมีมารดาชื่อโมคคัลลีพราหมณี และมีเพื่อนสนิทคนหนึ่งที่อยู่หมู่บ้านใกล้ๆกันชื่อ **อุปติสสะ**(คือพระ-สารีบุตรนั่นเอง)

โกลิตะ กับ อุปติสสะเป็นสหายกันมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็กเลยทีเดียว เพราะสองสกุลสนิทสนมกันมาได้ ๗ ชั่วสกุลแล้ว ทั้งสองจึงเรียนด้วยกัน ไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอๆ

ต่อมาได้บวชแสวงหาโมกขธรรมในสำนักของ**สญชัยปริพาชก** แต่เห็นว่าไม่เป็นทางหลุดพ้นจากกิเลสได้ สองสหายจึงลาไปบวชในสำนักของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม**

เมื่อบวชได้ ๗ วัน ภิกษุโมคคัลลานะ (เรียกโกลิตะตามชื่อของนางพราหมณีโมคคัลลี ผู้เป็นมารดา) ได้บำเพ็ญสมณธรรม(ธรรมของผู้สงบระงับกิเลส) อยู่ที่บ้านกัลลวาลมุตตคามในแคว้นมคธ ฝึกฝนพากเพียรอย่างหนัก จนกระทั่งเหนื่อยเพลียเกิดอาการหนึ่งโง่กวง โดนกิเลสถิ่นมิทธะ (จิตง่วงหรือซึม) ครอบงำ

พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงเสด็จมาโปรด ด้วยการตรัสถามว่า

“ดูก่อนโมคคัลลานะ เธอง่วงหรือ....เธอง่วงหรือ....”

ภิกษุโมคคัลลานะได้ยินเสียงของพระศาสดาเรียกอยู่ จึงได้สติขึ้นมา แล้วตอบออกไป

“เป็นอย่างนั้นพระเจ้าข้า”

“ดูก่อนโมคคัลลานะ เธอจงฟัง เมื่อเธอไม่มีสัญญา(การกำหนดรู้) อย่างไม่ได้อยู่ ความมั่งง่อมครอบงำได้ **ฉะนั้นเธอพึงทำไว้ในใจ ซึ่งสัญญานั้นให้มาก ก็จะเป็นเหตุให้เธอละความมั่งง่อมได้**

แต่ถ้ายังละไม่ได้ เธอพึงตริกตรองพิจารณาถึงธรรม ตามที่ตนได้ สดับแล้ว ได้เรียนมาแล้วด้วยใจ ก็จะเป็นเหตุให้เธอละความมั่งง่อมได้

แต่ถ้ายังละไม่ได้ เธอพึงสารถยธรรม ตามที่ตนได้สดับมา ได้เรียน แล้วโดยพิสดาร ก็จะเป็นเหตุให้เธอละความมั่งง่อมได้

แต่ถ้ายังละไม่ได้ เธอพึงแยงช่องหูทั้งสองข้าง หรือเอามือลูบตัว ก็จะเป็น เหตุให้เธอละความมั่งง่อมได้

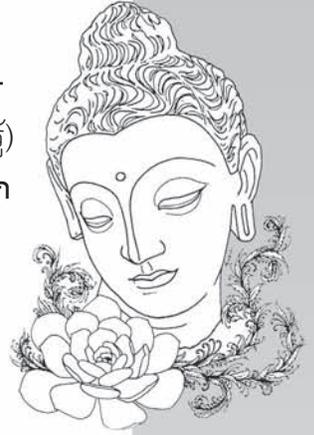
แต่ถ้ายังละไม่ได้ เธอพึงลุกขึ้นยืน เอนน้ำล้างหน้า เหลียวดูทิศทั้งหลาย **แหงนดูดาวฤกษ์(ดาวที่มีแสงสว่างแผ่รังสีออกได้รอบตัว) ก็จะเป็นเหตุให้เธอละ ความมั่งง่อมได้**

แต่ถ้ายังละไม่ได้ เธอพึงทำในใจถึงอาโลกสัญญา(กำหนดหมายแสงสว่าง) ตั้งความสำคัญในกลางวันว่า กลางวันอย่างไร กลางคืนก็อย่างนั้น กลางคืนอย่างไร กลางวันก็อย่างนั้น มีใจเปิดเผยไม่มีอะไรหุ้มห่ออยู่ ทำจิตให้มีแสงสว่างเกิด ก็จะเป็น เหตุให้เธอละความมั่งง่อมได้

แต่ถ้ายังละไม่ได้ เธอพึงอธิษฐาน(ตั้งจิตกำหนดใจ) จงกรม(การเดินไปมา **โดยมีสติกำกับไม่ให้กิเลสครอบงำได้) กำหนดหมายเดินกลับไปกลับมา สำรวมอินทรีย์ (ร่างกายและจิตใจ) มีใจไม่คิดไปภายนอก ก็จะเป็นเหตุให้เธอละความมั่งง่อมได้**

แต่ถ้ายังละไม่ได้อีก เธอจงสำเร็จสี่หไสยา คือนอนตะแคงเบื้องขวา ซ้อน เท้าเหลื่อมเท้า มีสติสัมปชัญญะ กำหนดหมายเวลาที่จะลุกขึ้น พอตื่นแล้ว พึงรีบลุก ขึ้นด้วยตั้งใจว่า เราจะไม่ทำความสุขในการนอน ไม่ทำความสุขในการเอนข้าง ไม่ทำ ความสุขในการเคลิ้มหลับ

ดูก่อนโมคคัลลานะ เธอพึงศึกษาอย่างนี้เถิด”

แล้วพระศาสดาทรงทำให้ภิกษุโมคคัลลานะสลัดใจ ด้วยคำตรัสปลูก
สำนึกที่ว่า

“โมคคัลลานะ ความพยายามของเธออย่าได้ไร้ผลเสียเลย”

เมื่อได้ฟังกรรมฐาน(วิธีปฏิบัติลดละกิเลสให้เหมาะสมกับฐานะ)
ที่พระศาสดาช่วยบรรเทาความโง่งงแล้ว ภิกษุโมคคัลลานะก็เจริญวิปัสสนา
(ฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง) ให้เข้าถึงมรรคผลจนได้บรรลุธรรม
ทำกิเลสสิ้นเกลี้ยง **เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในพระพุทธศาสนา** ซึ่งพระศาสดาทรง
ยกย่องเป็น**เอตทัคคะ(ผู้ยอดเยี่ยมพิเศษในทางใดทางหนึ่ง)** ในด้าน**ผู้มีฤทธิ์มาก**
และได้เป็น**อัครสาวกเบื้องซ้ายของพระผู้มีพระภาคเจ้า** มีคุณวิเศษเหล่านี้คือ
ปฏิสัมภิทา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖

มีอยู่วันหนึ่ง ปรากฏ**หญิงแพศยา(สำสอน,โสเภณี)** ได้เข้ามาเฝ้าโลก
พระมหาโมคคัลลานเถระ ท่านจึงอบรมสั่งสอนนางว่า

“เราตีเทียนกระท่อม คือสรีระร่างกายที่สำเร็จด้วยโครงกระดูกนี้ อันฉาบทา
ด้วยเนื้อ ร้อยรัดด้วยเส้นเอ็น เต็มไปด้วยของสกปรก มีกลิ่นเหม็นน่าเกลียด ที่คน
ทั้งหลายเข้าใจว่าเป็นของของตน

**แม้ร่างกายของเธอก็เช่นกันกับตุ๋นอันเต็มไปด้วยคุณ(อุจจาระ) มีหนังหุ้มห่อ
ปกปิดไว้** เหมือนนางปีศาจมีผีที่อก มีช่องแก้มช่องเป็นที่ไหลออกเนื่องนิตย์ จึงควร
ละเว้นสรีระของเธอ อันมีช่องแก้มช่องที่เต็มไปด้วยกลิ่นเหม็น ดังชายหนุ่มผู้รักสะอาด
หลีกเลี่ยงมุตคุณ(บัสสาวะ อุจจาระ) ไปจนห่างไกล ฉะนั้น

หากว่าใครๆ ฟังรู้จักสรีระของเธอ เช่นเดียวกับที่เรารู้จักแล้ว ก็จักพากัน
หลบหลีกเธอไปเสียห่างไกล เหมือนคนที่รักสะอาดเห็นหลุมคุณ
ในฤดูฝน แล้วหลีกเลี่ยงไปจนห่างไกล ฉะนั้น”

หญิงแพศยาได้ฟังคำสอนนั้นแล้ว ก็ยังไม่เกิด
ความสลัดใจ ได้ตอบพระเถระว่า

“ข้าแต่สมณะผู้มีความเพียรมาก ท่านพูด
อย่างไรก็เป็นจริงอย่างนั้น แต่คนบางจำพวกยังจมอยู่ใน
ร่างกายอันนี้ เหมือนกับโคเฒ่าที่จมอยู่ในตม ฉะนั้น”

พระเถระเห็นว่าเธอยังมีมิจฉาทิฐิ(ความ
เห็นผิด)อยู่ จึงกล่าวสอนส่ำทับให้นางสำนึกว่า การ
ประพฤติดีตามใจชอบนั้น ไม่มีประโยชน์มีแต่หน้โทษมาให้
โดยถ่ายเดียว

“ผู้ใดประสงค์ย่อมาจากอากาศด้วยขมั้น หรือด้วย

กว่าจะถึงอรหันต์

น้ำย้อมอย่างอื่น การกระทำของผู้นั้นย่อมทุกข์ลำบากเปล่าๆ เพราะจิตของเรานี้ก็เสมือนเช่นอากาศ เป็นจิตตั้งมั่นด้วยดีในภายใน ฉะนั้นเธออย่ามาหวังความรักจากฉัน ที่มีอยู่ในดวงจิตอันลามกของเธอเลย เหมือนตัวแมลงถลาเข้าสู่กองไฟ ย่อมถึงความพินาศฉะนั้น

เธอจะดูร่างกายที่กระตุก ๓๐๐ ท่อนยกขึ้นตั้งไว้ มีแผลทั่วไป อันบุญกรรมกระทำให้วิจิตรและกระสับกระส่าย ซึ่งพวกคนพาล(โง่เขลา) พากันปรารภนาอยู่โดยมาก ร่างกายนี้ไม่มีความยั่งยืนมั่นคงอยู่เลย”

หญิงแพศยา เล้าโลมพระเถระไม่สำเร็จ กลับโดนตำหนิติเตียนสั่งสอน ก็ให้รู้สึกอับอาย รีบหลบหนีหนีไปจากที่ตรงนั้นทันที

กาลต่อมา...ชื่อเสียงของพระมหาโมคคัลลานเถระที่เป็นผู้มีฤทธิ์มาก กระฉ่อนไปทั่ว ทำให้พวกเดียรถีย์(นักบวชนอกพุทธศาสนา) เกิดจิตริษยา ด้วยเข้าใจเอาเองว่า

“เหตุที่พระสมณโคดมได้ลาภสักการะเกิดขึ้นมากมาย ก็เพราะอาศัยฤทธิ์ของภิกษุชื่อโมคคัลลานะนี่เอง”

พวกเดียรถีย์จึงตกลงกันจ้างโจรด้วยทรัพย์ ๑,๐๐๐ กหาปณะ(๔,๐๐๐ บาท) ให้ฆ่าพระโมคคัลลานะเถระเสีย พวกโจรก็มาดักฆ่าพระเถระ แต่พระเถระมีฤทธิ์มาก ได้หลบพ้นภัยอยู่เสมอ จนกระทั่งพระเถระได้พิจารณาเห็นว่า นี่เป็นกรรมเก่าที่ตนได้กระทำไว้ในอดีตชาติ จึงไม่หลบหนีอีกต่อไป ยอมให้พวกโจรทุบตีจนกระดูกทั่วกาย แผลกละเอียด พวกโจรเข้าใจว่าพระเถระตายแล้ว จึงพากันหนีไป

แต่พระมหาโมคคัลลานะยังไม่ยอมตาย ด้วยคิดว่า

“เราจะต้องถวายบังคมลาพระศาสดาก่อน แล้วจึงจะปรินิพพาน”

พระเถระได้ใช้ฤทธิ์ไปเข้าเฝ้าพระศาสดาแล้วจึงไปปรินิพพานที่กาฬศิลาประเทศ จากนั้นข่าวคราวว่าพวกโจรฆ่าพระเถระตาย ก็แพร่สะพัดไปทั่วชมพูทวีป

พระเจ้าอชาตศัตรู ทรงให้สืบหาพวกโจร จนกระทั่งจับโจรทั้งหมดได้ แล้วรู้ว่าพวกเดียรถีย์เป็นผู้ว่าจ้างฆ่า จึงทรงให้ประหารชีวิตทั้งหมดอย่างทารุณ

ภิกษุทั้งหลายได้สนทนากันในธรรมสภาถึงเรื่องนี้

“พระอัครสาวกเบื้องซ้าย ถึงแก่ความตายอย่างนี้ไม่เหมาะสมเลย”

พระศาสดาเสด็จมาพอดี จึงตรัสว่า

“ความตายของโมคคัลลานะนั้น ไม่เหมาะสมแก่อัตภาพ(ตัวตน)นี้เท่านี้ แต่เหมาะสมแก่กรรมที่โมคคัลลานะได้กระทำไว้ในชาติกาลก่อน”

ภิกษุทั้งหลายกราบพูลขอให้พระศาสดาตรัสเล่า พระองค์จึงทรงกล่าวถึงเรื่องราวในอดีตนั้น

ใน อดีตกาล โมคคัลลานะได้เกิดเป็น**กุลบุตรคนหนึ่ง**ในนครพาราณสี ต้องทำงานหาทรัพย์และตั้งดูแลปรนนิบัติ**บิดา มารดา**ตามชอบด้วยตนเอง ทำให้บิดามารดาเป็นห่วง จึงกล่าวว่า

“ลูกเอ๋ย เจ้าคนเดียวทำงานหนักทั้งในบ้านและนอกบ้าน เราจะติดต่อกับนางกุมาริกา(เด็กหญิง)สักคนมาให้เจ้า”

แต่ลูกชายได้ห้ามพ่อแม่ไว้

“ข้าแต่พ่อแม่และแม่ ตราบใดที่ท่านทั้งสองยังมีชีวิตอยู่ ตราบนั้นลูกจะดูแลพ่อแม่ด้วยมือของตนเอง”

แม่พ่อแม่จะถูกห้ามเอาไว้แล้ว ก็ยังรบเร้าอ่อนหวานเสมอๆ จนกระทั่งได้ให้คนนำเอา **เด็กสาวคนหนึ่ง**มาเป็นภรรยาของลูกชาย ความเป็นสะใภ้ใหม่ ทำให้นางปรนนิบัติพ่อแม่ของสามีเป็นอย่างดี

แต่ไม่นานนัก นางก็เบือนหน้าที่จะดูแลพ่อแม่ของสามี จึงหาเรื่องแกล้งต่างๆ นานา แล้วบ่นกับสามีบ่อยๆว่า

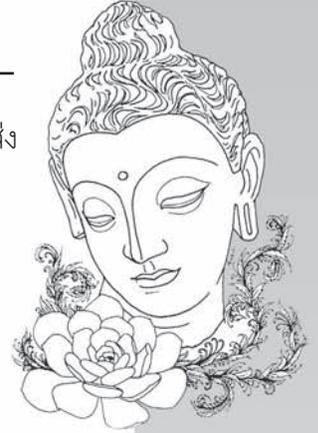
“นี่เพราะพ่อแม่ตามชอบ มักทำของรกเลอะสกปรกไปทั่วเรือน **ฉันเหนื่อยเหลือเกินที่จะตามดูแล หนไม่ไหวแล้ว ฉันไม่อาจอยู่ร่วมกันกับพ่อแม่อย่างนี้ได้**”

ลูกชายหลงเชื่อภรรยา ยิ่งถูกพูดกรอกหูอยู่บ่อยๆเข้า จึงเกิดความเห็นผิดคิดกำจัดพ่อแม่เสีย โดยออกอุบายหลอกให้พ่อแม่ขึ้นเกวียน เพื่อพาไปพบญาติ

ระหว่างทางพอถึงกลางดง ก็แสร้งกล่าวว่า

“ข้าแต่พ่อ ท่านช่วยถือเชือกบังคับเกวียนนี้ไว้ แล้ววัวจะเดินไปตามทางเอง เพราะที่นี้มีพวกโจรอยู่ ลูกจะลงเดินคอยระวังให้”

กว่าจะถึงอรหันต์

แล้วตนเองก็กระโดดลงไปเดินข้างเกวียน ลักครูก็กก็แก่งทำเป็นโจรสลัด
เสียงดังเข้าปล้น บิณฑามารดาตกใจกลัว แต่ก็ยังตะโกนบอกลูกชายว่า

**“ลูก...พวกโจรมาแล้ว เจ้าจงรักษาตัวเองให้ดีเถิด พ่อแม่แก่แล้ว
เจ้าไม่ต้องเป็นห่วงหรอก”**

แม้พ่อแม่จะส่งเสียงร้องอยู่ แต่ลูกชายก็กระทำเยี่ยงโจร เข้าทุบตีทำ
ร้ายพ่อแม่จนถึงแก่ความตาย แล้วทิ้งศพไว้ที่ในดงป่าที่นั่น

.....

พระศาสดาตรัสกรรมเก่าของพระอัครสาวกเบื้องซ้ายแล้ว ตรัสว่า

“ภิกษุทั้งหลาย โมคคัลลานะกระทำอนันตริยกรรม(กรรมชั่วที่เป็นบาปหนัก
ใหญ่หลวง)ไว้ประมาณนี้ **จึงต้องหมกหม้มอยู่ในนรกหลายแสนปี แม้เศษผลบาปกรรม
ที่เหลือ ก็ได้ทำให้ถูกโจรทุบตีจนกระดูกแหลกละเอียดอย่างนั้นแหละ แล้วต้องถึงแก่
ความตายนับร้อยชาติเลยทีเดียว**

โมคคัลลานะได้ตายสมควรแก่กรรมของตนแล้ว ฝ่ายพวกเดียรฉัตรกับพวกโจร
ที่ประทุษร้ายพระเถระ ก็ได้ตายสมควรแก่กรรมของตนแล้วเหมือนกัน

เพราะ**ผู้ใดประทุษร้ายพระอรหันต์ผู้ไม่มีอาชญา(โทษ) หรือประทุษร้ายคนผู้
ไม่ประทุษร้าย ผู้นั้นย่อมเข้าถึงทุกข์ ๑๐ อย่าง** อย่างใดอย่างหนึ่งเร็วพลัน คือ

๑. เกิดทุกข์ทรมานแรงกล้า
๒. เลื่อมทรัพย์
๓. ถูกทำร้ายร่างกายรุนแรง
๔. เจ็บป่วยอย่างหนัก
๕. ฟุ้งซ่านถึงวิกลจริต
๖. ต้องราชภัย
๗. ถูกกล่าวหาร้ายแรง
๘. สิ้นญาติ
๙. สมบัติทั้งหลายพินาศย่อยยับ หรือไฟไหม้บ้านหมด
๑๐. เมื่อตายไป ย่อมเข้าถึงนรก

นี้แลทุกข์โทษภัยของผู้ประทุษร้ายคนที่ไม่มีความผิด”

แล้วพระพุทธองค์โปรดให้ก่อสถูป บรรจจุลฐิตาตุของพระมหาโมคคัลลานเถระ
ไว้ที่ใกล้ซุ้มประตูวัดเวฬุวัน ในเขตเมืองราชคฤห์แห่งแคว้นมคธนั่นเอง

● **ณวมชฺชุต**

พุทธ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๔๘

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๓ ข้อ ๕๘, เล่ม ๒๖ ข้อ ๔๐๐, เล่ม ๓๒ ข้อ ๔
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๓ หน้า ๔๓๒, เล่ม ๗๐ หน้า ๔๘๔)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติอโศก

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๘

ข่าวการจัดงาน “วิสาขบูชา” ณ พุทธมณฑล
แรกเริ่มศูนย์คุณธรรมฯ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ขึ้น
ตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับหน้าที่จัดงาน
ได้เชิญชาวอโศกร่วมจัดงานด้วย เกิดกระแสไม่
เห็นด้วยอย่างแรงจากองค์กรศาสนากระแสหลัก
ทั้งหนังสือพิมพ์โทรทัศน์ ออกข่าววิพากษ์วิจารณ์
มีทั้งส่วนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย สุดท้ายชาว
อโศกก็ขอถอนตัวยอมเป็นผู้แพ้ แต่ยืนยันว่า
ไม่ใช่ผู้ผิด ตามที่ฝ่ายต่อต้านกล่าวหา

จากเหตุการณ์ครั้งนี้ให้ข้อคิดดังที่พ่อท่าน
เคยบอกว่า “ทำดียังไม่ได้ดี เพราะทำดียังไม่มากพอ
เราต้องทำดีต่อไปให้ได้มากๆ จนกระทั่งคนตาบอด
เห็นได้”

เดือนนี้มีอะไร

อา.๓-๓.๙ ชาวชุมชนไปร่วมงานปลูกเสก
พระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๒๙ ที่พุทธสถาน
ศีระะอโศก จ.ศรีสะเกษ

อ.๑๒-๑๒.๕ น.ร.เตรียมสส.สอ.ชั้นม.๔
จำนวน ๑๗ คน และคณะครู ไปเข้าค่ายดูตัว
ที่สวนบุญผั๊กพีช คลอง๑๓ อ.หนองเสือ
จ.ปทุมธานี สมณะกล้าตาย ปฟโล นำ

ส.๑๖ กิจนิมิตประชุมกลุ่มวังจันทร์พฤตษา
จ.จันทบุรี โดย สมณะใจเด็ด จิตตคุโณ รับ

- กิจนิมิตประชุมชลบุรี จ.ชลบุรี โดย
สมณะชนะผี ชิตมาโร รับ

- ประชุม ๔ บริษัท คือ พลังบุญ แต่ชีวิต
ขอบคุณ ฟ้าอภัย สมณะกอบชัย รัมมาวุธ
เป็นประธาน

- ป้าย๓โมง ชาวชุมชนจัดงาน “วันกตัญญู
ผู้อายุยาว”

ปฐมโอศก

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๘

เดือนนี้นับเป็นเดือนที่มีความสำคัญยิ่งของการประกาศสังฆกรรม ผู้เขียนขอบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ ในการหมุนกงล้อธรรมจักรเพื่ออนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาดังต่อไปนี้ มีตัวแทนของรัฐบาลมานิมนต์หมู่สมณะเราร่วมจัดงาน “วิสาขบูชาระดับโลก” ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ เป้าหมายของงานต้องการให้ชาวพุทธทั่วโลกมาร่วมปฏิบัติธรรมเพื่อเป็นพุทธบูชา พ่อท่านและหมู่เราเห็นความสำคัญของงานจึงรับกิจนิมนต์ครั้งนี้ แต่เนื่องจาก หมู่เราชาวโอศกไม่มีโอกาสไปร่วมงานนี้

โอกาสหน้า หากชาวโอศกได้รับการต้อนรับ และได้รับความเข้าใจมากกว่านี้ คงได้รับเชิญออกงานร่วมกัน

ย่างเข้าเดือนเมษายน สมณะ ลิกขมาตุและชาวชุมชนเดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๒๕ ที่ พ.ส.ศีระะโอศก เป็นจำนวนมากเพื่อทบทวนปริยัติให้ต่อเนื่องนำไปสู่การปฏิบัติเบื้องต้นท่ามกลาง บั้นปลาย ส่วนปฏิเวธนั้นก็เป็นที่ตามกำลังแห่งความเพียร เดินทางกลับสู่ชุมชน ๕ เม.ย.

๒.๑๒-๓.๑๖ อบรมยุวพุทธทายาท ครั้งที่

๒๐ มีเด็กๆเข้ารับการอบรม ๑๒๕ คน และ น.ร. เตรียม ม.๑ ดูตัวอีก ๒๔ คน รวมเป็น ๑๔๙ คน เป้าหมายของงานให้ น.ร. เห็นโทษภัยของอบายมุข-มีศีล ๕ มีสัมมาคารวะ และอ่อนน้อมถ่อมตน ประเมินได้ผล ๘๐%

๒๑.๑๗-๒.๑๙ “เข้าค่ายกสิกรรมวิถีพุทธ” เพื่อคัด น.ร. ม.๑ และ ม.๔ งานครั้งนี้เป็นการรวมพลังของศิษย์เก่า ด้วยสำนักในบุญคุณที่สถาบันแห่งนี้สร้างเขามาจึงระดมพลกลับมา กอบกู้ สส.ฐ. ให้พ้นวิกฤติ นับว่าพลังของคนหนุ่มสาว ร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเกินร้อย ขออนุโมทนาอย่างยิ่ง และขอให้มาช่วยเช่นนี้ให้ตลอด ผลการคัดเลือก น.ร. ม.๔ ผ่าน ๙ คน อีก ๒ คน ไปแสวงบุญต่างพุทธสถาน ส่วน น.ร. ม.๑ สอบผ่าน ๒๒ คน สอบตก ๑ คน ขอแสดงความยินดีด้วยกับ น.ร.ที่สอบผ่าน จงเดินทางให้บรรลุเป้าหมาย

ด้วยปรัชญาของ ร.ร. ศีลเด่น เป็นงาน ชาญ
วิชา

จ.๑๘ ประชุมชุมชนพ่อท่านเป็นประธาน
การประชุมพิเศษครั้งนี้เพราะเอาข่าวงานวิสาข
บูชา มาเล่าสู่หมู่เราฟังให้เท่าทันสถานการณ์
สรุปว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องดีต่อหมู่
ข้อมูลต่างๆที่เขากล่าวหาเราผิดๆ จากพระ
ธรรมวินัยเราจะได้มีโอกาสได้กล่าวแก้ว่าคำ
สอนของพุทธเจ้านั้นเป็นอย่างไร พ่อท่านให้
พิมพ์หนังสือแจกเรื่องพุทธเป็นอเทวนิยมอย่างนี้,
ปฏิบัติธรรมคืออะไร, ประณีประนอมฯ,
และป่ากับศาสนาพุทธ นับเป็นผลดีที่หมู่เรา
จะได้เผยแพร่ธรรมะ และการทำงานหมู่เรา
ต้องมีสี่ปรัศธรรม ๗ ความอดทนต้องมีให้
มากต่อ คำกล่าวร้ายจากผู้มีความเห็นต่างจาก
หมู่เราเราทำดียังมีคนว่าอยู่แสดงว่าทำดีน้อยไป
ต้องทำจนคนตาบอดเห็นได้ โลกวันนี้กำลัง
เดินทางเข้าสู่ยุคยุค ต้องพากเพียรให้มาก ใน
การช่วยผู้อื่นให้เขามีดวงตาเห็นธรรม ฯ

อ.๑๙ คุณสื่อดินและคณะฯ ๑ คันรถ ๖
ล้อ เดินทางไปทักษิณอโศกเพื่อจัดงานยุวพุทธ
ทายาท ครั้งที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ - ๒๔ เม.ย.
มี น.ร.จาก ร.ร. ต่างๆ เข้าร่วมการอบรมรวม
๑๕๐ คน การอบรมได้ผลเป็นอย่างดี

เสริ้งงานอบรมก็พากันไปเยี่ยมชเลขขวัญ
แล้วมาธรรมชาตอโศก จ.ชุมพร เป็นจังหวัดที่
ได้พบ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ไปกิจธุระที่นั่น

ตกเย็นจัดรายการล้อมกองไฟ เจาะใจเล็กๆของ
พล.ต.จำลอง ทุกคนต่างได้รับประโยชน์รื่นเริง
ธรรมกันดี คณะคุณสื่อดินเดินทางถึงปฐมอโศก
ตอนเย็นของวันที่ ๒๗ เม.ย.

อาคันตุกะที่มาเยือน

จ.๑๑, อ.๑๗, ส.๓๐ เม.ย., อ.๑ พ.ค. นักศึกษา
จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะวิทยาศาสตร์
สาขาการแพทย์แผนไทย สองกลุ่ม กลุ่มละ
๑๘ คน เข้ามาศึกษาดูงานเยี่ยมชมวิถีพุทธ และ
ฟังการบรรยายพิเศษ จาก อ.จันทรมิมา
กิตติคุณไพโรจน์

พ.๒๑ คณะครูจากสวนธรรมเทียนสิริ
จ.บุรีรัมย์ จำนวน ๑๑ คน มาศึกษาดูงานร่วม
สนทนาธรรม ค้าง ๑ คืน

ศ.๒๙ คณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย
เว็บสเตอร์ (สาขาประเทศไทย) ที่อยู่ อ.ชะอำ
จ.เพชรบุรี จำนวน ๑๘ คน ให้ความสนใจ
พุทธศาสนา เพื่อสังคมในเอเชีย ชุมชนปฐม
อโศกนับเป็นชุมชนตัวอย่าง ที่นำพุทธศาสนา
มาใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
จึงมาศึกษาที่นี่ โดย อ.เท็ดเมเยอร์ ผู้นำมา

กิจกรรมเด่น

อ.๑๒ ส.เสียงศีล ชาตวโร รับกิจนิมนต์
เข้าร่วมประชุมวางแผนเกษตรกร จ.สิงห์บุรี
ร่วมกับบรองผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะฯ ที่มี
ส่วนเกี่ยวข้องกับการทำเกษตร

จ.๒๕-ส.๓๐ ส.เสียงศีล ชาตวโร ส.ทำดี
อโศก และทีมงาน อบรมเกษตรกร-ชาวนา
จ.สิงห์บุรี ๓ รุ่น รุ่นละ ๑๕๐ คน ๒๐๐ คน
โดยใช้เวลารุ่นละ ๒ วัน

พ.๒๗ สมณะ ๓ รูป สิกขมาตุ ๒ รูป ไป

กิจนิมนต์บ้านลูกสาวคุณไฟเย็น ถนนสุขสวัสดิ์
ชอยประชาอุทิศ กทม.

อภิธานิยธรรม คือ ธรรมอันไม่เสื่อมของหมู่คณะ

หมู่สมณะ - ลิกขมาตุ ประชุมทุกปายของ
วันอังคาร

หมู่สมณะ ลงปาติโมกข์ทุกวันพระ ๑๔-
๑๕ ค่ำ ของทุกเดือน

คณะกรรมการชุมชน-ครู ประชุมทุก
เช้าของวันจันทร์ โดยมี สมณะ - ลิกขมาตุ
ร่วมรับฟังด้วย และยังมีการประชุมวาระพิเศษ
เพื่อพิจารณาเรื่องอื่นๆ อีกหลายๆ

ศ.๒๒-อ.๒๖ ทีมสื่อบุญนิยมไปร่วมชน
เรือขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่พวกเราเข้าร่วมกับพุทธ
สถานอื่นๆ ร่วมร้อยกว่าชีวิต โดยมีสมณะ
ถักบุญ อาจิตบุญโย เป็นแม่งาน

พ.๒๗ กรรมการชุมชนบางส่วน สมณะ
และลิกขมาตุ เดินทางไปประชุมเตรียมงาน
เพื่อฟ้าดิน ที่บ้านราชฯ ซึ่งการจัดงานครั้งนี้
รมต.เกษตรฯ จะมาเปิดงาน และมีข้าราชการ
ผู้ใหญ่ ฯลฯ มาร่วมงานนี้ด้วย

ศ.๒๙-ส.๓๐ คณะครู สส.ฐ. เขียวคุณ
ไชยวัฒน์ สินสุวงศ์ อ.นันทกาญจน์ เสมอมา
และคณะฯ ซึ่งมีประสบการณ์รู้เรื่องปัญหา
การศึกษาของสังคมไทยอย่างดีได้มาให้ความรู้

กับหมู่เรา ในหัวข้อ “สัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่องเทคนิคการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง”

มรณะสติ

ศ.๑ สมณะและชาวชุมชนไปร่วมงาน
ประชุมเพลิงโยมสมบุญ สูดังข์ อายุ ๗๘ ปี
จากไปด้วยโรคมะเร็ง ซึ่งประชุมเพลิงที่ของ
ส่วนกลาง “วังจันทร์พฤตษา”

จ.๒๕-พฤ.๒๘ สมณะ-ลิกขมาตุ และชาว
ชุมชนประมาณ ๕๐ ชีวิต ไปร่วมงานศพ
โยมทวาย พินิจโคกกรวด ที่สีมาโคก ซึ่ง
เป็นญาติธรรมเก่าแก่ และมีคุณูปการกับหมู่
เรามาก ญาติพี่น้องจากบ้านโคกกรวด และ
ญาติธรรมทุกทั่วสารทิศ โดยเฉพาะหมู่สมณะ
ลิกขมาตุ มามากเป็นพิเศษ ด้วยอาณิสสแห่ง
กรรมดีของโยมที่สร้างมาตลอดชีวิต โยมทวาย
จัดว่าเป็นบุคคลตัวอย่างของชาวพุทธ ปฏิบัติ
ธรรมจนวาระสุดท้าย จากไปด้วยความสงบ

พ่อท่านเคยกล่าวว่าคุณตายไปแล้วไม่ต้อง
เสียใจ เพราะเขาไปตามกรรม จะเสียใจกับคนที่มี
ชีวิตอยู่นี้แหละ ที่น่าเป็นห่วง เพราะคนเหล่านี้ไม่
เชื่อกรรม ตั้งตนบนความประมาท ชีวิตของเขาจึง
ประสบบาปเป็นอันมากอย่างน่าสงสาร

ขอจบด้วยพระราชนิพนธ์ จ.๖

พฤษภกาศร อิกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เส่งตง สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สติดทั่วแต่ชีวิต ประดับไว้ในโลกา

 อัมลัษะกรรมกร กุ@ไอ

ศิระะอโศก

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๘

เมษายนนี้เป็นเดือนร้อนสุดความเป็นปีใหม่ของไทย เป็นเดือนที่โหดร้ายตายมากที่สุด บาดเจ็บมากที่สุดแต่ละปี เป็นอุบัติเหตุทางรถยนต์ ใครรอดก็โชคดี ใครไม่รอดก็ไปสู่สุคติ

เหตุการณ์ที่พวกเราชาวชุมชนที่ยังมีชีวิตอยู่ขณะนี้

จ.๒๘มี.ค.-ศ.๑เม.ย. ค่ายนักเรียนสัมมาสิกขา ม.๒ ทุกสาขาทั่วประเทศของชาวอโศก มาเข้าค่ายบูรณาการเรียนรู้การเตรียมงานประจำปี(บุญใหญ่)

ศ.๑ ประชุมสมณะมหาเถระจำนวน ๓๒ รูป

ส.๒ ประชุมสัมมนาครูชาวอโศก - ตั้มโฮมศิษย์เก่าศิระะอโศกประมาณ ๕๐ คน

อา.๓-ส.๙ ญาติธรรมชาวอโศกร่วมงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๒๙ ประมาณ ๒,๐๐๐ คน และขอขอบคุณฟ้าดินที่ฝนไม่ตกในช่วงงาน ทำให้ศาลาพันห้อง พักได้สบายไม่มีปัญหา

อ.๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ นายถนอม ส่งเสริม และผู้ติดตามประมาณ ๑๐ คน ร่วมกิจกรรมงานปลูกเสกฯ

ผู้มาศึกษาดูงาน

พ.๒๐ น.ศ.สาธาณสุข จาก จ.ศรีสะเกษ

จำนวน ๗๐ คน

พ.๒๑-อา.๒๔ อบรมผู้นำเกษตรกรและ
ตัวแทนข้าราชการ จากจ.มุกดาหาร จำนวน
๑๔ คน ผู้หญิง ๕ คน ผู้ชาย ๙ คน

อา.๒๔-พ.๒๗ อบรมตัวแทน อสม.จาก
จ.นครสวรรค์ จำนวน ๒๐ คน ซึ่งเป็นหลักสูตร
ต่อยอดจากสถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี
จ.๒๕ น.ศ.จากม.ราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน
๔๐ คน

พ.๒๗ ชาวบ้านกลุ่มนิคมสร้างตนเอง
ต.นางมุด อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ จำนวน
๒๖๐ คน

ส.๓๐ เกษตรกรจาก อ.นาเชือก จ.มหา-
สารคาม จำนวน ๑๒๐ คน

กิจกรรมต์

ส.๒ สมณะแดนเดิม พรหมจริโย กับ
สมณะอีก ๗ รูป ไปงานศพโยมสมบุรณ์ สุตังข์
ที่วังจันทร์พุกษา จ.จันทบุรี

อ.๑๒-ศ.๑๕ สมณะกำแพงพุทธ สุพล
กับสมณะพอจริง สัจจาสโก ไปกิจกรรมต์ทำ
บุญวันกัตถัญญ และประชุมที่ร้อยเอ็ดอโคก
อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด

พ.๒๐ สมณะสุพล พร้อมศิษย์เก่า และ
ม.ว.ช. ร่วมกับทีมงานจากบ้านราชฯ ๑ รถปิคอัพ
ไปช่วยขนเรือจาก แม่น้ำเจ้าพระยา ขึ้นท่า ที่
จ.ปทุมธานี สมณะสุพล เดินทางต่อไปที่สันติ
อโคก

กัอวัตร

ส.๒๓ สมณะทบทวนปาติโมกข์

อา.๒๔ ประชุมชาวชุมชนมีมติทำวัตรเย็น
แทนเช้า ช่วงเช้าเวลา ๐๔.๓๐ น.-๐๕.๓๐ น.
ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดีกว่า

ไปศึกษาดูงาน

ส.๒๓ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ไปดูงานที่
ประเทศลาวกับทีมทัวร์อุบลฯ กลับวันที่ ๒๘ เม.ย.

อา.๒๔ สมณะสุพล ไปสมทบทีมร้อยเอ็ด
๒๘ ชีวิต สมณะ ๓ รูป ไปเยี่ยมญาติที่เมือง
เวียงจันทน์ ๑ คืน ๒ วัน นำโดย อาจารย์
สมวงศ์-มยุรี

ก่อนจากฝากผญาว่า

ต้นเจ้าไต้เข้เข้หนึ่งเด่นเป็นพญา
อย่าลืมิอรักรักษาผญาดูแลเข้เข้
แปลว่า อย่าลืมกันเมื่อไต่ก็มีสุข แล้วอย่าลืมผู้
ทำทัตยธาทญัรธาทิน (อย่าเป็นวัวลืมตีน)

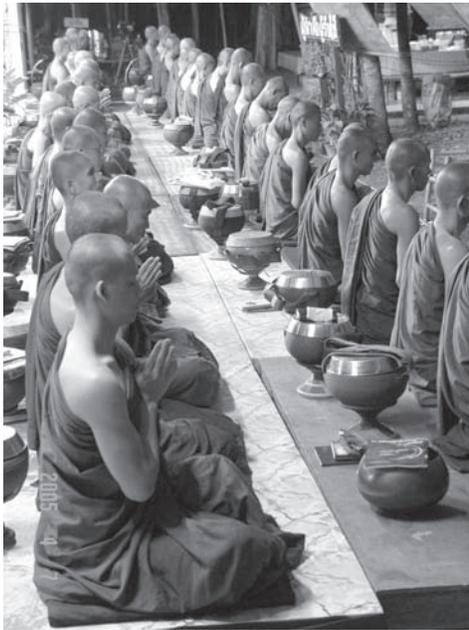
สมณะกำแพงพุทธ สุพล

พ่อท่านสอนว่า

ไกลสบางตัวต้องใช้เวลาจนกระทั่ง
กระบวนท่าเดีงเวไไม่ออก เอาชนะไม่ได้

ศาลือโสภ

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๘

ในช่วงนี้(๓-๕ เมษายน)เป็นบรรยากาศของงานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๒๕ ที่สี่ระชะอโศก พวกเราเตรียมตัวและไปร่วมงานกันด้วยความตั้งใจ และเป็นบรรยากาศของการเปิดภาคเรียนปีการศึกษาใหม่ของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ มีการเปิดค่ายอบรมยุวพุทธทายาทและค่ายยุวพุทธกสิกรรม เพื่อคัดเลือกนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ บรรยากาศเป็นไปด้วยความสนุกสนาน เบิกบานร่าเริง พร้อมปลุกไฟคุณธรรมให้ลุกโชติช่วง จึงมีทั้งเสียงหัวเราะและน้ำตา ที่เกิดจากความปีติยินดีที่ได้ฝึกฝนในสิ่งที่ดี และเสียใจที่ได้ทำผิดพลาดลงไป นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจิตวิญญาณของเด็กนักเรียนมากที่สุด

เหตุการณ์ประจำวัน

ส.๒ สมณะเด็ดแก้ว วิเสสโก นำชาวชุมชน

และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ รวมทั้งหมด ๔๐ คน สอบซ่อมเรื่องศีล

-สมณะ สิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางสู่สี่ระชะอโศก เพื่อร่วมงานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ ครั้งที่ ๒๕

ส.๙ สมณะมีอมัน ปุรณโกโร ไปกิจนิมนต์ที่จ.เชียงใหม่

-สมณะ สิกขมาตุ และญาติธรรม รวมทั้งนักเรียน สส.ศ. เดินทางกลับศาลือโสภ

๑.๑๐ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร นำสมณะ พระอาคันตุกะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ อติตแม่บ้าน สมณะ เลื่อนฉั่น ปาตุญโต ที่วัดไพศาลี อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

๑.๑๑-พ.๑๒ ญาติธรรม ถึงฝัน ปั้น วิชัย, ภิรมย์ จันทนา, ดาวแพงขวัญ ไปร่วมการ อบรมแม่ครัวคนรักสุขภาพ ณ สวนสร้างฝัน จ.อำนาจเจริญ

๑.๑๒ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร และชาว ชุมชนจำนวนหนึ่งรถตู้ ไปร่วมงานอบรมศีลวัน สงกรานต์ ณ ชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

พฤ.๑๔ งานกิจกรรมไถดินเตรียมนาเตรียม ที่เพาะและปลูกผักหวานป่า งานอุตสาหกรรม ทำแชมพู และสมุนไพร ส่งตามสั่ง

๑.๑๘ เปิดภาคเรียนปีการศึกษา ๒๕๔๘ ของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก จัดพิธี ต้อนรับโดยชาวชุมชน บรรยากาศอบอุ่น สนุกสนานกันดี

๑.๑๘-พ.๑๙ งานอบรมยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๔ มีเด็กเข้ารับการอบรม ๗๐ คน

ส.๒๓ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ แล้วสมณะประชุม อภิปรายนิยธรรมต่อ

๑.๒๔ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร นำชาววัด และชาวชุมชน ไปร่วมงานฌาปนกิจศพแม่ ของญาติธรรม ปราณี่ บุญเย็น ที่วัดไพศาลี

-คณะจัดงานอบรมยุวพุทธ ประชุมสรุปงาน

๑.๒๕ ประชุมคณะกรรมการวิทยุชุมชน สัมพันธ์ไพศาลี สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เป็นที่ ปรีกษา

พ.๒๗ ตัวแทนชาวชุมชนศาลือโคก ไปร่วม รมรงค์กำจัดลูกน้ำยุงลาย เพื่อป้องกันไข้เลือด

ออก ที่บริเวณศาลเจ้าหน้าตลาดสด

พ.๒๗-๑.๑ พ.ค. งานอบรมยุวพุทธกิจกรรม ครั้งที่ ๑๒ เพื่อคัดเลือกนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

พฤ.๒๘ สมณะกัณ्हิน โขติปาสาโน และ พระสุวรรณ กิตติภักโธ และญาติธรรม ไป ร่วมงานฌาปนกิจศพแม่ของญาติธรรม ธงธรรม ที่สี่มาอโคก จำนวน ๑ รถตู้

-ผู้นำชุมชนจากอ.ชนแดน จ.เพชรบูรณ์ จำนวน ๑๕ คน มาดูงานชุมชนเศรษฐกิจพอ เพียง ศาลือโคก

ข้อคิดสุดท้าย

ตราบที่ยังมีลมหายใจ ควรตั้งใจฝึกฝนตนด้วยความหวังที่เต็มเปี่ยมเสมอ

 สมณะอินทร์แก้ว พลาณีโก

สัมภาษณ์

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๘

สายลมร้อนตอนสาย สังกลิ้นดอกกลีลาวดีเข้าศาลา ช่วยทำให้บรรยากาศที่ร้อนจัด ผ่อนคลายลงได้บ้าง ยิ่งมีงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในวันสงกรานต์ด้วย ก็ช่วยเสริมสร้างจิตสำนึกกตัญญู ก่อเป็นความสงบ สันติ ให้เกิดขึ้นในสังคมชุมชนเล็กๆแห่งนี้ได้เป็นอย่างดีทีเดียว

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑ ส.ดิ้นไท ธาณิโย ส.ธาตุดิน ปฐวีโรโส และญาติโยมพร้อมด้วยครูบางคน ไปศิริระอโศก เพื่อร่วมประชุมครูชาวอโศก และร่วมงานปลูกเสกฯ

ศ.๒ ชาวสีมาอีกกลุ่มหนึ่งเดินทางไปศิริระอโศก เพื่อร่วมงานปลูกเสกฯ ส.น่านฟ้า สุขธมาโน ส.น่านุ่ม กัสสโก หลวงพ่อบุญ และญาติโยมอีกกลุ่มหนึ่งอยู่ดูแลพุทธสถาน

อ.๓-ส.๔ ร่วมงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ที่ศิริระอโศก

จ.๔ สม.เป็นหญิง และคณะที่ไปรักษาตัว ด้วยการฝังเข็ม กลับเข้าสีมาฯ

ส.๔ ชาวสีมาฯ ทายอดกลับจากงานปลูกเสกฯ ส.สร้างไท ปณิโต ส.คำจริง วจิคุตโต

สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และโยมผู้มีอายุยาว กลับโดยรถตู้ขอดตุง ส.ใต้ดาว เหมฐานักชัตโต และผู้ใหญ่กับวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งกลับโดยรถปิคอัพโปร่งใส คนอื่นก็แยกย้ายกันกลับ ทุกคนเดินทางโดยสวัสดิภาพ

อ.๑๐ ส.ดิ้นไท กับนักเรียนม.๒ และคณะ ซึ่งไปบ้านราชฯด้วยรถชะรอยฟ้า กลับมาพร้อมด้วยพริก และผักมังกรหยก

-คำประชุมครู เตรียมสอบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และนักเรียนเตรียมเข้า ม.๑

จ.๑๑ เข้า นักเรียนเตรียม ม.๑ ฟังกฎระเบียบของโรงเรียน ป้ายสอบข้อเขียน ๑๑ คน และสัมภาษณ์ผู้ปกครองทีละคน ส่วนเด็กสัมภาษณ์เป็นกลุ่ม มีผู้ปกครองรายหนึ่งสัมภาษณ์ตัวเองเสร็จก็พาเด็กกลับโดยเด็กไม่ได้รับการสัมภาษณ์ และไม่ได้อยู่ค่ายวิถีชีวิตชุมชน จึงไม่ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้น

อ.๑๒ เย็น ส.ร้อยดาว ปัญญาอุทโธดมจาริกมาจากศิริระฯ ถึงก่อนคณะอาจารย์ ๑ (สมณะ และโยมรวม ๑ รถตู้จากศิริระฯ) มาถึงในช่วงที่ชาวชุมชนรวมทั้งสส.ม. กำลังตรวจศีล

พ.๑๓ อาจารย์ ๑ แสดงธรรมก่อนฉัน หลังฉันให้เวลาพบสิกขมาตุ แล้วต่อด้วยคณะม.วช. ป้ายมีรายการรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ๑๕ คน สมณะ สิกขมาตุ เวียนธรรมแล้ว โยมให้คำฝากก่อนรดน้ำ

-เย็น ส.บินบน ธิรจิตโต ส.โพธิสิทธิโพธิสิทธิโส ส.เด็ดแท้ วิเสสโก ส.ธรรมทาบฟ้า รัววิณโณ เดินทางไปสันติ

-คำส.เล็กเล็ก จุลลคัมภีโร ส.ชูปดิน วิช-ชานันโต ส.สุสุญ สุญญคโต ไปภูผาฟ้าน้ำจ.เชียงใหม่ พร้อมด้วยโยมจากภูผา

พ.๑๔ สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม สม.

เป็นหญิง และโยม เต็มรถตู้ ไปงานฌาปนกิจศพแม่คุณดำรงญาติ วัดมะเกลือ ต.มะค่า อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา นำโดยแม่นั้น (แสนหมั่น) และคุณสงัด(พอควร)

ศ.๑๕ เย็น ประชุมคณะกรรมการ จัดตั้งผู้บริหารโรงเรียนคุณอัมพร(จากชุมชนจันดี) บริหารคนผลิตขวด คุณเอื้ออภัย(จากจันดี) บริหารการส่งขวด

ศ.๑๖ ครูเย็นใส นำญาติพี่น้องมาทำบุญเลี้ยงอาหารปായประชุมการศึกษา เย็น ส.ผองไท รตนบุญโญ ส.เทินธรรม จิรัสใส ส.หินกลั่น ปาสาณเลโข ส.ถักบุญ อาจิตตบุญโญ ครูหนู และสส.อ.อีก ๑๖ คน มาจากสันตติอโศก พักค้าง ๑ คืน เพื่อนำเรือใหญ่ไปบ้านราชฯ

อ.๑๗ ปายประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อฟ้าดิน ลำดับที่ ๓ (จ.นครราชสีมา) ประชุมเครือข่ายวังสีเมฆ เย็น ประชุมครูประจำชั้น

จ.๑๘ ปาย ประชุมสมณะสิกขมาตุ จัดที่ปรึกษาหน่วยงาน กสิกรรมบุญนิยม ส.ธาตุดิน ปฐวีโร ส.ม.เป็นหญิง อุตสาหกิจบุญนิยม ส.ดินไท ธาณิโย ส.ม.นวลน้อม พาณิชย์บุญนิยม ส.สร้างไท ปณีโต ส.พอจริง สัจจาสโก สุขภาพบุญนิยม ส.ม.หยาดพลี สื่อสาระบุญนิยม ส.คำจริง วชิคุตโต

อ.๑๙ ปายประชุมครู ประเมินผลนักเรียนใหม่ เย็นตรวจศีลและประกาศผล รับนักเรียนใหม่ได้ ๑๐ คน ชาย ๗ คน หญิง ๓ คน คำโยมเข้ม(๘๙ปี) ป่วยหนัก พักที่ซราภิบาล จึงโทรฯให้ลูกหลานและชาวชุมชนมาดูแล เมื่ออาการทุเลาลงจึงแยกย้ายกันกลับไปพัก

พ.๒๐ ก่อนฉัน รายการรับน้องใหม่ ม.๑ มีพิธีการมอบชุดนักเรียน โดยสมณะ สิกขมาตุ ครูพลงใจ ดำเนินรายการ เปิดใจผู้ปกครอง และนักเรียนใหม่ ปฐมนิเทศโดย ส.น่านฟ้า

สุขมาโน เย็น ส.ดินไท ธาณิโย ส.ใต้ดาว เภฏฐานักชัตโต เดินทางไปภูผาฟ้า น้ำจ.เชียงใหม่ ส.สร้างไท ปณีโต ไปเยี่ยมโยมที่บ้านเพชร อ.โนนสูง

พ.๒๑ เย็นประชุมคณะกรรมการ คำนักเรียนพบครูประจำชั้น และรับชุดใหม่คนละ ๑ ชุด ส.หม่อน มุกกันโต เดินทางมาแวะพัก ๑ คืน รุ่งขึ้นแสดงธรรมก่อนฉัน แล้วเดินทางต่อ

ศ.๒๒ ส.หินเพชร ธัมมวิโร มาจากปฐมอโศก โดยกลุ่มศรีสงครามมาส่ง ส.ม.หยาดพลี

-กลุ่มซราภิบาลไปเยี่ยมโยมมีที่บ้านเพชร อ.โนนสูง พร้อมกับรับส.สร้างไทกลับมาด้วย

-ปายประชุมชุมชนประจำเดือน เย็น ส.ม.หยาดพลีและคณะสุขภาพ นำส.น่านุ่ม กัสสโก ส่งโรงพยาบาลรักษาตา พร้อมเยี่ยมโยมทวาย

ส.๒๓ ไม่มีทำวัตรเช้า สมณะลงปาติโมกข์ สิกขมาตุประชุมวันพระกลางเดือน นักเรียนและผู้ใหญ่ออกกำลังกายและทำ ๕ ส. หลังบิณฑบาต ส.หินเพชร ส.พอจริง ส.ธาตุดิน จาริกโบกรถไปงานศพแม่คุณป่าฝนที่จ.กาฬสินธุ์ (จะเข้านรุ่งขึ้น)

-คำ ส.ม.นวลน้อม กรักน้ำเพชร คุณเอื้ออภัย คุณพิชัย และนักเรียนชาย ๔ คน นำอาหารไปส่งคณะชนเรือใหญ่ ๔ ลำไปบ้านราชฯ จำนวนประมาณ ๙๐ คน มีสมณะมาด้วย ๕ รูป (ส.แดนเดิม ส.กล้าดี ส.แก่นเกล้า ส.เทินธรรม ส.ถักบุญ) แวะพักจุดนัดพบที่ด่านขุนทด

อ.๒๔ โยมนั้น(แสนหมั่น) ได้นิมนต์ ส.ม.หยาดพลีและชวนเพื่อนไปรับหลานพร้อมเยี่ยมบ้านที่ชัยภูมิ คุณเอื้ออภัย นำกลุ่มไปส่งอาหารคณะนำเรือไปบ้านราชฯ ทั้งเช้าและเย็นที่เดิม พร้อมด้วยเงินสำรองจำนวนหนึ่ง เพื่อ

ยกเรือซึ่งตกรถบรรทุกอยู่ข้างทาง ตั้งแต่เมื่อค่ำวันวานไม่มีผู้บาดเจ็บ ส.ร่มบุญ จาริกมาถึงยามค่ำ

จ.๒๕ ปาย ชาววัด ชาวชุมชน และนักเรียน ช่วยกันเทปูน พื้นสำนักงาน-หอระฆัง เย็น คุณธงธรรมไปรับศพแม่(แม่ทวาย) จากโรงพยาบาล มาตั้งรอเผา ส.กรรมกร กุสโล ส.มองตน เมตตจิตโต ส.ม.ผู้สดี และคณะปฐมอศอก ๑ รอดูๆ พร้อมด้วยสภุภัญญาลูกสาวแม่ทวาย ตั้งใจมาเยี่ยมแม่ทวายที่โรงพยาบาล จึงเป็นมาช่วยจัดตั้งศพ

อ.๒๖ ส.ดินไท กลับจากภูผา เชียงใหม่ แวะฉันทตาดอาหารที่ มร.ส. แล้วจึงเข้าพุทธสถาน -เย็น ส.ธาตุดิน ไปเยี่ยมญาติที่ลพบุรี -ค่ำ ส.ร่มบุญ แสดงธรรมหน้าศพ

พ.๒๗ เย็น ส.ดินไท ครู ๔ คน และนักเรียน ม.๑ ไปงานศพแม่ของด.ช.ใจ(จักรี) ม.๑ ที่อ.บัวใหญ่ ฌาปนกิจศพวันรุ่งขึ้น โดยให้ด.ช.ต่อม (ณัฐพงษ์) อยู่เป็นเพื่อน

-ค่ำ ส.กล้าดี แสดงธรรมหน้าศพแม่ทวาย พินิจโคกกรวด

พ.๒๘ เวลา ๑๕.๐๐ น. ฌาปนกิจศพแม่ทวาย มีญาติทางโลก และญาติทางธรรม มาร่วมงานประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ คน สมณะจาก สันติฯ ปฐมฯ ศาสสิฯ ศีรษะฯ บ้านราชฯ หินผาฯ (ชัยภูมิ) และสี่มาฯ รวม ๒๕ รูป สิกขมาตุ ๑๑ รูป พระอาคันตุกะ ๗ รูป ส.เดินดิน ดิกขวีโร แสดงธรรม ก่อนเคลื่อนศพไปกองฟอน ส.กรรมกร กุสโล แสดงธรรมเสริมก่อนประชุมเพลิง (รอญาติซึ่งกำลังเดินทางมา)

ศ.๒๙ เข้า ส.พอจริง สัจจาสโร จาริกกลับมา ได้แยกกับส.หินเพชร รัมมธโร ที่บุรีรัมย์

-ปาย ประชุมคณะกรรมการแล้ว ส.ดินไท

เดินทางไปเยี่ยมโยมพ่อที่บ้าน กรุงเทพฯ พร้อมกับคุณธงธรรม

ข้อคิดก่อนจบ

หลังจากอดทนสู้ภัยแล้งมาตั้งแต่ปลายต้น ไม้ใหญ่ยืนแห้งตายไปหลายต้น คนก็ถึงกาลมรณะกันไปตามวัยอันสมควร นักเรียนเรียนจบแล้วก็ออกไป แม้จะมีเด็กใหม่เข้ามา แต่รวมแล้วปริมาณลดลงมาก หากปริมาณงานไม่ลดลงตาม ชาวสีมาอาจจะต้องเพิ่มศักยภาพขึ้นอีก เพื่อรองรับงานต่างๆให้ได้ดี

ถ้าคิดเชิงดี นี่ก็เป็นโอกาส เป็นปัจจัยให้ เกิดการเร่งรัดพัฒนาได้เหมือนกัน

คติจากพ่อท่าน

ชีวิตนี้เกิดมาเพื่ออะไร?
เกิดมาเพื่อตาย... !
ถ้าอย่างนั้นเกิดมาทำไม ?
เกิดมาทำงาน...!
ทำงานเพื่ออะไร?
เพื่อให้ตายอย่างมีคุณค่า
สมกับที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์

 สมณะและสิกขมาตุสีมา@ใต้

ฎาฟ้าน้ำ

ประจาเดือนเมษายน 2548

เดือนนี้เป็นบรรยากาศเงียบสงบ อากาศไม่ร้อนไม่หนาวมากนัก อุณหภูมิตอนกลางคืนประมาณ ๑๘ องศา กลางวันประมาณ ๓๐ องศา ฤดูนี้ดอกกล้วยไม้ป่าบานสะพรั่ง พืชผักอุดมสมบูรณ์ ญาติธรรมเริ่มเข้ามาขอสมัครเป็นสมาชิกชุมชนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หมู่สมณะมีการพบปะสนทนาธรรม และเรียนพระวินัยช่วงภาคบ่ายทุกวัน ยกเว้นวันพุทธัง และมีการทำวัตรสวดมนต์ นั่งเจโตสมณะทั้งเช้าและเย็น เป็นความอบอุ่นของชาวชุมชน และคนวัดบนดอยแพงค่าแห่งนี้ และยังเป็นสถานที่พักกายพักใจของผู้ที่มาเยี่ยมเยือนได้อย่างมีความสุข

เหตุการณ์ในรอบเดือน

ศ.๑ สมณะ ๒ รูป พร้อมด้วยญาติธรรมเดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ

อา.๑ สมณะ ๔ รูป ไปเยี่ยมโยมแม่สมณะ ลานบุญ วชิโร ที่จ.ลำปาง

จ.๑๑ นายสรารุจ พิสุตรเสียง นักศึกษาปี ๒ มศว.ประสานมิตร มาขอศึกษาวิถีชีวิตชุมชน ฎาฟ้าน้ำ

พ.๑๓-พ.๑๔ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๒

(สมณะแก้วกัว สรณีนโย) ไปร่วมงานศพนายดีวัน อายุ ๗๔ ปี ที่ลานนาอโคก

ศ.๑๖ ช่วงเช้า สมณะ ๗ รูป นำโดย อ.๒ ร่วมงานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโคก มีผู้มาร่วมงานประมาณ ๑๐๐ คน

-บ่าย ประชุมคณะกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาเชียงใหม่ ประชุมชมรมผู้สูงอายุ และประชุมการศึกษาสส.ภ.

อา.๑๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยอ.๒ ร่วมงานกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ที่ ชมรม.เชียงใหม่ และช่วงบ่ายประชุมชมรม.เชียงใหม่ต่อด้วยประชุมกลุ่มญาติธรรมเชียงใหม่

อ.๑๙,๒๖ ประชุมอธิปไตยธรรม

ส.๒๓ สมณะฟังสวดพระปาติโมกข์ที่โบสถ์ดิน

-จัดงานประชาธิปไตยบุญนิยม มีสมาชิกเข้าร่วมงาน ๑๐๑ คน

ส.๒๓ อาจารย์๒ เดินทางไปพร้อมปัจฉาฯ เพื่อเยี่ยมโยมแม่ ซึ่งป่วยเป็นโรคน้ำตาลปอด ที่จ.ชลบุรี

อา.๒๔ สมณะ ๓ รูป (ส.ดิโน ธานีโย, ส.ใต้ดาว เภฏฐานักขัตโต, ส.เล็กเล็ก จุลลคมภิโร) ร่วมงานส่งเสริมพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ที่ชมรม.เชียงใหม่ และช่วงบ่ายเดินทางไปร่วมงานอบรมอสม. และเกษตรกรที่ดอยรายปลายฟ้า อ.เมือง จ.เชียงราย

-สมณะ ๓ รูป พร้อมด้วยญาติธรรม นำโดย อ.๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต) ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นางกุหลาบ พูลสวัสดิ์ แม่คุณ ดินดอน ธนะโกศ ที่วัดเขาพระ ต.เขาพระ อ.เดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี

อ.๒๖-ส.๓๐ เข้าค่ายยุวพุทธทายาทครั้งที่ ๔ ที่ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ มีเยาวชนร่วมงานประมาณ ๔๐ คน

พ.๒๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชนฯ โดยมี อ.๑ เป็นประธาน

ศ.๒๙ เม.ย.-จ.๒ พ.ค. สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๒ ร่วมงานรักษาอุโบสถศีล อธิศีล ที่ลานนาอโคก มีผู้ร่วมงานประมาณ ๘๐ คน

ส.๓๐ อาจารย์ ๑ และสมณะร่วมประชุมชุมชนฯ ที่โบสถ์ดิน ที่ประชุมเห็นชอบให้ตำแหน่งต่างๆในคณะกรรมการชุดใหม่ มี ๑๑ ท่าน โดยมีวาระ ๒ ปี ดังนี้ ประธานชุมชน คือ นางทองธรรม เจนชัย รองประธานคนที่ ๑ นาย ปางป่า เจตศิริพันธ์วงศ์ รองประธานคนที่ ๒ นาง หนึ่งนภธรรม บุญยัง เลขานุการ น.ส.ห่มหล้า ระดม ฝ่ายบัญชี นางร่มเย็น สัตยาวิวิธ ฝ่ายการเงิน น.ส.สมใจ ตีฆะกุลพานิช

ภูเขาสูงเสียดฟ้ามีป่าไม้

มีลำธารน้ำใสไหลลงห้วย

เลี้ยงพืชสัตว์ผู้คนจนหรือรอย

สายน้ำช่วยชุ่มเย็นตามเส้นทาง

จิตยิ่งสูงยิ่งดีไม่มีโทษ

เป็นประโยชน์เจือจางานทุกอย่าง

มีเมตตาเมือภัยไม่จิตจาง

จิตยิ่งสูงก็ยิ่งสร้าง เส้นทางบุญ

 ทิม(สมณะภูผาฟ้า น้ำ

รชธณอโศก

ประจําเดือน เมษายน ๒๕๕๔

อากาศร้อนจัด มีฝนตกสลับตาทีละครั้ง ทำให้บ้านราชชฎเจียวและสายงาม แต่ไม่ทราบว่างานเพื่อฟ้าดิน จะทรงความเจียวสายงามเอาไว้ได้ตลอดหรือไม่

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๒-อา.๙ ชาวชุมชนรชธณอโศก ไป - กลับ งานปลูกเสกขที่ ศรีษะอโศก

ส.๑๖ ประชุมกรรมการชุมชน

อา.๑๗ ประชุมเครือแหตลาคดผักผลไม้ไร้สารพิษ ที่อุทยานบุญนิยม
- นิสิตเข้าห้องเรียน

พ.๑๒ ทีมงานครูสันตอโศกและปฐมอโศก มาช่วยงานด้านเอกสารโรงเรียนรชธณอโศก

พ.๒๗ ประชุมเตรียมงานเพื่อฟ้าดิน โดยมีเครือแห ต่างๆมาร่วมประชุม

เหตุการณ์พิเศษ

อ.๒๕ เรืออ้อมจัน จำนวน จำนวน ๔ ลำ มาถึงรชธณอโศกโดยสวัสดิภาพ ใช้คนประมาณ ๑๐๐ กว่าคน ระหว่างทางประสบอุบัติเหตุ เหล็กช่วงต่อหัวลากขาด ทำให้เรือกระเด็นลงไปข้างทางในคุน้ำ คนปลอดภัย

อบรม

อา.๑๐-๑.๑๑ สัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครองเข้าเรียนในชั้น ม.๑

จ.๒๕ คัดเลือกเด็กได้จำนวน ๒๓ คน

อา.๑๗-พ.๒๑ อบรมผู้ดูแลคนตาบอด ๗๐ คน และมีคนตาบอดมา ๖ คน

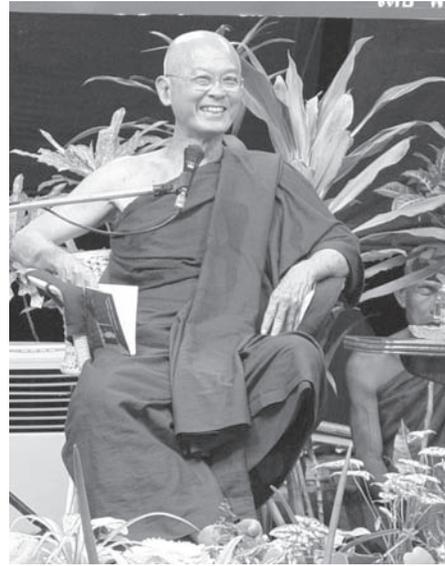
พ.๒๑-จ.๒๕ อบรมค่ายยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๕ จำนวนเด็กประมาณ ๒๐๐ คนเศษ เด็กตั้งใจถือศีล ๕ และกินอาหารมังสวิรัตินานวันประมาณ ๗๐ คน

จ.๒๕-ศ.๒๙ อบรมผู้ดูแลคนตาบอด ๗๐ คนและมีคนตาบอดมาเยือนด้วย

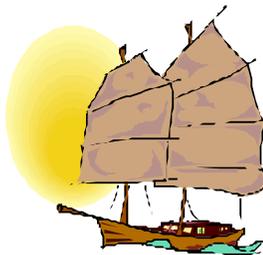
ผู้มาเยือน

การเตรียมงานเพื่อพำตินปีนี้ ญาติธรรมชาวอศกร่วมมือกันเตรียมให้พร้อมรวมความคิดกันให้เป็นหนึ่งแล้วทำด้วยกันช่วยเหลือกัน ถ้าชาวอศกร่วมมือรวมแรงกันได้ขนาดนี้และได้มากกว่านี้ชาวอศกคงจะรุ่งเรืองกว่านี้แน่นอน นี่แหละของจริงเป็นจริง พิสูจน์ธรรมะในทมวดสาราณียธรรมได้จริงๆ

ชอบบ่นชอบทรมอบกราบชอบพระคุณ เป็นอย่างยิ่งยอดพระโพธิสัตว์เจ้าที่เสียสละเกิดมาเพื่อช่วยเหลือมนุษยชาติ ทำให้มนุษยชาติได้ร่มเย็นเป็นพาสก

 สมณะฟ้าไท สมชาติไถ

สวนผักกิมพ้าพ้าน้ำ

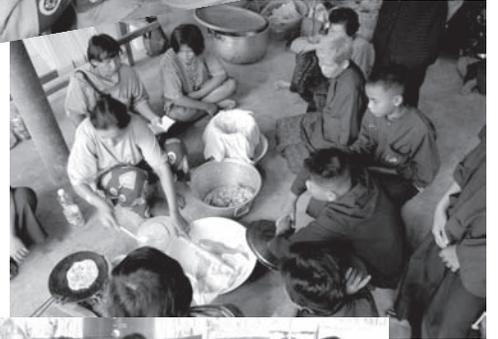
ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๘

you are what you eat คุณจะเป็น
อย่างที่คุณเป็น นักมังสวิรัตจะต้องเป็นนักกินถั่ว
ที่ผ่านมาก่อนข้างจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้โดยยาก
เพราะเรากินถั่วกันอย่างไม่ถูกวิธี เป็นนิมิต
หมายอันดี ในงานปลูกเสกๆที่ผ่านมานี้ ชาว
เราได้เรียนรู้การกินถั่วอย่างถูกวิธี ขอให้ช่วยกัน
ปลูกถั่วหลากหลายอย่าง เมื่อชาวเรากลับไป
เป็นนักกินถั่วในวิธีที่ถูกแล้ว ก็จะเป็นเผ่าพันธุ์
ที่แข็งแรง และยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

ส.๑ สมณะกลางคืน ไสร์จใจ ร่วมประชุม
สมณะมหาเถระของชาวอโศก ที่ ศิริระอโศก
สรุปได้แง่คิดว่า “การทำงานคนเดียวเก็บเกี่ยว
อึดตา การทำงานร่วมสภา ลด ละ อึดตา พา
สู่อนัตตา”

ส.๒ ร่วมสัมมนาครูของชาวอโศก ที่ พุทธ
สถานศิริระอโศก

อา.๓-ส.๙ ร่วมงานปลูกเสกพระแท้ๆ ของ
พุทธ ที่ศิริระอโศก ปีนี้พิเศษ ชาวเครือแห
หินผ้าพ้าน้ำ ได้รับทำแกงถั่ว ใส่เครื่องเทศ
ซึ่งมีประโยชน์ต่อร่างกาย มากกว่าการต้มถั่ว
เฉยๆ เช่นที่เคยผ่านมา

อา.๑๐-จ.๑๑ อาจารย์ด.ร.สมจิต นำ
นักศึกษาพยาบาล จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น
จำนวน ๑๖๕ ชีวิต เข้ามาอบรมเรียนรู้เกี่ยว
กับวิถีชีวิต และการรักษาสุขภาพแบบองค์รวม
ของชาวหินผ้าพ้าน้ำ

อ.๑๒ สมณะกลางคืน ไสร์จใจ กับสมณะ
หนึ่งดี สุขยงไธ ไปร่วมแสดงธรรม ในงานพิธี
รดน้ำดำหัว ซึ่งชาวดินหนองแดนเหนือ ได้
เชิญผู้เฒ่าผู้แก่จากบ้านศรีบุญเรือง เป็นบ้าน
ใกล้เรือนเคียงกัน ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ
ซึ่งเป็นความคิดที่ดี ที่ได้มีการสัมพันธ์ชาว

บ้านใกล้เรือนเคียง

พ.๑๓ สมณะกลางวัน กับ สมณะหนึ่งดี ไปร่วมงานบุญบ้านของแม่ตุ๊ก แล้วเลยไปเยี่ยมโยมกรำ

พฤ.๑๔ ชาวหินผาฟ้าผ่า ได้จัดงานบุญสงกรานต์ รดน้ำดำหัว โดยเชิญ คนของแผ่นดิน จาก อ.จัตุรัส ซึ่งผ่านการอบรมไปแล้ว และยังรวมกลุ่มกันได้อยู่ มาร่วมงานด้วย

ศ.๑๕ สมณะกลางวัน กับ สมณะหนึ่งดี ไปร่วมงานสงกรานต์ ที่ชาวแก่นอโคกจัดให้แก่คนของแผ่นดิน ที่ อ.น้ำพอง ซึ่งเป็นงานที่จัดแบบไม่มีบายมุข นับเป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดงานสงกรานต์ให้แก่ชาวบ้าน

ส.๑๖-ศ.๒๒ งานเข้าค่ายการอบรมเยาวชน และการเข้าค่ายคูตัวเตรียมสัมมาสิกขา ปีนี้ สอบผ่านเป็นนักเรียนสัมมาสิกขาทั้งหมด ๑๐ คน

อา.๑๗ ประชุมกลุ่มเลยไลอโคก ได้เลือก กรรมการใหม่ โดยมี คุณวิชัย เป็นผู้รับใช้ ที่ชุมชนเลยไลอโคก

-พระและสามเณร จากวัดป่าสุคโต จำนวน ๕๐ รูป ได้มาเยี่ยมชม สังฆสถานหินผาฟ้าผ่า

อ.๑๙-พฤ.๒๑ สมณะนี้กนบ ฉันทโส ไปร่วมกิจกรรมสร้างบ้านดินกับทีมงานร้านอาหารพลังชีวิต ที่บ้านบางเดชะ จ.ปราจีนบุรี

อา.๒๔ สมณะฉันทโส ไปร่วมงานบุญขึ้นบ้านใหม่ที่ตลาดสระแก้ว จ.สระแก้ว และได้ร่วมประชุมกลุ่มบูรพาอโคก

-สมณะกลางวัน กับ สมณะหนึ่งดี ไปร่วมจัดตั้งกลุ่มใหม่ของชาวหนองคาย ได้ช่วยกันตั้งชื่อกลุ่มว่า “เวียงโขงอโคก” ซึ่งมีโยมกวี เป็นผู้รับใช้ ที่บ้านดอนหมู ต.พระธาตุบังพวน อ.เมือง จ.หนองคาย

พฤ.๒๘ ชาวหินผาฟ้าผ่า ไปร่วมงาน

ฌาปนกิจศพ แม่ทวาย พินิจโคกกรวด ที่ พุทธสถานสิมาอโคก

ศ.๒๙-ส.๓๐ สมณะฉันทโส กับ คณะครูอีก ๗ คน ไปร่วมงานอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “เทคนิคการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง” จัดโดย คุณ ไชยวัฒน์ สิ้นสูงส์ และ อาจารย์ นันทกาญจน์ เสมอมา ที่ พุทธสถาน ปฐมอโคก

ศ.๒๙ สมณะกลางวัน กับ สมณะหนึ่งดี ไปเยี่ยมเยียน และแนะนำการทำแกงถั่ว ให้แก่ชาวทักซิณอโคก

ส.๓๐ สมณะกลางวัน กับ สมณะหนึ่งดี ไปเยี่ยมเยียน และแนะนำการทำแกงถั่วให้แก่ชาวขเลขวัญ จ.พังงา

เป็นนิมิตหมายอันดีที่ชาวอโคกได้มาเน้น และให้ความสำคัญในเรื่องของสุขภาพกันมากขึ้น เพราะการเสียชีวิตหรือการเสียเกียรติ ก็ถือว่ายังไม่มาก แต่การเสียสุขภาพ เท่ากับการเสียทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะองค์ประกอบของผู้ที่จะบรรลุธรรมได้นั้น ก็จะต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ขอให้ความแข็งแรง จงมาสู่ผู้พากเพียรกันทุกคน

 สมณะกลางวัน ไชยวัณ

สังฆสถานทักษิณอโศก

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๘

ตามปกติเดือนเมษายนของทุกปี ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศจะร้อนจัด ยกเว้นภาคใต้จะรู้สึกสบาย แต่ปีนี้อากาศทั้งร้อนจัดและแล้งจัดเหมือนภูมิภาคอื่นๆ ต้นไม้ใบหญ้าเหี่ยวแห้งและยืนตายไปหลายต้น แผ่นดินในสังฆสถานแตกกระแหงเป็นทางยาว ฝนมาตกเอาตอนปลายเดือน เมื่อฝนตกก็หมายถึงได้ เวลาลงไร่ลงนาจนแล้ว ชาวชุมชนต่างก็ดีใจ รวมพลังเพาะปลูกพืชผัก ผลไม้ เป็นบรรยากาศของความสนุกสนาน มีชีวิตชีวาของกสิกรรมไร้สารพิษ บุญนิยมทักษิณอโศก แม้สัตว์เล็กสัตว์น้อย เมื่อได้รับน้ำฝนต่างก็ประสานเสียงร้องระงมไปทั้งชุมชน ต่างก็เปลือกเปลือนออกหากินไม่น้อยหน้ามนุษย์ โดยเฉพาะสัตว์จำพวกมีพิษทั้งแมลงป่อง ตะขาบ งูกระจับปี่ งูเขียวหางไหม้ ออกหากินกันพลุกพล่าน สัตว์ใหญ่กินสัตว์เล็ก ตามประสาสัตว์ที่อยู่ในวิภูลสงสาร ส่วนพวกเราก็ไม่คิดแก่แค้น เช่น พวกเรากันหนึ่ง ถูกงูเขียวหางไหม้กัดเพราะผลออกไปเหยียบมันเข้า บนทางเดินค่อนข้างมืด กลับเมตตาสงสารมัน กัดนิ้วจะหลังหักเลยพาเจ้างูเคราะห์ร้ายไปปล่อยในสถานที่ที่เหมาะสมหลังกลับจากหาหมอ “เวรย่อมระงับ ด้วยการไม่จองเวร”

เหตุการณ์ประจำเดือน

ศ.๑ สมณะ ๒ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ประชุมกลุ่มธรรมชาตอโศก สมณะดินทอง นครวโร นำ

ส.๒ สมณะและญาติโยม ร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๒๙ ระหว่างวันที่ ๓-๙ เมษายน ๒๕๕๘

อา.๑๐ เดินทางกลับจากงานปลูกเสกฯ

อ.๑๒ จัดงานสงกรานต์ รดน้ำผู้สูงอายุในชุมชน

พ.๑๓ ไปร่วมงานสงกรานต์ รดน้ำและมอบของขวัญผู้สูงอายุ ๖๐ กว่าท่าน ณ วัดเกาะม่วง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ซึ่งจัดโดยองค์การ

บริหารส่วนตำบลบ้านควน

พ.๑๔ สมณะ ๓ รูป ร่วมงานทำบุญรวมญาติวันสงกรานต์ที่บ้านญาติธรรม คุณจัด พลายชุม ณ อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา สมณะดินดี สันติจิตโต นำ

ศ.๑๕ สมณะ ๓ รูป อบรมชาวบ้านโครงการงดเหล้าวันสงกรานต์ ณ ธรรมชาตอโศก อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร สมณะดินดี นำ

ส.๑๖ ประชุมกลุ่มชลเลขวัลย์ อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา สมณะดินดี นำ

จ.๑๘ ทีมงานอบรมยุวพุทธทายาท ๑๐ กว่าชีวิต เดินทางถึงทักษิณอโศก

พ.๒๐ สมณะดินดี เดินทางกลับจากประชุมกลุ่มธรรมราชาอโศก

พ.๒๐-๒๑.๒๔ อบรมยุวพุทธทายาทครั้งที่ ๔ มีเยาวชนเข้ารับการอบรม ๑๖๐ คน

พ.๒๑ สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชิว เดินทางกลับจากงานอบรมชาวบ้านหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส.๒๓ สมณะลงโบสถ์สวดปาติโมกข์

จ.๒๕ ประชุมชาวชุมชนชาวทักษิณอโศก

พ.๒๗ สมณะ ๓ รูป และพระอาคันตุกะ ๑ รูป ไปร่วมงานและแสดงธรรมหน้าศพญาติของโยมเอี่ยมหุ่น ที่สมาคมชาวฮกเกี้ยน สมณะลีอคม ธรรมกิตติโก นำ

พ.๒๘ สมณะกลางดิน ไสรัจใจ และสมณะหนึ่งดี สุยภูริฐู เดินทางมาแวะเยี่ยม

ศ.๒๙ สมณะกล้าดี เตชพฤษุโข เดินทางมาแวะเยี่ยม

คติธรรมก่อนจบ

“แสงสว่างเข้ามาเป็นสัจธรรมที่พ้นทุกข์นี้แต่แสงธรรมที่เข้ามาเป็นสัจธรรมที่พ้นทุกข์นี้”

 สมณะดินทอง นครวโร

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๘ (๒๔ เมษายน ๒๕๔๘)
-กรรมการขาดประชุม ๓ คน
-รับรองรายงานการประชุมครั้ง ๓/๒๕๔๘
-รับรองรายงานงบการเงินประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๗

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.) และโรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอ.ฐ.) เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๘ เปิดรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีนักเรียนมาสมัครสอบสัมภาษณ์และข้อเขียน ๒๔ คน วันที่ ๑๗-๒๓

เมษายน ๒๕๔๘ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๔ เข้าค่ายกิจกรรม ณ แดนอโศก ต.ทุ่งลูบกนก อ.กำแพงแสน นครปฐม มีผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๓ คน กำหนดจัดงานเข้าค่ายยุวพุทธทายาท วันที่ ๑๒-๑๖ เมษายน ๒๕๔๘ ณ ชุมชนปฐมอโศก

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก (สส.สอ.) ปีการศึกษา ๒๕๔๘ นักเรียนสมัครเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๙ คน ผ่านการสอบคัดเลือกรอบแรก ๓๗ คน ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบคัดเลือกรอบสุดท้าย

-ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้มารับบริการเดือนมีนาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๕๒ คน

-อาคารตะวันฉาย ๒ การดำเนินงานเป็นไปตามปกติ มีผู้ประสงค์จะซื้อห้อง แต่ไม่มีเจ้าของห้องใดแสดงความจำนงขาย

-การก่อสร้างอาคารบุญนิยม ดำเนินการก่อสร้างก้าวหน้าไป ๕๕% งานที่เสร็จแล้ว ได้แก่ งานก่ออิฐ ๘๐% งานฉาบ ๔๐% งานอิฐโชว์ภายนอกคาดว่าจะแล้วเสร็จอีก ๑ เดือนข้างหน้า

-อนุญาตให้ชุมชนศาลืออโศกปลูกสร้างอาคาร

ในโฉนดเลขที่ ๓๒๔๔ อ.ไพศาลี นครสวรรค์
ให้นางรัชนี อาทิตย์แก้ว นายชำนาญ เจริญสอน
นายทิพย์ พักเกตุ นายสังวร มีชื่อ โดยปลูก
สร้างที่อยู่อาศัยได้รายละเอียด ๓๓ ตารางวา และให้
เป็นไปตามระเบียบของชุมชนศาลือโคกโดยมอบ

ให้นายจำนงค์ สังวรณ์ เป็นผู้ทำการแทนมูลนิธิ
-ได้รับหนังสือจากศูนย์ข้อมูลสถาบัน
พัฒนาองค์กรชุมชน ขอความร่วมมือกรอก
แบบสอบถาม

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่
๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ
สันตือโคก

♥ ♥ ♥

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการกองทัพนรมมูลนิธิ

E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๘ (๒๔ เมษายน ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๘ คน
-ชมรมขยะวิทยา ชุมชนสันตือโคก ได้จัด
จุดรับขยะเหลือใช้จากญาติธรรมที่มาพุทธสถาน
และ ที่ทำการมูลนิธิ (๖๕/๕ ซอยเทียมพร) ได้เปิด
ร้านที่บริการจำหน่ายสิ่งของเหลือใช้ในราคาต่ำ
กว่าทุนมาก

-ชุมชนราชธานีโคก อยู่ระหว่างเตรียม

งานเพื่อฟ้าดิน ซึ่งจะจัดระหว่างวันที่ ๑๖-๑๘
พฤษภาคม ๒๕๔๘

-วิทยุชุมชน ได้เปลี่ยนชื่อเป็น เครือแห
วิทยุชุมชนบุญนิยม ปัจจุบันมี ๑๔ แห่ง

-อนุมัติให้ขายรถโตโยต้า เลขทะเบียน ๙
ฉฉ-๕๓๑๐ ในราคา ๒๒๐,๐๐๐ บาท

-ได้รับหนังสือแสดงความคิดเห็นร่วม
คัดค้านการนำธุรกิจน้ำเมาเข้าตลาดหลักทรัพย์
อาทิ จากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, โรงเรียน
กุนนที่รุทธารามวิทยาคม

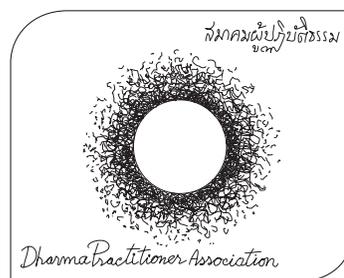
-ได้รับวารสารเส้นทางสีเขียว (GREEN LINE)
ราย ๔ เดือน ฉบับที่ ๑๓ สิงหาคม - พฤศจิกายน
๒๕๔๗ จากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
จำนวน ๑ ฉบับ

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่
๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ
สันตือโคก

♥ ♥ ♥

สรุปรายงานการประชุมใหญ่ สามัญประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๘ สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม (๒๔ เมษายน ๒๕๔๘)

E-mail: ppaniya@excite.com

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓๘ คน

-รับรองรายงานการประชุมใหญ่ ปีพ.ศ. ๒๕๔๗

-รับรองบุคคลปี พ.ศ.๒๕๕๗

-แต่ละหน่วยงานสรุปกิจกรรมตลอดปี ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา

-แต่งตั้งนางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีประจำปี พ.ศ.๒๕๕๘

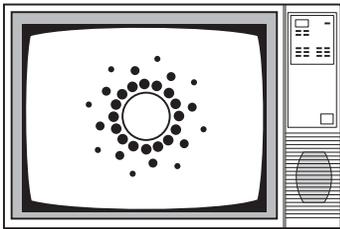
-นายสุนัย เศรษฐบุญสร้าง นายกสมาคมฯ ดำรงตำแหน่งผู้จัดการสมาคม

♥ ♥ ♥

สรุปรายงานการประชุมใหญ่ สามัญประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๘ ธรรมที่ศน์สมาคม

(๒๕ เมษายน ๒๕๕๘)

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมที่ศน์สมาคม

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕๖ คน

-รับรองบุคคลประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๗

-ปัจจุบันมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น ๓,๑๕๔ คน สมาชิกเสียชีวิต ๑ คน คือ น.ส.ฟ้าดาว นาวา-บุญนิยม

-รายงานกิจกรรมตลอดปี ๒๕๕๗

-รายงานเงินบริจาคที่ให้แก่งานต่างๆ ตลอดปี ๒๕๕๗ เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

-แต่งตั้งนายดาบบุญ ดิรัตนา นายกสมาคม ดำรงตำแหน่งผู้จัดการสมาคม

-แต่งตั้ง นางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีสมาคม ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘

♥ ♥ ♥

สรุปรายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตติโศก (ชมร.สตอ.)

(๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๒ คน

-ยังคงใช้ผ้าใ้สารพิษเท่านั้นในการปรุงอาหาร ส่วนประกอบของเครื่องปรุงอนุโลมให้ใช้ปลอดสารไปก่อน

-ผู้บริหารโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตติโศก ยังไม่พร้อมจัดตารางสอนให้สอดคล้องกับเวลา เปิดปิดของร้านชมรม เพื่อให้นักเรียนมาช่วยทุกส่วนงาน

-การซ่อมแซมบริเวณด้านนอกร้านกุ้ดินฟ้า ราคาจำ้งเหมาะสมทั้งค่าแรงและวัสดุอื่นๆ (ไม่รวมกระเบื้อง) เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท

-นาวาเอกลำอังก์ แสงสุริยา อาสาสมัครชมรมประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ พักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า ผังธนบุรี

-ขอความร่วมมือให้ช่วยกันดูแลเรื่องความสะดวกเรียบร้อยบริเวณหน้าร้าน และบริเวณที่

แต่ละคนช่วยงาน

-ในงานปลูกเสกฯ ณ พุทธสถานศิระชะ
อโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ ชมรมร่วมกับ
ชุมชนสันติอโศกร่วมประกอบอาหารในวันที่ ๗
เมษายน ๒๕๔๘

-ขอความร่วมมือแจ้งให้ทุกหน่วยงานใน
ชุมชนทราบว่า ชมรมไม่อนุญาตให้นำภาชนะ
ออกจากร้านชมรม

-ขอความร่วมมือในการคัดเลือกผักให้นำ
มาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด เพราะผักไร้สารพิษ
หายาก

-ช่วยกันแยกขยะแห้ง ขยะสด และขยะ
พลาสติก

รับโอวาทจาก สมเด็จพระราชาธิบดี : การ
พึงข้อวิจารณ์ที่ใจไม่ได้ฝักใจ จงภูมิใจที่ได้ทำงาน
เสียสละ ไม่มีเงินเดือน แม้จะไม่มีคนเห็นความดี
หรือฝีมือของเราก็ตาม ขอให้ปรับใจ อดทนอดใจ
หรือปฏิบัติ

□ สาขาศึกษาเชิงใหม่ (๑๗ เมษายน ๒๕๔๘)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๗ คน
-รายงานการปรับปรุงหลังร้าน
-เห็นชอบให้ดำเนินการผลิตสบู่กัวเขียวปน
-ชมรมได้เป็นเจ้าภาพในการประกอบอาหาร
ในงานปลูกเสกฯร่วมกับญาติธรรม

-ชมรมเป็นฐานฝึกงานเองนักเรียนสัมนา
สิกขาภูผาพ่าน้ำ ด้าน ๕ ส.

-นางจูน เป็นเจ้าภาพเปิดโรงบุญ แจกอาหาร
ฟรีภายในร้าน

-จำหน่ายอาหารอิมละ ๕ บาท ในวันที่ ๓๑
มีนาคม ๒๕๔๘ มีผู้มาอุดหนุนมากพอควร

-ได้รับผักจากสมาชิกเพื่อมาปรุงอาหาร

-นางจันทร์นวล บริจาคภาชนะสแตนเลส

สำหรับดื่ม น้ำ คิดเป็นเงิน ๔,๘๐๐ บาท

-จัดสรรบุคลากร ในการร่วมงานประชา
ธิปไตยฯ งานเข้าค่ายยุวพุทธทายาท และงาน
เพื่อฟ้าดิน

-เห็นชอบให้ทำที่ตากผ้าด้านหลังที่พักฝ่าย
หญิง

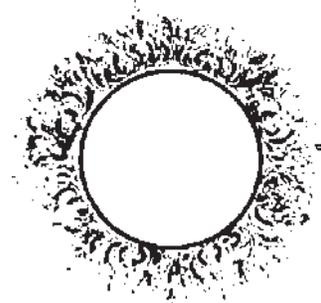
รับโอวาทจาก สมเด็จพระราชาธิบดี : สรีระมิโย

ทำงานไปปฏิบัติธรรมไป หม่กลุ่มจึงจะเจริญ
เข้มแข็ง หากไม่จำเป็นคงไม่ต้องปิดร้าน เพื่อ
สมาชิกจะได้รับบริการต่อเนื่อง ไม่เสียความรู้สึก

♥ ♥ ♥

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทพลังบุญ จำกัด

๖๗/๗-๘ ปากซอยนวนินทร์ ๔๘ แขวงคลองกุ่ม
เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ โทร.๐๒-๓๗๔๖๑๑๐

ครั้งที่ ๓/๒๕๔๘ (๒๗ มีนาคม ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน
-ชำระค่าก่อสร้างอาคารบุญนิยมงวดที่ ๔
เป็นเงิน ๒,๓๗๕,๐๐๐ บาท

-กำหนดปิดร้านเพื่อไปร่วมงานปลูกเสกฯ ณ
พุทธสถานศิระชะอโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ
ระหว่างวันที่ ๒-๑๑ เมษายน ๒๕๑๑

-ประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้าใช้ถุงผ้าแทนถุง
พลาสติก

-เห็นชอบให้จัดประชุมสัมมนาพนักงาน
และกรรมการทุกปี

รับโอวาทจาก สมเด็จพระราชาธิบดี สิริเตโช ด้ดงบ
กรเงินทงส่วนให้สภษกรณโภคเป็นกลุ่มเป็นก้อนให้
นากกระทำด้จ้อมเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมมกกัน

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทแต่ชีวิต จำกัด

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

บริษัท **ไต้ชีวิต** จำกัด
FOR LIFE CO., LTD.

-กรรมการขาดประชุม ๗ คน
-บัญชีกองบุญฯ ให้รวมเป็นส่วนหนึ่งของ
บัญชีร้านแต่ชีวิต

-การนำสินค้าไปจำหน่าย(ราคาต่ำกว่าทุน) ใน
ตลาดอารียะ งานปีใหม่'๔๘ ที่ชุมชนราชธานี
อโศก ได้กำไรอารียะประมาณ หนึ่งแสนบาท

-กำหนดปิดร้าน เพื่อไปร่วมงานฉลองหนาว
ธรรมชาติอโศก ณ ชุมชนภูผาฟ้าหน้า เชียงใหม่
ระหว่างวันที่ ๒๘-๓๐ มกราคม ๒๕๔๘

-บริจาคช่วยงานวันเด็ก จำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท

-บริจาคช่วยงานฉลองหนาวฯ จำนวน
๕,๐๐๐ บาท

-รับพนักงานใหม่ ๓ คน ได้แก่ น.ส.ฟ้าธาร
ธรรม อยู่เย็น นายสมยศ ชันธนเดช และน.ส.
วิไลษฐศิริ ศรีสุนาครวั

รับโอวาทจาก สมเด็จพระราชาธิบดี สิริเตโช ให้ระลึก
ถึงความต่าง เพื่อการฝึกจิตปรับจิต หากต้อง

พลัดพรากหากทำดีทำกุศล จะได้ไม่ต้องห่วงกังวล
หากปล่อยจิตได้จ้อมเป็นสุขคติ

**สรุปรายงานการประชุม
เครือข่ายชุมชนชาวอโศก
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘**

๓ กลุ่มปรากฏอโศก

(๑๗ เมษายน ๒๕๔๘)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๐ คน นาง
ผ่องศรี บัจฉิมพันธ์ เป็นประธานในการประชุม
น.ส.สุภาณี บุรพ์ภาค ดำเนินการประชุม

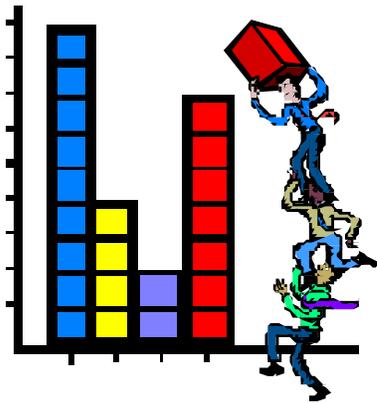
-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายกองบุญ
ปรากฏอโศก และรายงานการเงินกองบุญ
สงเคราะห์ปรากฏอโศก

-ได้ส่งเงินงวดที่ ๒๒-๒๔ ในโครงการร่วม
บุญปลูพืชพุทธ ปัจจุบันรวมเงินที่ส่งแล้ว จำนวน
๓๗๐,๒๐๐ บาท

-ไปร่วมงานเปิดร้านมังสวิรัตที่จังหวัดสุรินทร์
ออกเดินทางวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘

สถิติเผยแพร่สำเร็จรวม

ห้องเผยแพร่เท็บ

ประจำเดือน เม.ย.-พ.ค. ๒๕๔๗

ทำวัตร

ความสำเร็จเป็นอย่างไรในมนุษย์	สมณะโพธิรักษ์	๒ ม้วน
การพึ่งพาอาศัยคือหัวใจของการศึกษา	" "	๑ ม้วน
สร้างคุณค่าสังคมด้วยพุทธวิธี	สมณะโพธิรักษ์	๑ ม้วน

ก่อนฉัน

แถลงการชาวอโศกต่อคณะสงฆ์	สมณะโพธิรักษ์	๑ ม้วน
ระวิงอวดตาจะโผล่ได้ทุกลมหายใจ	สมณะโพธิรักษ์	๑ ม้วน

ปาฐกถา

สร้างชุมชนอาริยะพัฒนาพุทธมณฑล	สมณะโพธิรักษ์	๑ ม้วน
อนิจจังทุกขังอนัตตา	สมณะโพธิรักษ์	๒ ม้วน
นานาสังวาส คืออะไร	สมณะโพธิรักษ์	๑ ม้วน

☆☆☆

ความอบอุ่นในครอบครัว รักษาโรคได้หลากหลายอย่าง

การยกโทษ คืออาวุธที่ใครๆไม่อาจทำลายได้ (อโศก)

ประจำเดือน เมษายน ๒๕๔๗

ธรรมปฎิกรรม

จดหมาย	๕๘๐	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๓๐	ฉบับ
ตีพิมพ์	๕	ชิ้น
แสดมปัญญา	๑,๐๑๕	บาท

⇒ ⇒ ⇒

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(ปลูกเสกฯ)	๕,๐๐๐	เล่ม
ดอกหญ้า(ชีวิตสั่งได้)	๒๓,๐๐๐	เล่ม

☆☆☆

สถิติธรรมโสด

	เท็บ	ซีดี	วิดีโอ	วีซีดี	เอ็มพี 3	
ผู้มาติดต่อ	๗๖	๒๐	๑๔	๒๘	๔	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๔๑๖	๔๓	๒๕	๗๗	๑๑	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๔	๔	๔	๓	๓	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๒๐๔	๑๑	๑	-	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๒๐

ชิ้น

๕๕ ๕๕

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก	๖	ฉบับ
-----------	---	------

๕๕ ๕๕

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๘ ปีที่ ๒๕(๒๕)
ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๕

✿ มนุษย์เรารู้ความดี
จากความต้องการของตัวเอง
ตัวเองชอบอย่างไร ไม่ชอบอย่างไร ย่อมรู้ที่อยู่
เพราะเหตุนี้ **ใจเขา-ใจเรา** จึงก่อเกิดขึ้น
สิ่งที่เราไม่ชอบ...เขาคงไม่ชอบ
สิ่งที่เราชอบ...เขาคงชอบ
อาเทศนาปาฏิหาริย์ฉบับอนุบาล
จึงเริ่มเกิดด้วยประการฉะนี้
ความดี...จึงเริ่มจากการ **ไม่เบียดเบียนผู้อื่น** ก่อน
เพราะเป็นเรื่องเข้าใจง่าย
เริ่มที่ **เบญจศีล** และ **เบญจธรรม**
เป็นความดี ๒ รูปแบบ คือ **เชิงรับ** และ **เชิงรุก**
เพราะเหตุนี้แค่ศีล ๕ ออย่าประมาทว่า “พอแล้ว”
แค่ “ละชั่ว” ยังเป็นบทปฏิบัติชีวิตที่น้อยไป
“ประพฤดีดี” ยังเป็นบทปฏิบัติที่ต้องต่อเนื่อง
สังสารวัฏยังอีกยาวไกล
ความดีต้องสั่งสมให้มาก
มิใช่เป็นแค่กับแกลัม !

เพื่อ

ข้า

ดิษ

กองบุญสัจจะออมทรัพย์

“ชะเลศวัญโศก” อยู่ที่ท้ายเหมือง ญาติธรรมกลุ่มพังงา กำลังช่วยกันแล้วเนื้อเถื่อหนึ่ง ตัวเอง พัฒนาให้เป็นสถานปฏิบัติธรรม มีกุฏิ มีที่พักญาติโยม ท่านสมาธิโตบัญญัติการบ เอ๊ย! ปักกลดลงพื้นที่ ไม่ยอมไปไหน

จึงจกเกาะอยู่ข้างเต็นท์ชั่วคราว พังญาติธรรมชาวกรุงเทพฯ และวิธีหาทุนสร้างอาคารถาวร

“เราก็ขอเก็บจากกองบุญสัจจะออมทรัพย์มาก่อน บอกเพื่อนที่งวดก็ว่ากันไป ส่วน ญาติธรรมที่จะจ่ายคืนรายเดือน ก็ติดต่อกับพวกเขาได้แหละ ให้สัญญากันว่าจะทำบุญเดือนละกี่ บาทก็ตกลงกัน แบบนี้การก่อสร้างก็จะเสร็จเร็ว”

ญาติธรรมยิ้มกระหึ่มในโอเดียกระซูด !

อาจารย์บัวขาวยิ้มตอบ “เงินเดือนทุกวันนี้ ก็ทำบุญแทบหมดตัวแล้วละ!” จู๊ยๆๆ

อโศกกับการกุศลชาติ

วันนี้อโศกเน้น**เศรษฐกิจพึ่งตน** แม้การฝึกอบรมตามชุมชน ต่างก็มีได้ละเลย

แต่ทำไมบางคนจึงยังเติมน้ำมันต่างชาติ **ไม่เต็มของบางจาก-ปตท.?**

ขอแถมด้วย จดหมายของญาติธรรม งามดอกหญ้า นาวาบุญนิยม (อ.เมือง จ.สกลนคร)

“เรื่องอื่น คือ มีปัญหาทางสกลนคร ได้มีห้างเพิ่มขึ้น คือ แมคโครและเทสโก้โลตัส และ กำลังจะสร้างเพิ่มขึ้นอีกในย่านใจกลางเมือง จึงทำให้ร้านเล็กๆปิดตัวไปหลายร้านแล้ว และร้านของแห่ง ทั่วไปที่ขายอาหารธัญพืชก็ขายออกลำบาก ดิฉันจึงเห็นชัดในเวลาแล้วตามที่คุณนิติภูมิเคยพูดไว้.....”

ข้อควรปฏิบัติในขณะที่แจกอาหารในโรงบุญ

๑. ผู้ตักอาหารแจกควรรักษาเอกลักษณ์ “ผู้ให้ไหว้ผู้รับ”
๒. สมาชิกควรแต่งกายถูกเอกลักษณ์ของชาวอโศก เป็นชุดเรียบง่ายสีเข้ม
๓. สมาชิกกลุ่มที่มาร่วมงานจะมีป้ายชื่อติดเสื้อ
๔. รักษามารยาทการแจกอาหาร ไม่กินอาหารไปด้วยแจกไปด้วย มีอหิชาศัยยิ้มแย้มแจ่มใส พุดคุยเป็นกันเองกับผู้มารับแจก เป็นต้น
๕. สมาชิกนำผ้ากันเปื้อนและหมวกคลุมผม(ถ้ามี)มาใช้ในงานด้วย รวมทั้งมีดและเขียง(ถ้า สามารถนำมาได้)

๖. งดบริจาคเป็นเงินในวันงาน ยกเว้นขนมและผลไม้

๗. สมาชิกท่านใดมีหนังสือและเทปธรรมะ (ประเภทเทปธรรมคี่ตะ, เทปท่านจันทร์, เทปเกี่ยวกับสุขภาพ หรือเทปธรรมะที่ฟังง่าย) ขอให้รวบรวมนำมาแจกแก่ผู้สนใจในงานด้วย”

จึงจกเก็บตมจากรายงานการประชุม กลุ่มปรกการอศกของปีที่ ๒๐ ครั้งที่ ๖/๔๖ (๕ ต.ค. '๔๖) ดูเข้าทำดีเพื่อไว้เป็นคู่มือจัดโรงบุญ

การเดินทางของชีวิต

จากญาติธรรม ไพโรจน์ ศรีทันดร (อ.เหิง จ.เชียงใหม่)

“เมื่อมาพิจารณาทบทวนชีวิตและอ่านสารอศก ทำให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น มีความเสียสละ และอดทนต่อชีวิตตนเองมากขึ้น มีกำลังใจที่จะก้าวเดินไปข้างหน้าต่อไป เพื่อจะพบความสุขที่แท้จริงของชีวิต แม้บางครั้งจะท้อแท้กับโชคชะตาและวาสนาที่ต่ำต้อย ก็ทำให้มีพลังใจผลักดันให้ก้าวเดินไปในทางที่ดีงามของชีวิตต่อไป”

สาธุนี้แหละชีวิตมนุษย์เราก็เท่านั้น

๑. เสียสละ-อดทน ต้องฝึกตน

๒. เชื้อมั่นและศรัทธาในกฎแห่งกรรม และ

เราจะเปลี่ยนจาก “วิบาก” เป็น “บารมี” ให้ได้

หมายความว่าแม้ขณะรับเคราะห์เราก็จะปรับ

วิกฤติให้เป็นโอกาส ด้วยการปฏิบัติธรรมเรียนรู้เท่าทันผัสสะเสมอ

ปล่อยวางในบางครั้งและอยู่กับทุกข์ให้ได้

จู้จี้ๆๆ

ขบวนการเติบโตของต้นพุทธรักษาต้นเล็ก ๆ

ญาติธรรม เสาวลักษณ์ ปองาม (อ.เมือง จ.นครราชสีมา) เป็นตัวอย่างชีวิตที่กำลังค่อยๆ พัฒนาตัวเอง ที่ละก้าวๆโดยความมีน้ำใจของชาวอศกรุ่นพี่ๆ

“เมื่อตุลา'๔๗ ดิฉันได้เจอกับน้ำเพชรที่ร้านอาหาร และได้ตามไปที่สีมาอศก ท่านได้สอนอบสมุนไพร และได้สนทนาธรรมกับสิกขมาตุนวลนิ่ม ชาวหินฟ้า ท่านได้สอนให้ปลูกผักกินเอง โดยไม่ได้คิดยาฆ่าแมลง และได้พูดคุยกับแม่ใจบัว เขาได้ให้หนังสือมาอ่านหลายเล่ม เริ่มต้นที่ศีล ต่อมาก็ไปร่วมฟังธรรมก่อนฉันบ่อยๆ และได้ดูการทำแชมพู น้ำหมักชีวภาพ แม่รักได้สอนทำน้ำลูกลอย น้ำผักสด และได้ไปหัดทำอาหารที่โรงอาหารและได้ไปช่วยที่ฐานแปรรูป

ต่อมาก็ห่างไปบ้างและพอดิฉันมีความไม่สบายใจก็อยากไปวัด ทาสิกขมาตุนวลนิ่ม ได้สนทนาธรรมเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว ท่านก็สอนให้ดิฉันกินผัก วันเกิดลูก วันเกิดสามี วันเกิดตัวเอง วันพระ สรุปรักก็อาทิตย์ละ ๔ วัน ดิฉันก็พยายามทำอาหารผัก ส่วนมากกินเองเกือบทุกวัน

และก็ได้ซื้อพวกเห็ด แชมพู อื่นๆ ที่วัด หรือร้านอาหาร

ท่านได้จุดประกายให้ดิฉันเริ่มต้นปฏิบัติธรรม ค่อยๆเป็นไปโดยไม่รู้ตัว ท่านบอกให้ดิฉัน เริ่มต้นชีวิตใหม่ ซึ่งดิฉันกำลังพยายามทำอยู่ ซึ่งท่านได้ทำให้ดิฉันได้เข้าใจถึงธรรมะซึ่งดิฉันหาทาง พ้นทุกข์อยู่มานานมาก ตลอดเวลา ๔๔ ปีแล้วชีวิตเริ่มเบาและลดกิเลสไปได้บ้าง

ฝึกฝนเรียนรู้หาประสบการณ์

“การถือศีล ๕ ข้าพเจ้าทำผ่านแค่ ๔ ข้อเอง ยังเหลืออีก ๑ ข้อ คือศีลข้อที่ ๔ พุดปด (มุสาวทา เวรมณีลีกา ปังสมาทิยา มิ) เพราะด้วยนิสัยเดิมของข้าพเจ้าเป็นคนพูดมาก พูดเก่ง ขี้เล่น แกล้งหยอกล้อเพื่อน เคยพยายามทำดู แต่เพื่อนๆบอกว่ารับไม่ได้ที่ข้าพเจ้าเงิบสงบเสียม อย่างนี้ เอาเป็นว่าข้าพเจ้าจะพยายามลดความรุนแรงของพฤติกรรมลง...”

ญาติธรรม นิตยา ยิ่งเจริญ (อ.พร้าวจ.เชียงใหม่) กำลังตั้งไข่มต้มไขกนในศีลข้อที่ ๔ ใหม่ๆก็อย่างนี้แหละเงิบขริมโต่งไปอีกด้าน ต่อไปก็จะค่อยๆลงตัวขึ้น ไม่ต้องกังวล

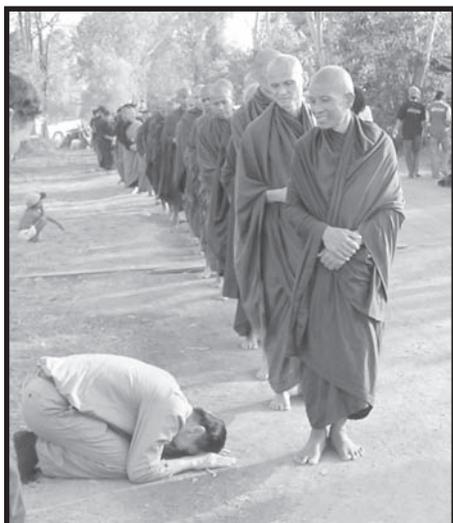
เมื่อก่อนพูดเพราะอยากพูด พูดเพื่อตัวเอง แต่ต่อไปเราจะพูดเหมือนกันพูดเพื่อคนอื่น ถือเป็นการยกระดับการพูดขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง จุ๊ๆๆๆ

ขันโตแห่งความดี

วิญญูณนักปฏิบัติธรรมเป็นอย่างไร จากญาติธรรมพวงเพชร จิรภัทรพงษ์ (อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา) “อ่านแล้วยังทำให้เกิดความตั้งใจเพียรพยายาม ที่จะปฏิบัติลดละสิ่งที่ไม่ดีในตัวเองให้ดีขึ้นๆขึ้นไป โดยเฉพาะความโกรธซึ่งเป็นกิเลสตัวร้ายกาจที่อยู่ในใจของข้าพเจ้า รู้สึกเบาบางลงไป เยอะมาก”

จึงขอสรุปดังนี้

๑. ค้นหาสิ่งที่ไม่ดีเพื่อแก้ไข
๒. ลดสักกายทิฏฐิของตัวเอง จาก “ของกู” ไปสู่ “ตัวกู”
๓. ระลึกอยู่เสมอ จิตที่สบาย แปลว่า “เสียหลัก” “ผัสสะ” จึงจำเป็นสำหรับการ “ฆ่าเสีย”
๔. หมอชีวกะ ท่านสามารถเอาต้นไม้ทุกต้นมา ทำยารักษาโรคได้หมด นักปฏิบัติธรรมต้องย่อหย่อนทุกโจทย์ เป็นการปฏิบัติธรรม
๕. เราจะเป็นนิกสิโรโลกุตตระ นั่นก็คือขยะทุกชิ้น ต้องเอามาหมักให้เป็น “ปุ๋ย” เราจึงไม่รังเกียจขยะ! จุ๊ๆๆ

ติจช่วยของคนดี

จากญาติธรรมจิตต์ลัดดา สุภานันท์ (พระโขนง กทม.) เล่าปรากฏการณ์ทางจิตมา

“ดิฉันทำงานมานานกว่า ๒๐ ปี เริ่มเหนื่อยและอยากหยุดพัก แต่พอไปเจอญาติธรรม ท่านก็ให้ข้อคิดว่าควรทำนะเราจะได้มีคุณค่า และได้รับใช้สังคม

มาช่วยหนึ่งปีที่ผ่านมา ใจดิฉันรับไม่ค่อยได้ เนื่องจากมีหมอบอกว่า ถ้าตรวจเสร็จแล้วลูกจากมานั่งเมื่อไหร่ จะไม่ตรวจอีกทุกอย่างที่ตอนนั้นเพิ่งเป็นเวลา ๑๐.๓๐ น. ดิฉันสงสัยผู้ที่มาจากไกลๆ ไม่ว่าจะเป็นต่างจังหวัดหรือเซตรอบนอกปริมณฑลของ กทม. ดิฉันมานั่งนึกพิจารณาว่าทำไมเราไม่ส่งสารผู้ที่ป่วย มาหา แล้วไม่ได้ตรวจต้องผิดหวังกลับไปต้องมาใหม่ในสัปดาห์ต่อไป ไหนจะค่ารถ ค่าอาหาร ฯลฯ เมื่อนึกก็ได้แต่หดหู่นใจ.....”

คนดีถ้าไม่มีเบรค ชีวิตจะมีแต่ทุกข์โศกไม่รู้ว้าย

คนดีจึงต้องมีผู้ช่วยพระเอกป็นหน่วยกู้ภัยของเขา นั่นก็คือ “อุเบกขา” ถ้าช่วยไม่ได้ก็ต้องให้ดวง

คนที่จะมีสิทธิ์ใช้อุเบกขา ต้องเป็นคนที่มี “เมตตากรุณา” เท่านั้น ผิดจากนี้เขาเรียกคนดีปลอม! จุ๊ๆๆๆ

การทำงานจะทำให้เรามีโอกาสปฏิบัติธรรม

“ชมร.จะเผยแพร่วาระระบบบุญนิยม ซึ่งทุกคนต้องการ แต่ก็มีส่วนน้อยที่ทำให้ระบบไขว้เขวมีลักกายทิฎฐิ ที่ยึดเริ่มจากความคิดเห็น

เราต้องดูองค์รวม พยายามเคร่งครัดตัวเองให้ดีขึ้น ถือศีลให้เคร่งครัดและต้องทำอย่างต่อเนื่อง

บรรยากาศใน ชมร. ยังมีการเสพของเมาอยู่ เมาชาเย็น คือมีอารมณ์ชาเย็นต่อกันก็ปรับไป จะเกิดสราณียธรรม มีเมตตาทายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตามโนกรรม

มีอะไรก็แบ่งกันเป็นสาธารณโภคี

ปรับตัวให้เข้ากันเป็นศีลสามัญตา

ทำความเข้าใจร่วมกันได้เกิดทิฎฐิสามัญตา

ประสานจุดร่วม สงวนจุดต่างและจะเกิดความระลึกถึงกันเคารพกันในที่

ถ้าเราเข้าใจตัวเองก็จะเข้าใจผู้อื่น สามารถอยู่ร่วมกันได้ดี”

(สรุปจากโอวาของสมณะลานบุญ วชิโร ในรายงานการประชุม ชมร. สาขาเชียงใหม่ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ วันที่ ๑๙ มี.ค. ๒๕๕๗)

ถือศีลต้องรู้ “เจตนา”

จากญาติธรรมสายอรุณ สิงโต (อ.สันทราย จ.เชียงใหม่) รายงานความก้าวหน้าของศีลแต่ละข้อ จึงจกตัดมาอ่านแต่บางข้อ เพื่อเป็นตัวอย่าง

ผลการปฏิบัติธรรมของดิฉันที่ผ่านมามีดังนี้

ศีลข้อ ๑ ดิฉันกินอาหารมังสวิรัตินิสัยแล้วค่ะ แม้มดตัวเล็กๆติดถ้วยชาม ดิฉันจะหาเศษผ้าเนื้ออ่อนเบาเช็ดออกจนหมด ถึงจะล้างได้ แม้นอนติดผัก ก็ไม่ทิ้งลงถังขยะ ดิฉันจะนำไปปล่อยที่มีหญ้าต้นไม้ให้มันเกาะอยู่อาศัยต่อไปค่ะ

ศีลข้อ ๒ ดิฉันให้อภัยทานแก่คนที่พูดจาเชิงสบประมาท ดิฉันอดกลั้นได้ไม่ได้แย่งตริกตรองดู ถ้าจริงอย่างที่เขาสอบ ก็ไม่โกรธ แต่ถ้าไม่จริงก็ขมอารมณ์ได้ คิดว่าเขาพูดไม่ดีก็เป็นกรรมเป็นสมบัติของเขาค่ะ จิตใจของดิฉันสงบเย็นขึ้นมากค่ะ

ศีลข้อ ๓ ดิฉันเห็นว่ากาไปเอาของผู้อื่นมาเป็นของตน น่าละอายมากแม้สิ่งของที่เรอยากกินอยากได้จะซื้อขณนั้น บังเอิญมีคนจะซื้อ สิ่งที่เราต้องการเหมือนกัน บังเอิญมี

สุดท้ายซุดเดียว ก็เลยเสียสละไปให้เขาด้วยความยินดี จะแค้นความรู้สึกของผู้อื่นมาก เขาจะขอบคุณด้วยรอยยิ้ม ดิฉันก็ภูมิใจค่ะ ดิฉันไม่ดูตายเป็นช่วยเหลือ แม้จะลำบากก็เต็มใจ...”

ถือศีลอย่างรู้เป้า ศีลก็จะเลื่อนระดับเป็น “อธิศีล” สูงขึ้นเรื่อยๆ

แต่การถือศีล ลึกแต่ว่าแค่ผ่านๆ ขอบที่ ศีลก็จะตกต่ำเป็น “ศีลพตปรามาส” จู้ๆๆๆ

ทำไมถึงเลิกกินเนื้อสัตว์ไม่ได้

จากญาติธรรมกาญจนภรณ์ ผากฟ้าดิน (อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม) “ดิฉันจะพยายามเอาอรุทหมายเลข ๑ ให้ได้ คือ กินมังสวิรัตินิสัยตลอดไป จนตาย...ยอมตาย...ค่ะ ซึ่งดิฉันต่อสู้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ยังไม่ชนะเลยค่ะ ดิฉันจะไม่ยอมแพ้จะสู้ สู้ สู้ สู้ ตายค่ะ...”

สาธุๆ เลิกเนื้อสัตว์ไม่ได้เหตุผลอย่างหนึ่งก็คือ “ความอหังการ” และข้อ ๒ คือ “ความสะดวก” พฤติกรรมหัวทอกในการเผยแพร่ศาสนา ก็คือ “ไม่กินเนื้อสัตว์” ถ้าคนเราเริ่มตรงนี้ได้

แสดงว่าเขาได้ฝึก “ลดตัวตน” ลงมาระดับหนึ่ง

เขาได้เสียสละมาพอสมควร คนเราจะทำความดีแต่ไม่ยอมเลิกเนื้อสัตว์ เขาจะไปตีแบบไหน?

“ไม่กินเนื้อสัตว์” จึงเป็นพฤติกรรมแห่งความดีขั้นต้น ก่อนที่จะก้าวไปสู่ความดีเรื่องอื่นๆ เพราะพูดเรื่องนี้ไม่รู้เรื่อง เรื่องอื่นๆจะเข้าใจได้อย่างไร?” จู๊ย์ๆๆ

ไพเราะขะ ตพะเวากิเลส

คุณอำนาจ คงวัน รายงานการตรวจ โดยล้มแล้วลุก และตั้งตพะเพิ่ม คือ ไม่กินน้ำพริก น้ำจิ้ม

คุณอุ๋นไอดีดิน จากการตั้งตพะ ตัดผมสั้น ใช้ผ้าถุง และพยายามจดบันทึกทุกวัน ตั้งตพะเพิ่มคือไม่ทานขนมกุกุ่ยช่าย

คุณเฉลิมพล ผลประพฤติ รายงานตพะที่ผ่านมา เช่น ไลยุงไม่ให้ตาย บกพร่อง ๕๐% จะแก้ไข มาโรงเจอาทิตย์ละครั้ง มาครบ ๓ ครั้ง แต่ในอาทิตย์สุดท้าย และถ้าโกรธ มือถัดไปจะอดอาหาร ผ่านมา ๓ สัปดาห์ งดไป ๑ มื้อ

คุณสมนึก มัลย์ทอง กิน ๒ มื้อ ไม่ดื่มน้ำขวด ไม่ซื้อเสื้อผ้าใหม่ ถือศีล ๗ ข้อ ตั้งตพะเพิ่ม คือ จะตื่นตี ๔ ทุกวัน

เอาตพะเก่าๆ ปี ๒๕๔๕ ของกลุ่มจันทอโศกมาลงไว้เพื่อสร้างบรรยากาศ “ตพะหรรษา” การปฏิบัติธรรมที่ “ไร้ตพะ” ก็เหมือนพระไม่ใส่จีวร เหมือนเข้าสนามรบด้วยมือเปล่า จู๊ย์ๆๆ

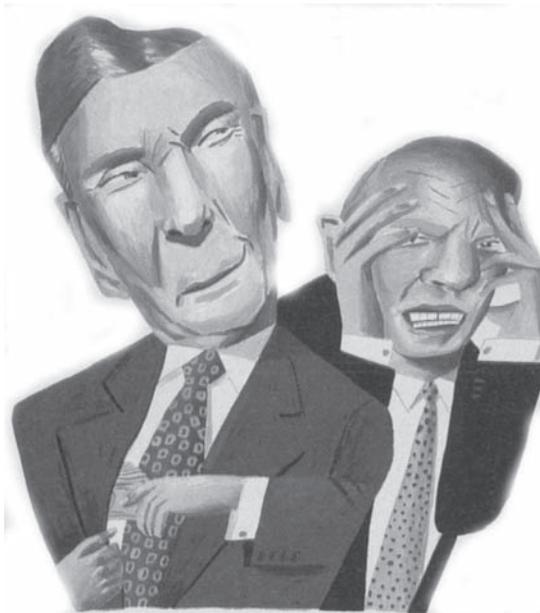
จับจกส์

คติประจำเดือนนี้

**ไม่ต้องรอให้ใครอื่นเปลี่ยนแปลง
เราต้องรีบแก้ไขตัวเองก่อน**

ฉบับนี้เป็นการเล่าประสบการณ์ดื่ม
ปัสสาวะของคุณชญาบุตรม์ จาก ก.ท.ม. และได้
สอบถามข้อสงสัยมาในตอนท้ายด้วย

ดิฉันเป็นผู้หนึ่งที่เพิ่งลองดื่มน้ำปัสสาวะ
ดื่มมาได้เกือบสี่เดือน (๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗
ครบสี่เดือนเต็ม) ตอนแรกที่ได้อ่านคอลัมน์ของ
“คุณจุลดิน” รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่แปลกดี จะจริง
อย่างไรหรือเปล่าหนอ จริงๆก็สนใจอยากลองดู
“แต่เพราะมีอุปาทานเรื่องน้ำฉี่ว่าเป็นของเสีย
สกปรก สะสมมานานเกือบ ๔๐ ปี จึงยังติด
อุปาทานนี้อยู่ ไม่กล้าที่จะลองดื่มสักที” ใช้เวลา
ในการล้างอุปาทานนี้อยู่ปีกว่า โดยพยายามตั้งใจ
อ่านคอลัมน์ของคุณจุลดินแบบมีสติ ชื่อนี้ก็
มาอ่านและฟังการบรรยายจากผู้อื่น ฟังผู้ที่เคย
ดื่มพูดคุยให้ฟังใน “รายการท่านจันทร์”

จนเมื่อเดือน
มกราคม ๒๕๕๗ จึง
ตัดสินใจลองดื่มดูเป็น
ครั้งแรก เดิมปกติ
ดิฉันเป็นโรคมะเร็งแพ้
หลังจากมานี้รู้สึกว่าเป็น
หนักขึ้น มีอาการไอ
มานานสองเดือนก็ไม่
หาย ทั้งที่ใช้หวัดหาย
ไปแล้ว คิดว่าน่าจะ
เป็นเพราะภูมิแพ้ ได้

ไปเอ็กซเรย์ก็ไม่ได้เป็นวัณโรค หลังจากที่ได้ดื่ม
น้ำปัสสาวะวันแรก อาการภูมิแพ้ดีขึ้น อาการ
ของโรคลดลงไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จากความ
รู้สึกของตัวเอง ดื่มได้ ๓ วัน อาการดีขึ้น ๘๐
เปอร์เซ็นต์ แต่หลังจากนั้นอาการก็ยังทรงตัว
อยู่ที่เดิม ไม่ได้ดีขึ้นกว่าเดิม แต่ก็ไม่แย่กว่าเดิม
ดื่มได้ประมาณหนึ่งเดือน กลับรู้สึกว่าภูมิแพ้
เป็นหนักขึ้น เพราะมีน้ำมูกเขียวเป็นก้อนเต็มจมูก
และไหลลงในคอ มีกลิ่นเหม็นคาว จึงไปหาหมอ
ได้ทราบว่าเป็นไซนัสรุนแรงเฉียบพลัน หมอได้
ให้ยามากินเพื่อแก้การติดเชื้อ แต่ดิฉันก็ดื่ม
น้ำปัสสาวะควบคู่ไปด้วย(น้ำปัสสาวะช่วงนี้ขมมาก
คงเพราะฤทธิ์ยา)

เนื่องจากมีความรู้อยู่แล้วจากคอลัมน์ของคุณจุลดิษฐ์ว่า “หากดื่มไปได้สักกระยะหนึ่ง จะมีอาการของโรครุนแรงขึ้น เหมือนเป็นการขับพิษออก” หลังจากนั้นหนึ่งอาทิตย์ หมอนัดให้ไปพบเพื่อดูอาการอีกที ปรากฏว่าอาการไข้อันหายแล้ว ไม่ต้องกินยาฆ่าเชื้อต่อไปอีก แต่หมอให้ยาลดอาการบวมในจมูก เพราะคนเป็นไข้อันจะมีอาการบวมจนคัดจมูกหายใจไม่ออก จึงให้ยานี้มาเพื่อช่วยลดอาการบวม และยาแก้แพ้ หมอจ่ายยาให้มากิน ๒ เดือน บอกว่าถ้ามีอาการก็ให้กินยานี้ ทุกวันนี่แม่อาการภูมิแพ้ยังไม่หายสนิท แต่ก็ดีขึ้นกว่าเดิม และดิฉันแทบไม่ต้องกินยาที่หมอให้มาเลย แต่ดื่มน้ำปัสสาวะทุกวันๆละ ๑ แก้วเล็กตอนเช้า

เมื่อดื่มครบ ๓ เดือน คิดว่าจะต้องดื่มต่อไปตลอดชีวิตนี้ สักวันหนึ่งอาการภูมิแพ้ที่เป็นก็คงจะหายสนิท “นอกจากนั้นดิฉันรู้สึกได้ว่าภูมิชีวิตของตัวเองแข็งแรงขึ้น” เวลาทำท่าจะติดหวัดจากคนรอบข้าง พอดื่มน้ำปัสสาวะและพักผ่อน ก็จะไม่เป็นหวัดหรือถ้าเกิดเป็นก็จะเป็นก็ฟื้นตัวได้เร็วขึ้น

และอีกโรคหนึ่งที่ดิฉันกำลังจะพิสูจน์คือดิฉันเป็นถุงน้ำในมดลูก เดิมก่อนจะหันมากินอาหารมังสวิรัตี้ ถุงน้ำนี้โตขึ้นเรื่อยๆจึงหันมากินอาหารมังสวิรัตี้ เป็นเวลาเกือบ ๑๐ ปี แล้วที่ถุงน้ำมีขนาดเท่าเดิม ไม่โตขึ้น ไปตรวจก็ครั้งก็เท่าเดิม ก็จะลองดูว่าหากดื่มน้ำปัสสาวะนี้แล้วจะสามารถทำให้ถุงน้ำนี้หดลงได้หรือไม่ หากได้ผลอย่างไรจะเขียนมาเล่าประสบการณ์ให้ฟังใหม่ นะคะ ซึ่งยังไม่รู้ว่าต้องใช้เวลาเป็นปีๆหรือไม่

มีข้อสงสัยอยากถามว่า “หลังจากดื่มน้ำปัสสาวะในตอนเช้าแล้ว ดิฉันดื่มน้ำตามเข้าไปประมาณ ๒ แก้ว ไม่ทราบว่าจะมีผลให้ประสิทธิภาพของน้ำปัสสาวะเจือจางหรือไม่ และควรทำเช่นนี้หรือไม่?

✉ ชยานุตม์ ไตรรัตน์ผลาดล
กรุงเทพฯ

ก็ขอตอบข้อถามว่า ประสิทธิภาพไม่ได้ลดลงแต่อย่างใดค่ะ เพราะบางคนทีเล่าประสบการณ์มานั้น เขาต้องผสมน้ำก่อนด้วยซ้ำค่ะ

“สรุปว่าใครมีเทคนิควิธีใดก็ตาม ที่สามารถทำให้น้ำปัสสาวะลงไปในร่างกายได้ ก็ถือว่าประสบผลแล้วค่ะ”

ส่วนถุงน้ำในมดลูกที่เป็นนั้น หากดื่มไม่ได้อีกสักกระยะหนึ่ง ช่วยเขียนรายงานความ-ดีบนหน้ามาให้ทราบบ้างนะคะ

เรื่องราวของนกปีกหัก เป็นเรื่องของวิบากกรรมของ **นายพิเชษฐ์ ศรีโนนยาง (เล)** ที่อยู่ ๓๔๖ บ้านสันติสุข หมู่ที่ ๒๑ ต.บ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายเลได้เล่าถึงเรื่องของกฎแห่งกรรม ที่ตนเองได้เคยประสบพบกับชีวิต ให้กับผู้เขียนฟังว่า “ผมนะเป็นคนมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ไม่ว่าจะป็นงานหนักหรืองานเบาผมทำทุกอย่าง **แต่หากมีเวลาว่าง เว้นจากการทำงาน ผมมักจะชวนเพื่อนๆ ไปยิงนก ยิงแด้ง ยิงกิ้งก่า(ภาษาอีสานเรียกว่าชื่อกะปอม)**

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ราวเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ผมได้ชวนเพื่อนๆ รวมด้วยกัน ๗-๘ คนพากันไปยิงนกชูดแด้งตามปกติ ที่เคยทำมา

ในวันนั้น หลังจากที่พวกผมยิงนกและหาแด้งได้มากพอสมควรแล้ว ขณะที่เดินกลับมาตามถนนถึงบริเวณวัดป่าโมกขวนาราม พลันสายตาของพวกผมก็มองไปเห็น **นกกระปูดตาแดงตัวหนึ่ง** เกาะอยู่บนกิ่งไม้ริมรั้ววัด พอพวกผมเห็นเท่านั้น ทุกคนก็เล็งง่ามหนังสติ๊ก ไปยิงเป้าหมายเดียวกัน

จากนั้นทุกคนก็พากันปล่อยลูกกระสุนออกไป เพื่อนๆ ของผมต่างก็ยิงพลาดเป้าหมด **มีแต่ผมคนเดียวเท่านั้น ที่ยิงลูกกระสุนแม่นยำ** โดนเข้าที่ปีกของนกกระปูดตัวนั้น จนมันกลายเป็น **นกปีกหัก** ค้างอยู่บนต้นไม้ นั่นเอง ผมจึงปีนขึ้นไปเอานกปีกหักนั้นลงมา

พอกลับมาถึงบ้าน ผมก็เอานกตัวนั้นจัดการฆ่า ถอนขนแล้วเอาไปผัดเผ็ดกินอร่อยไปเลย **พอท่านสมณะโพธิรักษ์เคยเทศนา สั่งสอนอยู่เสมอๆ ว่า “จะมีแต่ผู้รู้จักรักและเมตตาอย่าง สัจจะเท่านั้น จึงจะรักและเมตตาชีวิตสัตว์อื่นอย่างจริงใจ มีแต่ผู้ศึกษาเข้าใจเรื่องกฎแห่งกรรมอย่างแจ่มแจ้งเท่านั้น จึงจะไม่กล้าโหดร้าย ไม่เบียดเบียน ไม่ทำร้าย ไม่ทำลายชีวิตสัตว์อื่น เพราะเขา สัจจะว่านั่นคือ การทำร้ายทำลายชีวิตของตนเอง อย่างโหดร้ายเช่นกัน”**

หลังจากวันที่ยิงนกเอามาผัดเผ็ดกินไม่ถึงเดือน คือวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๔๗ วันนั้นเป็นวันสงกรานต์มีญาติคือ **น้าชาย** ได้ขับรถขึ้นมาจากกรุงเทพฯ จะมาเยี่ยมบ้าน และได้มาแวะเยี่ยมพวกผม (คือบ้านน้าชายอยู่ อ.หนองเรือ)

ประมาณเก้าโมงเช้า น้าชายชวนผมไปเยี่ยมหลานที่ อ.หนองเรือด้วย ก่อนจะไปก็มีกลางสังฆรณ์บอกเหตุอยู่เหมือนกัน คือในขณะที่

ผมเดินเล่นอยู่หน้าบ้านนั้น ได้เดินไปเหยียบ ก้อนหินก้อนหนึ่ง ถึงขนาดลื่นล้มไปเลย และปกติ เมียของผม ไม่อยากจะให้ผมไปไหนมาไหนคนเดียว แต่ทว่าวันนั้นไม่ยกกะไปกับผม

รถคันงามได้บรรทุกระบรดาญาติพี่น้อง รวมทั้งตัวของผมด้วย เคลื่อนย้ายมุ่งตรงสู่อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น ในขณะที่รถวิ่งไปตามถนน จะเข้าถึงหมู่บ้านกุดกว้าง อ.หนองเรือ อันเป็น จุดหมายปลายทาง

น้ำของผมเป็นคนขับรถ เนื่องจากขับรถ มาจากกรุงเทพฯทั้งคืน คงจะเหนื่อยและเพลีย พอมาถึงตรงนี้ก็เกิดหลับใน ทำให้รถเสียหลักไปชน กับต้นสะเดาใหญ่ที่อยู่ข้างทาง

คนขับไม่ได้รับบาดเจ็บอะไร ส่วนผมนั่งอยู่ในแค็บ แขนด้านซ้ายได้กระแทกเข้ากับเบาะ รถอย่างจัง ทำให้ข้อมือของผมแตก ได้รับความเจ็บปวดอย่างมากทีเดียว

พวกญาติๆรวมทั้งน้ำของผม ก็ได้พาผมไปที่โรงพยาบาลหนองเรือ แต่หมอที่โรงพยาบาล บอกว่า “เครื่องมือไม่เพียงพอ เพราะวันนั้นผู้คนได้รับอุบัติเหตุมาก” ทางโรงพยาบาลหนองเรือก็ได้ ส่งตัวผมไปยังโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น

พอถึงโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น หมอต้องให้น้ำเกลือ ให้ผมอดข้าวอดน้ำอยู่ ๔ วัน แล้ว

○ สภาพของนกปีกหักของนางเล็ดที่ได้รับมา

○ นางเล็ดได้เล่าถึงเรื่องของกฎแห่งกรรม ที่ตนเองเคยได้พบมา ให้ผู้เขียนฟัง

ค่อยผ่าตัดแขนด้านที่กระตุกแตก ในขณะที่ผมนอนพักรักษาตัว พวกเพื่อนๆที่เคยยิงนก ชูด้ายพร้อมแม่ของผม ก็ได้มาเยี่ยมดูอาการ แม่ของผมได้พูดขึ้นว่า “ไอ้ เล่เอ๊ย เองไปยิงนกในวัด มันเป็นบาปเป็นกรรมทำให้นกปีกหัก คราวนี้แม่ว่าแขนของเอ็งก็มาหักมาพิการ มองดูแล้วมันก็ไม่ผิดไม่เพี้ยนกับนกปีกหักเท่าใดนักเลย” “นี่แหละหนาที่พระท่านว่า ทำกรรมอันใดไว้ อย่างไร ย่อมได้รับผลกรรมอย่างนั้นเอง” แม่ผมว่า”

**☀️ ถิ่นพิษร้ายของสัตว์ทุกชนิด
ย่อนนิพิษให้กายเพียงทมิฬมึงหน
แต่พิษร้ายของความชั่วคิดคานคน
ย่อนส่งผลร้ายกาจทุกชาติไป**

☆ ก่อแค้น .

๘ แม่บัวลัทธิ๘

ทำจุดเล็ก ๆ ให้ประสบความสำเร็จ

หากสิ่งเล็กๆน้อยๆเรายังทำไม่ได้
อย่าหวังเลยว่างานใหญ่เราจะทำสำเร็จ

เป็นความจริงที่สุด แม้การเป็นนักเขียน หากเรื่องสั้นยังเขียนไม่ได้ อย่าหวังเลยจะเขียนนวนิยายได้เป็นเรื่องเป็นราว

“คนไม่เคยเป็นผู้ตามมาก่อน จะเป็นผู้นำที่ทำได้ยังไง?”

บันไดขึ้นที่ละขั้นไม่ลำบาก ไม่เสียดกเจ็บ บันไดสู่ความสำเร็จก็เช่นนั้น ก้าวไปที่ละขั้นจากต่ำไปหาสูง หากกระโดดข้ามขั้น มีสิทธิ์พลาดล้มเหลวไม่เป็นท่า

“ปรกติกเราชอบดูจุดเล็กน้อกว่าต้องดำ ไปให้ความสำเร็จกับอลังการใหญ่โต”

แต่หากมองให้ลึกซึ้งถึงแก่นแท้แห่งสรรพสิ่ง **“เราจะเห็นว่าความอลังการต่างๆ ล้วนก่อเกิดจากจุดเล็กๆตัวงกันทั้งนั้น”** แม้แต่คนเรากว่าจะได้เป็นใหญ่ เคยผ่านชีวิตกระຈอกมาแล้วทั้งนั้น แต่พอเป็นใหญ่คล้ายวัวล้มตื่น ไม่สำนึกถึงกำเนิดเดิมในอดีต ซ้ำดูถูกหยามเหยียด

“ขุนเขาสูงเสียดฟ้า มีหน่อไม้ที่งอกขึ้นจากถ้ำผา หลงตนว่ายิ่งใหญ่ มีคนดงลี้มนึกไปว่าแท้จริงมันเป็นแค่เมล็ดดินเล็กๆที่มาก่อร่างรวมกัน”

หากเราต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน จงเริ่มทำจากเล็กไปหาใหญ่ อย่าเริ่มจากใหญ่แล้วสุดท้ายเหลือเป็นเล็ก เหมือนต้นไม้ที่เกิดจากเมล็ดเล็กๆ หยั่งรากแทงลึกลงดิน เหยียดต้นสูงใหญ่ขึ้นฟ้า แข็งแรงไม่โค่นล้มง่าย แต่หากเป็นกิ่งพันธุ์ที่ตอนมาปลูก โตเร็วให้ผลก่อนก็จริง แต่มันจะไม่ทนต่อดินฟ้าอากาศ โคนง่าย อายุสั้นและอ่อนแอ

**“ทำความสำเร็จให้เกิดตรงจุดเล็กๆให้ได้เสียก่อน
ความสำเร็จที่งอกใหญ่จะตามมาในภายหลัง”**

ค่ายยุวพุทธทายาท

ครั้งที่ ๔ ที่สันตือโสภ

วันเวลาหาที่ มีราคามากยิ่งกว่าสิ่งใดใด
หากว่าใครไม่เสียดายเวลา ปล่อยเวลาสิ้นเปลืองไป
อันวันเวลาเรียกคืนมาไม่ได้ เวลาสิ้นไปขอใครกัน

ใครจะรู้ว่า เวลาที่ล่วงไปนั้นจะเรียกคืนด้วยวิธีใด คำตอบไม่ได้อยู่ที่อดีตหรืออนาคต แต่อยู่ที่ปัจจุบันขณะที่เราทำอยู่นี่เอง หากเราสั่งสมกรรมดี ระวังกรรม ๓ สังวรในศีล เวลาจะผ่านเลยไปอย่างไร สิ่งที่เราได้ทำเอาไว้ก็คือทุนของราคาที่มีค่ายิ่งกว่าสิ่งใดๆ นั่นเอง

สาระของการสร้างกรรมดี มาจากสิ่งที่เราฝึกฝน แล้วเราจะฝึกอะไร แบบไหนกันดี ลองมาดูชาวยุวพุทธทายาทกันหน่อยปะไร งานยุวพุทธทายาทปี ๒๕๔๘ นี้ เป็นครั้งที่ ๔ วันที่ ๑๙-๒๓ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๘ ที่พุทธสถานสันตือโสภ พ่อแม่ พี่น้อง ลูก ป้า น้าอาลุงลูกหลานมาร่วมงาน รวมเด็กได้ประมาณ ๑๖๖ คน เป็นชาย ๗๐ คน หญิง ๙๖ คน โดยสถิติแล้ว ดูจะเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับที่ทีมงานมากๆ ดูแลกันได้ทั่วถึงดี

ปีนี้จัดให้มีที่พักบนอาคาร ฝ่ายหญิงพักที่ตึกนวล ตึกขาว ฝ่ายชายพักที่ตึกสัมมาสิกขา จัดให้มีการสร้างบ้านเพื่อทำกิจกรรมกลุ่ม สำหรับหุงข้าวต้มแกง และรวมตัวที่ลานทรายหน้าตึกแดง

กิจกรรมค่ายยุวพุทธฯ เริ่มลงทะเบียนเวลา ๐๘.๓๐ น. ร่วมรับประทานอาหารกลางวันจน ๑๒.๐๐ น. เริ่มปฐมนิเทศโดย สมณะกล้าตาย ปพโล และ ครูตุ๊ก รอยทราย ๑๓.๐๐ น. เข้าสู่ดินแดนมหัศจรรย์สร้างบ้านแปลงเมือง ณ ลานทรายหน้าตึกแดง ๑๗.๓๐ น. เพลงประจำค่ายดังขึ้นแล้ว ชาวยุวมารวมตัวกันที่ศาลาพักร้อน เป็นรายการ “ให้ดี” เด็กแต่ละกลุ่มจะได้รับแผนที่นำทางไปพบสมณะและสิกขมาตุประจำกลุ่ม เพื่อร่วมกันตั้งชื่ออาณาจักรและรับผิดชอบประจำกลุ่ม ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กๆจะต้องจดจำให้

ได้ ถามเมื่อไรตอบได้เมื่อนั้นกันทุกคน จากนั้นให้กลับสู่ที่พักของกลุ่ม สวดมนต์ไหว้พระ และจบด้วยคติธรรมประจำกลุ่มก่อนลงสู่นิทรา

๒๐ เม.ย. เช้าวันที่สอง เริ่มต้นลุกจากที่นอนกันตอน ๐๔.๓๐ น. เสียงเพลงประจำค่ายส่งมาตามลำโพง เป็นสัญญาณ บอกเตือนว่า มาเจอกันได้แล้วที่ศาลาเวลา ๐๕.๐๐ น. เพื่อสวดมนต์ ทำวัตรเช้าร่วมกัน โดยแต่ละกลุ่มจะแบ่งเพื่อนๆไว้ ๓ คน เพื่อก่อไฟน หุงข้าวทำอาหารใส่บาตร รวมถึงมือเช้าของกลุ่มด้วย ได้เวลา ๐๗.๐๐ น. สมณะและสิกขมาตุ จะมาบิณฑบาตตามกลุ่มต่างๆ และก็ถึงช่วงเวลาบรรเลงมือเข้ากัน ๐๗.๓๐ น. อย่างนี้ดูตาย มา เข้าฐานงานเช้ากันเร็ว ใครทำได้มากก็เก็บบุญได้มาก ไม่ว่าจะเป็นที่ **บจ.พลังบุญ บจ.แต่ชีวิต บจ.ขอบคุณ ชมร. ตึกสัปปายะ** รวมทั้ง ขนหินและกวาดไปไม้ ล้วนฝึกความอดทนให้สามัคคีกับ ชาวค่ายทั้งสิ้น

๐๘.๑๕ น. ช่วงเวลาการฝึกวิทยายุทธพุทธธรรม มารู้จัก เจ็ตสมณะกันบนวิหารพื้นปี โดย **สมณะธัมมาวุธ** ๐๘.๐๐ น. พร้อมกันที่ศาลาพบกับรายการวิทยุพุทธธรรม ก่อนจะพบกับ มือกลางวันทีร้อคอย จากแม่ครัว **ชมร. ฝีมือเด็ด** หลังอาหารเด็กๆ ได้รู้จัก**การล้างจานที่ถูกวิธี** จากพี่ๆทีมงาน**สัมมาสิกขา ม.๔ และ พี่ๆกลุ่มศูนย์** ลงมือตรวจงานน้องๆ งานนี้พี่ไม่พลาดข้าวซักเม็ดก็ ไม่ให้เหลือ น้องๆคนไหนเหลือ พี่ให้น้องจัดการให้เรียบร้อย ก่อนสู่ ขั้นตอนการล้างจานที่สะอาดและประหยัดน้ำ

แน่นอนว่ากินแล้วต้องย่อย ให้มาช่วยกันย่อยโดยทำ ความสะอาดพื้นที่ กวาด เช็ด เก็บ ล้าง...เรียง ต่อด้วยกิจกรรม ซักสะอาดเอี่ยม ให้น้องๆนำเสื้อผ้ามาซักรวมกัน โดยใช้ขั้นตอนการ ประหยัดน้ำ คือ น้ำ ๑ น้ำ ๒ ผสมน้ำยา น้ำสะอาด ๓ และ ๔ ตาม ลำดับ ฝ่ายชายน้ำดำปีแต่ก็ซักกันจนหมด ฝ่ายหญิงรักสะอาดหน่อย จึงเปลี่ยยนน้ำบ่อย เพราะกลัวไม่สะอาด...เอี่ยม แต่ก็ยังอยู่ในข่าย ของการประหยัดน้ำ ๑๒.๐๐ น. ถึงคราวของ **WORK RALLY...**

๑๓.๐๐ น. **เข้าสู่ฐานต่างๆในการทำมัดย้อม ทำกระเป่า ไบเล็ก ฝึกทำอาหารลาบ น้ำตก บัวลอย ถั่วกวน ปาห้องโก้** ประดามีมือเย็นนี้ไม่อดตาย แถมมีของอร่อยๆฝีมือกลุ่มที่ไปฝึกฐาน อาหารงานมาด้วย กลับบ้านคราวนี้คุณพ่อคุณแม่ จะได้ลิ้มฝีมือ

ลูกๆบ้าง อย่าลืมเป็นกำลังใจให้เจ้าตัวน้อย ที่สู้สุดสัปดาห์เก็บวิชาคร่ำ มาฝากทางบ้านให้ได้ชื่นใจกัน ๑๔.๓๐ น. ได้เวลาอาบน้ำ ทำอาหาร และรับประทานอาหารมื้อเย็น แต่ดูจะเป็นเวลาได้เล่นน้ำตกซะมากกว่า เด็กๆจะชอบมากเป็นช่วงเวลาของการผ่อนคลายจริงๆ

๑๖.๓๐ น. เพลงประจำค่ายดังขึ้น เพื่อบอกว่ามารวมตัว ทบทวนกระบวนการเรียนรู้กัน **มีการแสดงจากพี่ๆและปัญหาถามตอบ เพื่อทดสอบน้องๆในค่าย** สนุกสนานครื้นเครง เด็กๆรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนดีมาก ไม่มีกลุ่มเล็กแตกแถวออกนอกกิจกรรมเลย เป็นค่ายที่มีเด็กว่าง่าย และช่วยให้พี่ๆกับทีมงานทำงานได้ง่ายขึ้นเป็นอย่างมาก

๒๑ เม.ย. เริ่มรายการด้วยธรรมะรับอรุณ โดย **สมณะ ถักบุญ** ต่อด้วยรายการใส่บาตร และมือเช้าที่กลุ่ม เสร็จแล้วร่วมกันเข้าฐานงานเช้าที่กำหนดไว้ให้ รายการฝึกวิทยายุทธพุทธธรรมวันนี้ เด็กๆจะได้พบกับถ้วยอัคนยาภัยพิบัติ ให้เด็กๆฝึกเพ่งสมาธิจนกว่าจะหมดดอก เป็นช่วงเวลาให้เด็กได้รู้จักความสงบนิ่งอีกรูปแบบหนึ่ง

จากนั้นเข้าสู่รายการวิทยุพุทธธรรม โดย **สมณะดงเย็น** ก่อนจะพบกับช่วงอาหารดีมีประโยชน์ ช่วงนี้จะมีการฉายวิดีโอ กิจกรรม ๕ ส. ของแต่ละกลุ่ม โดยการสำรวจของทีมงานที่ตามเก็บภาพมาให้ได้ดูกัน ทำให้ได้เห็นของจริงผสมครื้นเครงกันเล็กๆ แต่ก็แฝงไว้ซึ่งความสังวรของเด็กๆ... พรุ้งนี้หนูจะเก็บพื้นที่ให้สวยงามกว่านี้.....แฮ่ๆ

ภาคค่ำเป็นเวที่ยุวพุทธ **“เวทีนี้...หนูขอ”** กิจกรรมนี้มอบให้เด็กๆแสดงละครกลุ่ม สะท้อนถึงคุณธรรมตามหัวข้อที่ได้ เช่น ในเรื่องประหัต ขยัน ซื่อสัตย์ มารยาทงาม ความดีมีน้ำใจ เสียสละ เมตตา สะอาด และสามัคคี เด็กๆแสดงกันได้ดี แสดงถึงศักยภาพกลุ่มและตัวบุคคลออกมา

๒๒ เม.ย. ตื่นมาทำวัตรเช้า ตามด้วยการ**ฉายวีซีดี** รายการ“ชีวิตที่ร่ำให้” บรรยายกาศสดสังเวชของการสูญเสียชีวิตของสัตว์แต่ละตัวที่เด็กๆได้พบ สัตว์ถูกฆ่าหน้าเวทนาจนบางคนต้องก้มหน้าร้องไห้ เมื่อได้รู้ความจริงว่าก่อนจะได้มาเป็นอาหารจานโปรดที่ทำจากเนื้อสัตว์ มีขั้นตอนที่สัตว์ต้องทุกข์ทรมานอย่างไร

หลังจากนั้นมีรายการ “หลับตาสร้างจินตนาการภาพ” โดย **พี่ดาว ศศิธร** ช่วยคลายภาพเก่าเปิดสู่ภาพใหม่ เด็กๆ รู้สึกจิตใจดีหลังกิจกรรมผ่อนคลาย ได้เวลาใส่บาตร รับประทานอาหาร เข้าที่อาณาจักรของแต่ละกลุ่ม เข้านั่งต่เข้าฐานงานเข้า เพื่อคืนพื้นที่คืนอุปการณ์ครัว

กิจกรรมวิทยายุทธพุทธธรรมวันนี้ เด็กๆ มีโอกาสได้ฝึก **“เจโตสมณะ”** อีกรูปแบบหนึ่ง ด้วยการนั่งสมาธิ โดยมีถ้วยน้ำตั้งอยู่บนศีรษะ ดูเหมือนไม่ยากแต่ก็ไม่ยากเกินเด็ก เพราะแม่แต่น้องตัวเล็กๆ ก็ยังทำได้ดี แต่บางคนอาจทำไม่สำเร็จ น้ำหกลงมาบ้างก็ไม่ละความพยายาม เห็นน้ำขึ้นศีรษะฝึกใหม่ จนเวลาหมดลงพร้อมกับรอยยิ้มแห่งความภาคภูมิใจ...ฉันทำได้..

คืนนี้เป็นคืนสุดท้ายของค่ายแล้ว เรามีกิจกรรม **“รอบกองไฟ”** ที่ลานทรายหน้าตึกแดง เริ่มด้วยการแข่งกีฬาวิ่งเปี้ยว เฮกันสนั่น จากนั้น**รองประธานชุมชนสันติอโศก อาน้อย(ร้อยแจ้จงดิจจริง)** มากล่าวเปิดงานรอบกองไฟ

รายการนี้นอกจากความสมานฉันท์กับทุกกิจกรรมที่ร่วมกันทำมาตลอดค่ายแล้ว จุดสำคัญของงานคืนนี้ก็คือ **“การทิ้งกิเลส”** ซึ่งเด็กๆ ได้ตั้งใจตั้งใจบรรจงเขียนกิเลสข้อที่ต้องการละทิ้งใส่กระดาษ และนำไปติดที่ต้นกิเลส เพื่อนำไปเผาที่กองไฟของงาน โดย **“พี่อ้อย เคียงฟ้า”** เป็นผู้กล่าวนำ

...และแล้วงานรื่นเริงย่อมมีวันเลิกรา กลับสู่ที่พักของแต่ละกลุ่ม เพื่อพบกับกิจกรรมของวันรุ่งขึ้น

๒๓ เม.ย. เช้านี้ให้พักในช่วงเวลาทำวัตรเช้า เพื่อกตัญญูต่อสถานที่ จัดเก็บกวาดทำความสะอาดและคืนอุปการณ์ก่อนได้เวลาใส่บาตรที่ลานทราย แล้วรับประทานอาหารเข้าร่วมกัน **“โดยแม่ครัว ชมร.”** เพลงประจำค่ายดังขึ้นคราวนี้เป็นครั้งสุดท้ายก่อนรวมตัวกันเพื่อทำพิธีอำลา สัญญาใจ รับพรก่อนจากและของที่ระลึกจากสมณะ ลิกขมาตุ มีหนังสือธรรมะนำกลับไปอ่านเตือนความทรงจำ พิธีจบลงด้วยน้ำตาและสัญญาใจ ที่จะไม่ลืมกัน และเราจะกลับมาพบกันอีกในปีหน้า...

เจริญธรรม สำนึกดี
 ๗ ทีมงานยุวพุทธฯ ๗